

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 2 juni 2022
(OR. en)

9676/22

LIMITE

EF 149
ECOFIN 523
SURE 13
CODEC 815

Interinstitutionellt ärende:
2021/0295 (COD)

FÖLJENOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté/rådet
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv 2009/138/EG vad gäller proportionalitet, tillsynskvalitet, rapportering, långsiktiga garantiåtgärder, makrotillsynsverktyg, hållbarhetsrisker, grupptillsyn och gränsöverskridande tillsyn – Allmän riktlinje

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2009/138/EG vad gäller proportionalitet, tillsynskvalitet, rapportering, långsiktiga garantiåtgärder, makrotillsynsverktyg, hållbarhetsrisker, grupp tillsyn och gränsöverskridande tillsyn

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 53.1, 62 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG² infördes mer riskbaserade och harmoniserade tillsynsregler för försäkrings- och återförsäkringssektorn. Vissa bestämmelser i direktivet omfattas av översynsklausuler. Tillämpningen av direktivet har i hög grad bidragit till att stärka det finansiella systemet i unionen och gjort försäkrings- och återförsäkringsföretag mer motståndskraftiga mot en rad olika risker. Även om direktivet är mycket omfattande åtgärdar det emellertid inte samtliga brister som identifierats och som påverkar försäkrings- och återförsäkringsföretags verksamhet.
- (2) Covid-19-pandemin har orsakat enorma socioekonomiska skador och medfört att EU:s ekonomi behöver en återhämtning som är hållbar, inkluderande och rättvis. Det har därför blivit än mer angeläget att driva på arbetet med unionens politiska prioriteringar för att i synnerhet säkerställa en ekonomi som verkar för människor och uppnå målen med den europeiska gröna given. Försäkrings- och återförsäkringssektorn kan vara en källa till privat finansiering för europeiska företag och göra ekonomin mer motståndskraftig genom att tillhandahålla ett skydd mot ett brett spektrum av risker. Med denna dubbla roll har sektorn stor potential att bidra till att unionens prioriteringar uppnås.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

- (3) Det är, vilket understryks i kommissionens meddelande av den 24 september 2020 *En kapitalmarknadsunion för människor och företag – en ny handlingsplan*³, avgörande för att främja en ökad grad av aktiefinansiering (re-equitisation) inom företagssektorn att skapa incitament för institutionella investerare, särskilt försäkringsgivare, att göra mer långsiktiga investeringar. För att det ska bli lättare för försäkringsgivarna att bidra till finansieringen av unionens ekonomiska återhämtning bör tillsynsramen justeras så att den bättre beaktar försäkringsverksamhetens långsiktiga karaktär. Vid beräkningen av solvenskapitalkravet enligt standardformeln bör det framför allt bli lättare att använda en gynnsammare standardparameter för placeringar i aktier som innehas med ett långsiktigt perspektiv, förutsatt att försäkrings- och återförsäkringsföretagen uppfyller säkra och robusta kriterier som vidmakthåller skyddet av försäkringstagare och den finansiella stabiliteten. Sådana kriterier bör syfta till att säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag kan undvika att tvingas sälja aktier som är avsedda att innehas på lång sikt, till exempel under stressade marknadsförhållanden.

³ COM/2020/590 final.

- (4) I sitt meddelande av den 11 december 2019 om den europeiska gröna given⁴ åtog sig kommissionen att bättre integrera hanteringen av klimat- och miljörisker i unionens tillsynsregelverk. Den europeiska gröna given är unionens nya tillväxtstrategi, som syftar till att omvandla unionen till en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi utan nettoutsläpp av växthusgaser senast 2050. Den ska bidra till målet att skapa en ekonomi för människor genom att stärka EU:s sociala marknadsekonomi och säkerställa att den är framtidssäkrad och kan leverera stabilitet, arbetstillfällen, tillväxt och investeringar. Kommissionen lämnade den 4 mars 2020 ett förslag till en europeisk klimatlag för att göra målet om klimatneutralitet och klimatreiliens bindande i unionen senast 2050. Förslaget antogs av Europaparlamentet och rådet och trädde i kraft den 29 juli 2021⁵. Kommissionens ambition att säkerställa EU:s globala ledarskap på vägen mot 2050 upprepades i 2021 års strategiska framsynsrapport⁶, i vilken uppbyggnaden av motståndskraftiga och framtidssäkra ekonomiska och finansiella system identifieras som ett strategiskt verksamhetsområde.
- (5) EU:s ram för hållbar finansiering kommer att spela en viktig roll för att uppnå målen med den europeiska gröna given, och miljölagstiftningen bör kompletteras med en ram för hållbar finansiering som kanaliserar finansiering till investeringar som minskar exponeringen för dessa klimat- och miljörisker. I sitt meddelande av den 6 juli 2021 om en strategi för att finansiera omställningen till en hållbar ekonomi⁷ åtog sig kommissionen att föreslå ändringar av direktiv 2009/138/EG för att genom att ställa krav på att försäkringsgivare ska göra analyser av klimatförändringsscenarier säkerställa att hållbarhetsrisker konsekvent integreras i deras riskhantering.

⁴ COM(2019)640 final.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

⁶ COM(2021)750 final.

⁷ COM(2021)390.

- (6) Direktiv 2009/138/EG undantar vissa företag från sitt tillämpningsområde på grund av deras storlek. När direktiv 2009/138/EG nu har tillämpats under ett antal år, och för att undvika en oskälig tillämpning av det på mindre företag är det lämpligt att se över dessa undantag genom att höja tröskelvärdena, så att mindre företag som uppfyller vissa villkor inte omfattas av det direktivet. Såsom redan är fallet med försäkringsföretag som är undantagna från tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG bör företag som gynnas av sådana höjda tröskelvärden ha möjlighet att behålla eller ansöka om auktorisation enligt det direktivet för att komma i åtnjutande av den gemensamma auktorisation som föreskrivs i direktivet, och det bör vara möjligt för medlemsstaterna att låta försäkringsföretag som är undantagna från tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG omfattas av bestämmelser som liknar eller är identiska med bestämmelserna i det direktivet.
- (7) Direktiv 2009/138/EG är inte tillämpligt på assistans om villkoren i artikel 6.1 i direktivet är uppfyllda. Det första villkoret är att assistansen ska avse olyckor eller maskinhaverier med vägfordon som inträffar i den medlemsstat där den försäkringsgivare som tillhandahåller försäkringsskyddet är verksam. Denna bestämmelse skulle kunna innebära att det krävs auktorisation som försäkringsgivare för att ge assistans till vägfordon om en olycka eller ett maskinhaveri inträffar på andra sidan gränsen, vilket skulle försvåra assistansverksamhet på ett oskäligt sätt. Det är därför lämpligt att se över detta villkor. Således bör villkoret i artikel 6.1 a i direktiv 2009/138/EG utvidgas till att även omfatta olyckor eller maskinhaverier med vägfordon som är försäkrade hos företaget och som inträffar i ett grannland.

- (8) Försäkrings- och återförsäkringsföretag kan ansöka om auktorisation i vilken medlemsstat som helst. Information om tidigare ansökningar och resultatet av bedömningen av dem kan ge information som är väsentlig för bedömningen av en sådan ansökan. Därför bör ett ansökande försäkrings- eller återförsäkringsföretag informera tillsynsmyndigheten om tidigare avslag på ansökningar om eller återkallelser av auktorisation i en annan medlemsstat.
- (9) Innan auktorisation beviljas för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är ett dotterföretag till ett företag i en annan medlemsstat, eller som kommer att kontrolleras av samma juridiska eller fysiska person som ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag i en annan medlemsstat, bör tillsynsmyndigheten i den medlemsstat som beviljar auktorisationen samråda med tillsynsmyndigheterna i alla berörda medlemsstater. Med tanke på den växande försäkringsgruppverksamheten måste tillämpningen av unionsrätten bli mer enhetlig och informationsutbytet mellan tillsynsmyndigheter öka, i synnerhet innan auktorisation beviljas. Om det är nödvändigt att samråda med flera tillsynsmyndigheter bör varje berörd tillsynsmyndighet därför ha rätt att rikta en begäran om att en gemensam bedömning ska göras av en ansökan om auktorisation till tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där auktorisationsförfarandet för ett framtida försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen pågår. I enlighet med principen om tillsyn som utförs av tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten bör beslutet att bevilja auktorisationen fortfarande ingå i behörigheten hos tillsynsmyndigheten i det berörda företags hemmedlemsstat. Resultaten från den gemensamma bedömningen bör emellertid beaktas när detta beslut fattas.

- (10) Direktiv 2009/138/EG bör tillämpas i enlighet med proportionalitetsprincipen. För att underlätta en proportionerlig tillämpning av direktivet på mindre företag och företag av mindre komplexitet än genomsnittet och för att säkerställa att de inte ställs under oproportionerligt betungande krav är det nödvändigt att fastställa riskbaserade kriterier som gör det möjligt att identifiera sådana företag.
- (11) Företag som uppfyller de riskbaserade kriterierna bör kunna klassificeras som små och icke-komplexa företag genom ett enkelt anmälningsförfarande. Om tillsynsmyndigheten inom en tidsperiod på högst två månader efter en sådan anmälan inte av vederbörligen motiverade skäl som rör bedömningen av de relevanta kriterierna motsätter sig denna klassificering bör företaget betraktas som ett litet och icke-komplext företag. När ett företag väl har klassificerats som ett litet och icke-komplext företag bör det i princip automatiskt omfattas av fastställda proportionalitetsåtgärder när det gäller rapportering, offentliggörande av information, företagsstyrning, översyn av styrdokument, egen risk- och solvensbedömning, beräkning av försäkringstekniska avsättningar och planen för likviditetsriskhantering.
- (11a) Genom undantag från den automatiska förmånen att omfattas av proportionalitetsåtgärder bör tillsynsmyndigheterna, om de hyser allvarliga farhågor när det gäller riskprofilen hos ett enskilt litet och icke-komplext företag, ha befogenhet att begära att det berörda företaget avstår från att använda en eller flera proportionalitetsåtgärder. En sådan befogenhet får användas om de fastställer att riskprofilen hos ett företag förändras betydligt som ett resultat av en väsentlig försämring av dess solvenssituation, en bristande funktion hos företagsstyrningen eller en väsentlig förändring av företagets verksamhet.

- (12) Proportionalitetsåtgärder bör även kunna komma i fråga för företag som inte klassificeras som små och icke-komplexa företag, men för vilka vissa av kraven i direktiv 2009/138/EG är alltför kostsamma och komplexa med tanke på de risker som är förknippade med sådana företags verksamhet. Dessa företag bör på grundval av en analys i varje enskilt fall och efter ett förhandsgodkännande från sin tillsynsmyndighet få tillämpa proportionalitetsåtgärder.
- (13) Ett korrekt genomförande av proportionalitetsprincipen är avgörande för att undvika en alltför stor börda för försäkrings- och återförsäkringsföretag. Tillsynsmyndigheterna måste regelbundet informeras om användningen av proportionalitetsåtgärder. Därför bör försäkrings- och återförsäkringsföretag årligen rapportera vilka proportionalitetsåtgärder de använder till sina tillsynsmyndigheter.
- (14) Captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring som endast täcker risker förknippade med den industri- eller handelsgrupp de tillhör uppvisar en särskild riskprofil som bör beaktas när vissa krav fastställs, särskilt när det gäller egen risk- och solvensbedömning, offentliggörande av information och relaterade befogenheter för kommissionen att ytterligare specificera reglerna för sådana krav. Captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring bör också kunna omfattas av proportionalitetsåtgärder om de klassificeras som små och icke-komplexa företag.

- (15) Det är viktigt att försäkrings- och återförsäkringsföretag upprätthåller en sund finansiell ställning. För detta ändamål föreskrivs i direktiv 2009/138/EG finansiell tillsyn med avseende på ett företags solvens, upprättande av försäkringstekniska avsättningar, tillgångar och medräkningsbara kapitalbas. Ett företags styrningssystem är emellertid också en viktig faktor för att säkerställa att företaget upprätthåller sin finansiella ställning. I detta syfte bör tillsynsmyndigheterna bli skyldiga att regelbundet se över och utvärdera företagsstyrningssystemet för försäkrings- och återförsäkringsföretag.
- (16) Samarbetet mellan den tillsynsmyndighet i hemmedlemsstaten som beviljat auktorisation för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och tillsynsmyndigheterna i de medlemsstater där detta företag bedriver verksamhet genom att etablera filialer eller tillhandahålla tjänster bör stärkas, för att bättre förebygga potentiella problem och förbättra skyddet för försäkringstagare i hela unionen. Detta samarbete bör omfatta kontakter och utbyten mellan hemlandets och värdlandets myndigheter, inbegripet överföring av mer information från tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten, särskilt om resultatet av den samlade tillsynsbedömningen i samband med gränsöverskridande verksamhet. Ett sådant samarbetes frekvens och intensitet bör stå i proportion till de inneboende riskerna med betydande gränsöverskridande verksamhet.

- (17) Tillsynsmyndigheterna bör ha rätt att från varje försäkrings- och återförsäkringsföretag som står under tillsyn och deras grupper minst vart tredje år få en regelbunden beskrivande rapport med information om verksamhet och resultat, företagsstyrningssystem, riskprofil, kapitalförvaltning och annan relevant information för solvensändamål. För att förenkla detta rapporteringskrav för försäkrings- och återförsäkringsgrupper bör det vara möjligt att på vissa villkor lämna information i den regelbundna tillsynsrapporten för gruppen och dess dotterföretag i aggregerad form för hela gruppen.
- (18) Det bör säkerställas att små och icke-komplexa företag prioriteras när tillsynsmyndigheter beviljar undantag från och begränsningar av rapporteringen. För denna typ av enheter bör den anmälningsprocess som gäller för klassificering som små och icke-komplexa företag säkerställa att det råder tillräcklig säkerhet när det gäller användningen av undantag från och begränsningar av rapporteringen.
- (19) Tidsfrister för rapportering och offentliggörande av information bör fastställas tydligt i direktiv 2009/138/EG. Det bör dock erkännas att exceptionella omständigheter, nämligen sanitära nödsituationer, naturkatastrofer och andra extrema händelser skulle kunna göra det omöjligt för försäkrings- och återförsäkringsföretag att lämna sådana rapporter och offentliggöra sådan information inom de fastställda tidsfristerna. Därför bör tillsynsmyndigheterna kunna förlänga tidsfristerna efter det att Eiopa har förklarat att en händelse som medför avbrott i verksamheten är en exceptionell händelse.
- (20) I direktiv 2009/138/EG föreskrivs att tillsynsmyndigheterna ska bedöma om nytillkomna medlemmar som utsetts att ingå i företagsledningen för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller att utföra en central funktion har den lämplighet som krävs. De som ingår i företagsledningen eller utför en central funktion bör dock uppfylla lämplighetskraven på kontinuerlig basis. Tillsynsmyndigheterna bör därför ha befogenhet att reagera och, om det är lämpligt, entlediga den berörda personen från den relevanta positionen om lämplighetskraven inte uppfylls.

- (21) Eftersom försäkringsverksamhet kan utlösa eller förstärka risker för den finansiella stabiliteten bör försäkrings- och återförsäkringsföretag införliva överväganden och analyser som är av relevans ur makrotillsynssynpunkt i sin investerings- och riskhanteringsverksamhet. Detta kan inbegripa att ta hänsyn till andra marknadsaktörers potentiella beteende, makroekonomiska risker, såsom nedgångar i kreditcykeln eller minskad marknadslikviditet, eller alltför stora koncentrationer på marknaden när det gäller vissa tillgångstyper, motparter eller sektorer.
- (22) På begäran av den nationella tillsynsmyndigheten bör försäkrings- och återförsäkringsföretag i sin egen risk- och solvensbedömning beakta all relevant makrotillsynsinformation som tillsynsmyndigheterna tillhandahåller. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av sådana ytterligare makrotillsynsåtgärder bör Eiopa utarbeta riktlinjer för åtgärdernas tillämpningsområde där det specificeras vilka kriterier som nationella tillsynsmyndigheter ska beakta när de fastställer för vilket företag åtgärden gäller. För att säkerställa att bedömningen av makrotillsynsrisker är heltäckande bör dessa riktlinjer innehålla metoder och indikatorer med hjälp av vilka nationella tillsynsmyndigheter kan väga och kombinera relevanta kriterier när de väljer ut adressater för begärandena om ytterligare makrotillsynsåtgärder utan att ange normativa tröskelvärden avseende enskilda kriterier. Tillsynsmyndigheterna bör analysera de egna risk- och solvensbedömningar som företag inom deras jurisdiktioner vilka ombeds att beakta överväganden som är av relevans ur makrotillsynssynpunkt lämnar i sina tillsynsrapporter, aggregera dem och lämna synpunkter till företagen om de faktorer som bör beaktas i deras framtida bedömningar av egen risk och solvens, särskilt när det gäller makrotillsynsrisker. Medlemsstaterna bör, när ett makrotillsynsuppdrag har tilldelats en myndighet, säkerställa att resultaten av och slutsatserna från tillsynsmyndigheternas makrotillsynsbedömningar meddelas den myndigheten.

- (23) I enlighet med de grundläggande principer för försäkringssektorn som antagits av Internationella organisationen för försäkringstillsynsmyndigheter bör de nationella tillsynsmyndigheterna kunna identifiera, övervaka och analysera marknadsutveckling och finansiell utveckling som kan påverka försäkrings- och återförsäkringsföretag samt försäkrings- och återförsäkringsmarknader, och använda denna information i tillsynen över enskilda försäkrings- eller återförsäkringsföretag. Vid utförandet av dessa uppgifter bör tillsynsmyndigheterna, om det är lämpligt, använda information från och insikter som vunnits av andra tillsynsmyndigheter.
- (24) Myndigheter som tilldelats ett makrotillsynsuppdrag ansvarar för makrotillsynspolicyn över sin nationella försäkrings- och återförsäkringsmarknad. Makrotillsynspolicyn kan verkställas av tillsynsmyndigheten eller av någon annan myndighet eller något annat organ som fått detta uppdrag.
- (25) En god samordning mellan tillsynsmyndigheter och relevanta organ och myndigheter med ett makrotillsynsuppdrag är viktig för att identifiera, övervaka och analysera potentiella risker för stabiliteten i det finansiella systemet som kan påverka försäkrings- och återförsäkringsföretag, och för att vidta åtgärder i syfte att på ett ändamålsenligt och lämpligt sätt hantera dessa risker. Samarbetet mellan myndigheter bör också syfta till att undvika alla former av överlappande eller inkonsekventa åtgärder.
- (26) Enligt direktiv 2009/138/EG ska försäkrings- och återförsäkringsföretag, som en integrerad del av sin affärsstrategi, utföra en regelbunden egen risk- och solvensbedömning. Vissa risker, exempelvis klimatförändringsrisker, är svåra att kvantifiera eller kan förverkligas under en längre period än den som används för kalibreringen av solvenskapitalkravet. Dessa risker kan beaktas bättre i den egna risk- och solvensbedömningen. Om försäkrings- och återförsäkringsföretag har en väsentlig exponering för klimatförändringsrisker bör de bli skyldiga att, med lämpliga intervall och som en del av den egna risk- och solvensbedömningen, analysera hur risker enligt långsiktiga klimatförändringsscenarier påverkar deras verksamhet. Sådana analyser bör stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i företagets verksamhet. I synnerhet bör det krävas att alla försäkrings- och återförsäkringsföretag bedömer hur väsentlig exponeringen för klimatförändringsrisker är, men långsiktiga analyser av klimatförändringsscenarier bör inte krävas av små och icke-komplexa företag.

- (27) Enligt direktiv 2009/138/EG ska väsentlig information offentliggöras minst en gång per år genom en lägesrapport om solvens och finansiell ställning. Denna rapport har två huvudsakliga typer av adressater: försäkringstagare och förmånstagare, å ena sidan, och analytiker och andra marknadsaktörer, å andra sidan. För att tillgodose dessa två olika gruppers behov och förväntningar bör innehållet i rapporten delas upp i två delar. Den första delen, som främst riktas till försäkringstagare och förmånstagare, bör innehålla basfakta om verksamhet, resultat, kapitalförvaltning och riskprofil. Den andra delen, som riktas till analytiker och andra marknadsaktörer, bör innehålla detaljerad information om verksamheten och om företagsstyrningssystemet, särskild information om försäkringstekniska avsättningar och andra förpliktelser, solvenssituationen samt andra uppgifter som är relevanta för specialiserade analytiker.
- (28) Försäkrings- och återförsäkringsföretag får justera de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för att beräkna en bästa skattning i linje med kreditspreadfluktuationen för sina tillgångar och efter tillsynsmyndighetens godkännande ("matchningsjustering") eller i linje med den genomsnittliga spreadfluktuationen för tillgångar som innehas av försäkrings- och återförsäkringsföretag i en viss valuta eller i ett visst land ("volatilitetsjustering"). Den del av lägesrapporten om solvens och finansiell ställning som riktas till försäkringstagarna bör endast innehålla den information som förväntas vara relevant för en genomsnittlig försäkringstagares beslutsfattande. Även om försäkrings- och återförsäkringsföretag bör offentliggöra information om effekterna på deras finansiella ställning av att inte tillämpa matchningsjusteringen, volatilitetsjusteringen, övergångsbestämmelserna för riskfria räntesatser och övergångsåtgärden för försäkringstekniska avsättningar, bör sådan information inte antas vara relevant för en genomsnittlig försäkringstagares beslutsfattande. Effekterna av sådana åtgärder bör därför redovisas i den del av lägesrapporten om solvens och finansiell ställning som riktas till marknadsaktörerna och inte i den del som riktas till försäkringstagarna.

- (29) De krav som ställs på försäkrings- och återförsäkringsföretag om offentliggörande av information bör inte vara alltför betungande. I detta syfte bör vissa förenklingar och proportionalitetsåtgärder införas i direktiv 2009/138/EG, särskilt om de inte äventyrar läsbarheten hos de uppgifter som lämnas av försäkrings- och återförsäkringsföretag.
- (30) För att den information som offentliggörs för allmänheten ska vara så korrekt som möjligt bör en relevant del av lägesrapporten om solvens och finansiell ställning bli föremål för revision. Ett sådant revisionskrav bör åtminstone omfatta den balansräkning som bedöms i enlighet med de värderingskriterier som anges i direktiv 2009/138/EG.
- (31) Eftersom små och icke-komplexa företag inte förväntas vara relevanta för den finansiella stabiliteten i unionen är det lämpligt att inkludera ett undantag från kravet på revision av lägesrapporten om solvens och finansiell ställning i de proportionalitetsåtgärder som är tillämpliga på små och icke-komplexa företag. På samma sätt, och på grund av den särskilda riskprofilen och särdragen hos captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring, bör revisionskravet inte införas för dessa bolag. Eftersom vissa medlemsstater redan har infört revisionskrav som omfattar alla företag och andra delar av lägesrapporten om solvens och finansiell ställning bör de ha möjlighet att revidera alla företag och andra delar av lägesrapporten om solvens och finansiell ställning.
- (32) Det bör tillstås att revisionskravet, trots nyttan av detsamma, utgör en ytterligare börda för alla företag. Därför bör tidsfristerna för försäkrings- och återförsäkringsföretags och för försäkrings- och återförsäkringsgruppers årliga rapportering och årliga offentliggörande av information förlängas, så att dessa företag får tillräckligt med tid för att utarbeta reviderade rapporter.

- (33) Det bör säkerställas att metoderna för att beräkna försäkringstekniska avsättningar för avtal med optioner och garantier står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos de risker som försäkringsgivaren är exponerad för. I detta avseende bör vissa förenklingar föreskrivas.
- (34) Vid fastställandet av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer bör man balansera användningen av information som härleds från relevanta finansiella instrument mot försäkrings- och återförsäkringsföretagens förmåga att säkra räntor som härleds från finansiella instrument. I synnerhet kan det hända att mindre försäkrings- och återförsäkringsföretag inte har förmåga att säkra ränterisk med andra instrument än obligationer, lån eller liknande tillgångar med fasta kassaflöden. De riskfria räntesatserna för relevanta durationer bör därför extrapoleras för löptider där obligationsmarknaderna inte längre är djupa, likvida och transparenta. Extrapoleringsmetoden bör dock använda information som härleds från andra relevanta finansiella instrument än obligationer, om sådan information finns tillgänglig på djupa, likvida och transparenta marknader för löptider där obligationsmarknaderna inte längre är djupa, likvida och transparenta. För att uppnå säkerhet och en harmoniserad tillämpning och samtidigt möjliggöra att man utan onödigt dröjsmål kan reagera på förändrade marknadsförhållanden bör kommissionen anta delegerade akter för att specificera hur den nya extrapoleringsmetoden bör tillämpas. I syfte att hjälpa försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar volatilitetsjusteringen bör Eiopa ta fram och tillhandahålla på sin webbplats ett verktyg som beräknar extrapoleringen av riskfria räntesatser för relevanta durationer på olika nivåer av volatilitetsjusteringen och som underlättar beräkningen av alla företagsspecifika komponenter i volatilitetsjusteringen.

- (35) Fastställandet av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer har en betydande inverkan på solvenssituationen, särskilt för livförsäkringsföretag med långfristiga skulder. För att undvika störningar i den befintliga försäkringsverksamheten och möjliggöra en smidig övergång till den nya extrapoleringsmetoden är det nödvändigt att föreskriva en infasningsåtgärd och en övergångsåtgärd. Övergångsåtgärderna bör syfta till att undvika marknadsstörningar och skapa en transparent utveckling mot den slutliga extrapoleringsmetoden.
- (36) I direktiv 2009/138/EG föreskrivs en volatilitetsjustering som söker mildra effekterna av överdrivna avkastningsdifferenser mellan obligationer och som baseras på referensportföljer för försäkrings- och återförsäkringsföretags relevanta valutor och, när det gäller euron, på referensportföljer för nationella försäkringsmarknader. Användningen av en enhetlig volatilitetsjustering för hela valutor eller länder kan leda till fördelar utöver mildrandet av överdrivna avkastningsdifferenser mellan obligationer, särskilt när dessa företags relevanta tillgångar är mindre känsliga för förändringar i kreditspreadar än den relevanta bästa skattningens känslighet för förändringar i räntesatserna. För att undvika sådana överdrivna fördelar av volatilitetsjusteringen bör volatilitetsjusteringen godkännas av tillsynsmyndigheten och beräkningen av den beakta företagsspecifika egenskaper som rör tillgångars spreadkänslighet och räntekänsligheten hos den bästa skattningen av försäkringstekniska avsättningar. Dessutom bör minimivillkor för användningen av volatilitetsjusteringen införas som en ytterligare skyddsåtgärd. I vissa medlemsstater omfattas användningen av volatilitetsjusteringen redan av en process för tillsynsmyndighetens godkännande, och medlemsstaterna bör ha möjlighet att utvidga villkoren för godkännande så att de även innefattar en bedömning i förhållande till de antaganden som ligger till grund för volatilitetsjusteringen. Mot bakgrund av de ytterligare skyddsåtgärderna bör försäkrings- och återförsäkringsföretag tillåtas att addera en ökad andel på upp till 85 % av den riskkorregerade spread som härleds från de representativa portföljerna till de riskfria basräntesatserna för durationer.

- (36a) Om företaget investerar i skuldinstrument som har en bättre kreditkvalitet än skuldinstrumenten i den representativa portföljen för beräkningen av volatilitetsjusteringen kan volatilitetsjusteringen överkompensera den förlust av kapitalbas som orsakas av växande avkastningsdifferenser och leda till alltför stor volatilitet i kapitalbasen. Med målet att kompensera för den artificiella volatilitet som orsakas av sådan överkompensation bör företagen i dessa fall kunna ansöka om en ändring av volatilitetsjusteringen som tar hänsyn till informationen om de företagsspecifika investeringarna i skuldinstrument.
- (37) I direktiv 2009/138/EG föreskrivs en landskomponent i volatilitetsjusteringen som syftar till att mildra överdrivna tillgångsspreadar i ett visst land. Aktiveringen av landskomponenten baseras dock på en absolut tröskel och en relativ tröskel när det gäller landets riskjusterade spread, vilket kan leda till stupeffekter och därmed öka volatiliteten i försäkrings- och återförsäkringsföretagens kapitalbas. För att säkerställa att överdrivna tillgångsspreadar i en viss medlemsstat som har euron som valuta mildras på ett ändamålsenligt sätt bör landskomponenten ersättas med en makrokomponent som bör beräknas på grundval av skillnaderna mellan den riskkorrigerade spreaden för euron och den riskkorrigerade spreaden för landet. För att undvika stupeffekter bör man vid beräkningen undvika avbrott i indataparametrarna.

- (38) För att ta hänsyn till utvecklingen av försäkrings- och återförsäkringsföretagens investeringspraxis bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter för att fastställa kriterier för vilka tillgångar som ska få medräknas i portföljen med avsatta tillgångar i de fall slaget av tillgångar kan leda till olika praxis när det gäller kriterierna för tillämpning och beräkning av matchningsjusteringen.
- (39) För att säkerställa att samma behandling tillämpas på alla försäkrings- och återförsäkringsföretag som beräknar volatilitetsjusteringen, eller för att ta hänsyn till marknadsutvecklingen, bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter som specificerar beräkningen av företagsspecifika delar av volatilitetsjusteringen. För andra valutor än euron bör man vid beräkningen av valutaspecifika delar av volatilitetsjusteringen ta hänsyn till möjligheten till matchning av kassaflöden mellan medlemsstatsvalutor som är knutna till varandra, på villkor att detta på ett tillförlitligt sätt minskar valutarisken.

(40) Vid beräkning av sin kapitalbas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁸ får institut som tillhör finansiella konglomerat som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG⁹ tillåtas att inte dra av sina väsentliga innehav i försäkrings- eller återförsäkringsföretag, förutsatt att vissa kriterier är uppfyllda. Man bör säkerställa att de tillsynsregler som gäller för försäkrings- eller återförsäkringsföretag och kreditinstitut möjliggör lika villkor mellan bankinriktade och försäkringsinriktade finansiella grupper. Försäkrings- eller återförsäkringsföretag bör därför också tillåtas att på liknande villkor inte behöva dra av ägarintressen i kreditinstitut och finansiella institut från sin medräkningsbara kapitalbas. I synnerhet bör antingen grupp tillsyn i enlighet med direktiv 2009/138/EG eller extra tillsyn i enlighet med direktiv 2002/87/EG gälla för en grupp som omfattar både försäkrings- eller återförsäkringsföretaget och det anknutna institutet. Dessutom bör institutet utgöra en aktieplacering av strategisk natur för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, och tillsynsmyndigheterna bör försäkra sig om att den integrerade förvaltningen av och den integrerade riskhanteringen och internkontrollen hos de enheter som omfattas av grupp tillsyn eller extra tillsyn är tillfredsställande.

(41) Utgår

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

- (42) För att öka de kvantitativa kravens proportionalitet bör försäkrings- och återförsäkringsföretag ges möjlighet att beräkna kapitalkravet för icke-betydande risker i standardformeln enligt en förenklad metod för en period på högst tre år. En sådan förenklad metod bör göra det möjligt för företag att skatta kapitalkravet för en icke-betydande risk på grundval av ett lämpligt volymmått som varierar över tiden. Denna metod bör baseras på gemensamma regler och omfattas av gemensamma kriterier för identifiering av icke-betydande risker.
- (42a) Enligt artikel 105.5 a i direktiv 2009/138/EG krävs det att undergruppen ränterisk återspeglar känsligheten hos värdena av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar i de durationsberoende räntesatserna eller deras volatilitet. Den senaste tidens erfarenhet av lägre räntesatser än någonsin tidigare kan motivera betydande justeringar av beräkningen av undergruppen ränterisk, som anges i delegerad förordning (EU) 2015/35. Betydande justeringar på detta område kan, om de införs samtidigt, leda till störningar på försäkrings- och återförsäkringsmarknaden. För att undvika sådana störningar bör sådana betydande ändringar av undergruppen ränterisk med beaktande av följderna av detta ändringsdirektiv fasas in under en period på högst fem år och vara tillämpliga på alla försäkrings- eller återförsäkringsföretag. Beroende på deras betydelse kan det hända att därpå följande ändringar av undergruppen ränterisk inte fasas in.

- (43) Försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder matchningsjusteringen måste identifiera, organisera och förvalta portföljen med avsatta tillgångar och förpliktelser separat från andra delar av affärsverksamheten och bör därför inte tillåtas att hantera risker som uppstår i andra delar av verksamheten genom att använda portföljen med avsatta tillgångar. En separat förvaltning av portföljen leder dock inte till en ökning av korrelationen mellan riskerna i portföljen och riskerna i resten av företaget. Försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder matchningsjusteringen bör därför tillåtas att beräkna sitt solvenskapitalkrav baserat på ett antagande om fullständig diversifiering mellan portföljens tillgångar och förpliktelser och resten av företaget, såvida inte de tillgångsportföljer som täcker en motsvarande bästa skattning av försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser utgör en separat fond.
- (44) Som en del av den samlade tillsynsbedömningen är det viktigt att tillsynsmyndigheterna kan jämföra information mellan de företag som de utövar tillsyn över. Partiella och fullständiga interna modeller gör det möjligt att bättre täcka ett företags individuella risk och enligt direktiv 2009/138/EG får försäkrings- och återförsäkringsföretag använda sådana modeller för att fastställa kapitalkrav utan de begränsningar som följer av standardformeln. Partiella och fullständiga interna modeller försvårar dock jämförelser mellan företag, och tillsynsmyndigheterna skulle därför gynnas av att få tillgång till resultatet av den årliga skattningen av solvenskapitalkravet enligt standardformeln. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör därför regelbundet rapportera sådan information till sina tillsynsmyndigheter.

- (45) Direktiv 2009/138/EG ger försäkrings- och återförsäkringsföretag möjlighet att med tillsynsmyndighetens godkännande beräkna sina solvenskapitalkrav med en intern modell. Om en intern modell används hindrar det direktivet inte ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag från att beakta effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen i sin interna modell. Eftersom användningen av volatilitetsjusteringen kan leda till fördelar utöver mildrandet av överdrivna avkastningsdifferenser mellan obligationer vid beräkningen av en bästa skattning, kan sådana överdrivna fördelar också snedvrider beräkningen av solvenskapitalkravet om effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen beaktas i den interna modellen. För att undvika en sådan snedvridning bör, i de fall tillsynsmyndigheterna tillåter försäkrings- och återförsäkringsföretag att beakta effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen i sina interna modeller, en lägsta nivå för solvenskapitalkravet fastställas under vilken det förväntas uppstå fördelar för solvenskapitalkravet utöver mildrandet av överdrivna avkastningsdifferenser mellan obligationer.
- (46) Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör uppmuntras att bygga upp motståndskraft mot krissituationer. Om försäkrings- och återförsäkringsföretag beaktar effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen i sin interna modell, samtidigt som de även beaktar effekten av kreditspreadfluktuationer på makrovolatilitetsjusteringen, skulle detta på ett allvarligt sätt kunna undergräva alla incitament att bygga upp motståndskraft mot krissituationer. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör därför hindras från att beakta en makrovolatilitetsjustering i sin interna modell.

- (47) Med hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna bör de nationella tillsynsmyndigheterna kunna samla in relevant makrotillsynsinformation om företagens investeringsstrategi, analysera den tillsammans med annan relevant information som kan finnas tillgänglig från andra marknadskällor och integrera ett makrotillsynsperspektiv i sin tillsyn över företag. Detta kan omfatta övervakning av risker i samband med särskilda kreditcykler, konjunkturedgångar och kollektivt beteende eller flockbeteende i fråga om investeringar.
- (48) I direktiv 2009/138/EG föreskrivs en förlängning av återhämningsperioden vid överträdelser av solvenskapitalkravet om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) har förklarat att det råder exceptionellt svåra förhållanden. Sådana förklaringar kan avges på begäran av nationella tillsynsmyndigheter, som i lämpliga fall ska samråda med Europeiska systemrisknämnden (ESRB) före begäran. Att de nationella tillsynsmyndigheterna samråder med ESRB på ett decentraliserat sätt är mindre effektivt än om Eiopa samråder med ESRB på ett centraliserat sätt. För att säkerställa ett effektivt förfarande bör det vara Eiopa, och inte de nationella tillsynsmyndigheterna, som samråder med ESRB innan man förklarar att det råder exceptionellt svåra förhållanden, om situationens karaktär tillåter ett sådant föregående samråd.

- (49) Enligt direktiv 2009/138/EG ska försäkrings- och återförsäkringsföretag omedelbart underrätta den berörda tillsynsmyndigheten om de konstaterar att minimikapitalkravet underskrids eller riskerar att underskidas under de närmaste tre månaderna. I direktivet anges dock inte när ett underskridande, eller en risk för underskridande, av minimikapitalkravet under de närmaste tre månaderna kan konstateras och det är möjligt för företagen att vänta med att underrätta tillsynsmyndigheterna fram till slutet av det berörda kvartalet, då beräkningen av det minimikapitalkrav som formellt ska rapporteras till tillsynsmyndigheten äger rum. För att säkerställa att tillsynsmyndigheterna får information utan onödigt dröjsmål och kan vidta nödvändiga åtgärder bör försäkrings- och återförsäkringsföretag åläggas att omedelbart underrätta tillsynsmyndigheterna om minimikapitalkravet underskrids eller riskerar att underskidas, även när detta konstateras under det berörda kvartalet på grundval av skattningar eller beräkningar mellan två datum för officiella beräkningar av minimikapitalkravet.
- (50) Skyddet av de försäkrades intressen är ett allmänt mål för tillsynsregelverket som de behöriga tillsynsmyndigheterna bör uppnå i alla skeden av tillsynsprocessen, inbegripet vid försäkrings- eller återförsäkringsföretags överträdelser eller sannolika överträdelser av krav som kan leda till att auktorisationen återkallas. Detta mål bör eftersträvas innan en auktorisation återkallas, med beaktande av eventuella rättsliga följder för de försäkrade som kan uppstå, även efter det att auktorisationen återkallats.

- (51) De nationella tillsynsmyndigheterna bör utrustas med verktyg för att förhindra uppkomsten av risker för den finansiella stabiliteten på försäkringsmarknaderna, begränsa försäkrings- och återförsäkringsföretags procykliska beteende och mildra negativa spridningseffekter inom det finansiella systemet och till den reala ekonomin.
- (52) Den senaste tidens ekonomiska och finansiella kriser, särskilt krisen till följd av covid-19-pandemin, har visat att en sund likviditetshantering hos försäkrings- och återförsäkringsföretag kan förhindra risker för det finansiella systemets stabilitet. Därför bör försäkrings- och återförsäkringsföretag åläggas att stärka likviditetsförvaltningen, särskilt med tanke på svåra förhållanden som påverkar en stor del av eller hela försäkrings- och återförsäkringsmarknaden.
- (52a) Försäkrings- och återförsäkringsföretag som har utarbetat en likviditetsplan i enlighet med artikel 44.2 tredje stycket i direktiv 2009/138/EG bör tillåtas att använda den planen för att hantera likviditetsrisker.
- (53) När företag med särskilt sårbara profiler, såsom företag med likvida skulder, illikvida tillgångar eller likviditetssvaghet som kan påverka den övergripande finansiella stabiliteten, inte på lämpligt sätt åtgärdar denna situation, bör de nationella tillsynsmyndigheterna kunna ingripa för att stärka deras likviditetssituation.

- (54) Tillsynsmyndigheterna bör ha de befogenheter som behövs för att upprätthålla specifika försäkrings- eller återförsäkringsföretags solvenssituation i exceptionella situationer, såsom vid negativa ekonomiska händelser eller marknadshändelser som påverkar en stor del av eller hela försäkrings- och återförsäkringsmarknaden, i syfte att skydda försäkringstagarna och upprätthålla den finansiella stabiliteten. Dessa befogenheter bör inbegripa möjligheten att begränsa eller tillfälligt stoppa utdelning till aktieägare i och utbetalningar till andra efterställda långivare till ett visst försäkrings- eller återförsäkringsföretag innan en faktisk överträdelse av solvenskapitalkravet inträffar. Dessa befogenheter bör tillämpas från fall till fall, iaktta gemensamma riskbaserade kriterier och inte undergräva den inre marknadens funktion.
- (55) Eftersom begränsningar av eller tillfälligt stopp för utdelning och annan återbäring skulle påverka aktieägares och andra efterställda borgenärers rättigheter, om än tillfälligt, bör tillsynsmyndigheterna ta vederbörlig hänsyn till principerna om proportionalitet och nödvändighet när de vidtar sådana åtgärder. Tillsynsmyndigheterna bör också säkerställa att de åtgärder som antas inte medför oproportionerliga negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet.
- Tillsynsmyndigheterna bör i synnerhet begränsa kapitalutbetalningar inom en försäkrings- och återförsäkringsgrupp endast under exceptionella omständigheter och när detta är vederbörligen motiverat för att upprätthålla stabiliteten på försäkringsmarknaden och i det finansiella systemet som helhet.

- (55a) Under exceptionella omständigheter kan försäkringsföretag riskera betydande likviditetsbegränsningar på tillgångssidan, till exempel som ett resultat av förbud mot inlösen av investeringsbolags andelar som försäkrings- och återförsäkringsföretag kan inneha, eller ett stort antal återköp av livförsäkringsavtal, till exempel som ett resultat av plötsliga förändringar av räntenivåerna. Om detta inte hanteras snarast kan dessa exceptionella händelser generera ett procykliskt marknadsbeteende, exempelvis tvångsförsäljning av tillgångar till nedsatta priser som – även om det är specifika företag som påverkas direkt – kan få följder för försäkringsmarknaden som helhet. Därför bör tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att, under en kort tidsperiod och endast som en sista utväg, tillfälligt upphäva inlösenrätten för livförsäkringsavtal för företag med betydande likviditetsrisker. Denna exceptionella åtgärd bör användas i syfte att vidmakthålla det kollektiva skyddet av försäkringstagare, dvs. skyddet av alla försäkringstagare, inbegripet dem som kan påverkas indirekt av likviditetsstressen.
- (56) Fallissemang på senare tid bland försäkrings- och återförsäkringsföretag med gränsöverskridande verksamhet har tydliggjort vikten av att tillsynsmyndigheterna är bättre informerade om företagens verksamhet. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör därför bli skyldiga att underrätta tillsynsmyndigheten i sin hemmedlemsstat om alla väsentliga förändringar som påverkar deras riskprofil när det gäller deras pågående gränsöverskridande försäkringsverksamhet, och denna information bör delas med tillsynsmyndigheterna i de berörda värdmedlemsstaterna.

- (57) Enligt direktiv 2009/138/EG, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177¹⁰, har Eiopa befogenhet att inrätta och samordna samarbetsplattformar för att förstärka samarbetet mellan berörda tillsynsmyndigheter, om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bedriver eller har för avsikt att bedriva verksamhet som grundas på friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten. Med tanke på komplexiteten i de tillsynsfrågor som hanteras på dessa plattformar lyckas de nationella tillsynsmyndigheterna dock i flera fall inte komma fram till en gemensam uppfattning om hur frågor som rör ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som bedriver gränsöverskridande verksamhet ska hanteras. Om de tillsynsmyndigheter som deltar på samarbetsplattformarna inte kan nå en överenskommelse om frågor som rör ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som bedriver gränsöverskridande verksamhet bör Eiopa ha befogenhet att lösa tvisten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010.
- (58) Enligt direktiv 2009/138/EG är försäkrings- och återförsäkringsföretag inte skyldiga att utan onödigt dröjsmål lämna information om utövandet av sin verksamhet till tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaterna. Sådan information får endast inhämtas genom en begäran till tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten. Ett sådant tillvägagångssätt garanterar dock inte tillgång till information inom rimlig tid. Därför bör tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaterna, liksom tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten, också ha befogenhet att direkt begära information från försäkrings- eller återförsäkringsföretag utan onödigt dröjsmål om hemmedlemsstatens tillsynsmyndighet inte svarar inom två veckor. Den nya bestämmelsen bör inte hindra frivillig överföring av information från försäkrings- och återförsäkringsföretag till tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaterna.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177 av den 18 december 2019 om ändring av direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument samt direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism (EUT L 334, 27.12.2019, s. 155).

- (59) Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i en värdmedlemsstat bör tillsynsmyndigheten i den medlemsstaten ha befogenhet att begära grundläggande information från tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten om detta försäkrings- eller återförsäkringsföretags solvenssituation. Om tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten hyser allvarliga farhågor när det gäller denna solvenssituation bör den ha befogenhet att begära att en gemensam inspektion på plats utförs tillsammans med tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten, om det föreligger ett väsentligt underskridande av solvenskapitalkravet. Eiopa bör erbjudas att delta. Härvid bör Eiopa så snart som det är praktiskt möjligt ange om den avser att delta. Om tillsynsmyndigheterna är oeniga om möjligheten att utföra en gemensam inspektion på plats bör Eiopa ha befogenhet att lösa tvisten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010.
- (60) För att kunna identifieras som ett försäkringsholdingbolag bör ett moderföretag som sin huvudsakliga verksamhet särskilt ha förvärv och innehav av ägarintressen i dotterföretag som enbart eller huvudsakligen är försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland. För närvarande tolkar tillsynsmyndigheterna innebörden av begreppet ”enbart eller huvudsakligen” i detta sammanhang på olika sätt. Därför bör definitionen av ett försäkringsholdingbolag ändras och förtydligas med beaktande av liknande ändringar av definitionen av ett finansiellt holdingföretag i artikel 4.1.20 i förordning (EU) nr 575/2013 för banksektorn. För att ett företag ska kunna klassificeras som ett försäkringsholdingbolag bör dess huvudsakliga verksamhet i synnerhet ha anknytning till förvärv och innehav av försäkrings- eller återförsäkringsföretag, tillhandahållande av anknutna tjänster till anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller utförande av annan oreglerad finansiell verksamhet. Tillsynsmyndigheter bör ha befogenhet att fastställa att detta kriterium är uppfyllt oavsett vilket föremål för verksamheten företaget självt har uppgett.

- (60a) Inom en grupp som omfattas av grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a, b eller c i direktiv 2009/138/EG innehas i vissa fall ägarintressen i försäkrings- och återförsäkringsdotterföretag i ett tredjeland via ett mellanliggande oreglerat holdingbolag. Även om detta mellanliggande holdingbolag inte har något försäkrings- eller återförsäkringsdotterföretag vars huvudkontor finns i unionen är det viktigt att det kan behandlas i likhet med ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och ingå i beräkningen av solvensen på grupp nivå. Därför bör en definition av holdingbolag till försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland införas så att grupper ska kunna beakta anknutna företag i tredjeländer när de beräknar solvenskapitalkravet på grupp nivå.
- (61) I vissa fall utgör flera försäkrings- och återförsäkringsföretag en grupp i praktiken och uppträder som sådan, även om de inte motsvarar definitionen av en grupp enligt artikel 212 i direktiv 2009/138/EG. Avdelning III i direktivet är därför inte tillämplig på sådana försäkrings- och återförsäkringsföretag. I sådana fall, särskilt för horisontella grupper utan kapitalkopplingar mellan olika företag, bör grupp tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att identifiera förekomsten av en grupp. Objektiva kriterier bör också föreskrivas för en sådan identifiering. Om deras uppgifter inte ändras bör grupper som redan omfattas av grupp tillsyn i enlighet med direktiv 2009/138/EG fortsätta att omfattas av sådan tillsyn.
- (62) Försäkrings- och återförsäkringsgrupper får själva fatta beslut om närmare interna arrangemang, ansvarsfördelning och organisationsstruktur inom gruppen för att säkerställa efterlevnad av direktiv 2009/138/EG. I ett fåtal fall kan dock sådana arrangemang och organisationsstrukturer äventyra en ändamålsenlig grupp tillsyn. Därför bör grupp tillsynsmyndigheter – under exceptionella omständigheter och efter samråd med Eiopa och övriga berörda tillsynsmyndigheter – ha befogenhet att kräva ändringar av dessa arrangemang eller organisationsstrukturer. Grupp tillsynsmyndigheter bör på vederbörligt sätt motivera sitt beslut och förklara varför de befintliga arrangemangen eller strukturerna hindrar och äventyrar en ändamålsenlig grupp tillsyn.

- (63) Grupptillsynsmyndigheter får besluta att undanta ett företag från grupptillsyn, särskilt när ett sådant företag bedöms vara av ringa intresse med tanke på målen för grupptillsynen. Eiopa har noterat skiljaktiga tolkningar av kriteriet ringa intresse och har konstaterat att sådana undantag i vissa fall leder till att grupptillsyn frångås fullständigt eller till att tillsyn utövas på nivån för ett mellanliggande moderföretag. Det är därför nödvändigt att klargöra att sådana fall endast bör inträffa under mycket exceptionella omständigheter och att grupptillsynsmyndigheter bör underrätta Eiopa när de har fattat sådana beslut. Kriterier bör också införas så att det blir tydligare vad som ska anses vara av ringa intresse med tanke på målen för grupptillsynen.
- (63a) Beslut om att inte låta ett företag omfattas av tillämpningsområdet för grupptillsyn kan grundas på olika bestämmelser i direktiv 2009/138/EG. Ändringar av artikel 214.2 i det direktivet som syftar till att specificera begreppet ”ringa intresse” bör därför inte påverka sådana befintliga beslut i den mån de grundas på andra skäl än överväganden av ”ringa intresse”, så länge det inte finns belägg för någon väsentlig ändring av företagens struktur, verksamhet och riskprofil samt så länge bakgrunden till sådana beslut kvarstår.

- (64) Det råder brist på tydlighet när det gäller de typer av företag för vilka metod 2, dvs. en avräknings- och sammanläggningsmetod enligt definitionen i artikel 233 i direktiv 2009/138/EG, kan användas vid beräkningen av solvensen på gruppnivå, vilket inverkar menligt på målet att uppnå lika villkor i unionen och i tredjeländer. Det bör därför tydligt anges vilka företag som får ingå i beräkningen av solvensen på gruppnivå enligt metod 2. En sådan metod bör endast vara tillämplig på försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland, blandade finansiella holdingföretag och försäkringsholdingbolag. Det är också viktigt att säkerställa att tillsynsreglerna garanterar lika villkor på global nivå för alla försäkringsgrupper som omfattas av avdelning III i direktiv 2009/138/EG och som bedriver verksamhet i tredjeländer. Därför bör grupp tillsynsmyndigheten, om en internationell grupp innehåller flera försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor i tredjeländer vilkas solvensordningar anses vara likvärdiga eller tillfälligt likvärdiga i enlighet med artikel 227 i det direktivet, prioritera en sådan bedömning vid beslut om huruvida metod 2 bör användas i stället för eller i kombination med metod 1 (metod baserad på sammanställd redovisning.).
- (65) Inom vissa försäkrings- eller återförsäkringsgrupper förvärvar och innehar ett mellanliggande moderföretag, som inte är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, ägarintressen i dotterföretag som enbart eller huvudsakligen är försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland. Om dessa mellanliggande moderföretag inte har ägarintressen i minst ett dotterföretag som är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med huvudkontor inom unionen, behandlas de enligt gällande regler inte som försäkringsholdingbolag vid beräkningen av solvensen på gruppnivå, även om deras risker är mycket likartade. Därför bör reglerna ändras så att sådana holdingbolag med ägarintressen i försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland behandlas på samma sätt som försäkringsholdingbolag vid beräkningen av solvensen på gruppnivå.

- (66) Direktiv 2009/138/EG och kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35¹¹ föreskriver fyra olika metoder för att ta med företag som ingår i andra finansiella sektorer i beräkningen av solvensen på gruppnivå, inbegripet metoderna 1 och 2 enligt bilaga I till direktiv 2002/87/EG. Detta leder till inkonsekventa tillsynsstrategier och ojämlika konkurrensvillkor och skapar onödig komplexitet. Därför bör reglerna förenklas så att företag som ingår i andra finansiella sektorer alltid bidrar till gruppens solvens, genom att man tillämpar de relevanta sektorsreglerna för beräkning av kapitalbas och kapitalkrav. Dessa kapitalbas- och kapitalkrav bör helt enkelt läggas samman med kapitalbas- och kapitalkraven för gruppens försäkrings- och återförsäkringsdel.
- (67) Enligt gällande regler ges försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse begränsade möjligheter att använda förenklade beräkningar för att fastställa sin solvens på gruppnivå när de använder metod 1, dvs. en metod baserad på sammanställd redovisning. Detta skapar en oproportionerligt stor börda, särskilt när grupper har mycket små ägarintressen i anknutna företag. Således bör företag med ägarintresse, efter ett förhandsgodkännande från tillsynsmyndigheterna, tillåtas att integrera anknutna företag vars storlek inte är väsentlig i sin solvens på gruppnivå genom att använda förenklade metoder.
- (68) Begreppet belastningar, som bör beaktas vid klassificering av kapitalbasposter i olika nivåer, har inte specificerats. I synnerhet är det oklart hur detta begrepp ska tillämpas på försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag som inte har försäkringstagare och förmånstagare som direkta kunder. Därför bör minimikriterier införas för att göra det möjligt att identifiera fall där en kapitalbaspost som emitterats av ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag anses vara fri från belastningar.

¹¹ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 12, 17.1.2015, s. 1).

- (69) Omfattningen av de företag som bör beaktas vid beräkningen av den lägsta nivån för solvenskapitalkravet på gruppnivå bör överensstämma med omfattningen av de företag som bidrar till den medräkningsbara kapitalbas som är tillgänglig för att uppfylla det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå. Vid beräkningen av den lägsta nivån bör försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland därför beaktas.
- (70) Formeln för beräkning av det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå kan leda till situationer där minimikravet ligger nära, eller till och med är lika med, det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå. Om en grupp i ett sådant fall inte uppfyller det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå men ändå uppfyller sitt solvenskapitalkrav bör tillsynsmyndigheterna endast utöva de befogenheter som är tillgängliga om solvenskapitalkravet på gruppnivå inte efterlevs.
- (71) Vid beräkningen av solvensen på gruppnivå bör försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag behandlas som försäkrings- eller återförsäkringsföretag. Detta innebär att man beräknar teoretiska kapitalkrav för sådana företag. Sådana beräkningar bör dock aldrig innebära att försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag måste uppfylla dessa teoretiska kapitalkrav på individuell nivå.

- (72) Det finns inga rättsliga bestämmelser som specificerar hur solvensen på gruppnivå ska beräknas när en kombination av metod 1 och metod 2 används. Detta leder till inkonsekvent praxis och osäkerhet, särskilt när det gäller metoden för att beräkna bidraget till solvenskapitalkravet på gruppnivå från försäkrings- och återförsäkringsföretag som tas med genom metod 2. Det bör följaktligen klargöras hur solvensen på gruppnivå ska beräknas när en kombination av metoder används. Därför bör ingen väsentlig risk som härrör från sådana företag ignoreras vid beräkningen av solvensen på gruppnivå. För att undvika betydande öknings av kapitalkraven och upprätthålla lika villkor för försäkrings- och återförsäkringsföretag på global nivå bör det emellertid klargöras att man vid beräkningen av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå inte ska tillämpa något kapitalkrav för aktiekursrisker på sådana innehav. Av samma skäl bör ett kapitalkrav för valutarisk endast tillämpas på värdet av de innehav som överstiger solvenskapitalkraven för dessa anknutna företag. Försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse bör tillåtas att beakta diversifiering mellan denna valutarisk och andra risker som ligger till grund för beräkningen av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå.
- (73) För närvarande får grupp tillsynsmyndigheter fastställa tröskelvärden över vilka transaktioner och riskkoncentrationer inom en grupp ska anses vara betydande på grundval av solvenskapitalkrav, försäkringstekniska avsättningar eller båda dessa värden. Andra riskbaserade kvantitativa eller kvalitativa kriterier, exempelvis medräkningsbar kapitalbas, kan dock också vara lämpliga för att fastställa tröskelvärdena. Därför bör grupp tillsynsmyndigheterna ha större flexibilitet när de fastställer en betydande transaktion eller riskkoncentration inom en grupp.

- (74) Grupptillsynsmyndigheter kan missa viktig information om transaktioner inom en grupp som inte behöver rapporteras enligt gällande regler, särskilt sådana som involverar försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland, försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag. Därför bör definitionen av ”transaktioner inom en grupp som ska rapporteras” ses över. Dessutom bör grupptillsynsmyndigheter ha befogenhet att skraddarsy definitionen av ”transaktioner inom en grupp som ska rapporteras” så att den bättre passar varje grupps särdrag.
- (75) Försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag kan vara moderföretag till försäkrings- eller återförsäkringsgrupper. I sådana fall föreskrivs grupptillsyn på grundval av den sammanställda situationen för sådana holdingbolag. Eftersom de försäkrings- eller återförsäkringsföretag som står under ägarkontroll av sådana holdingbolag inte alltid kan säkerställa att kraven enligt grupptillsyn uppfylls, är det nödvändigt att se till att grupptillsynsmyndigheterna har lämpliga tillsyns- och efterlevnadskontrollbefogenheter för att säkerställa att grupper följer direktiv 2009/138/EG. Därför bör grupptillsynsmyndigheterna, i likhet med de ändringar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU¹² som infördes genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878¹³ för kreditinstitut och finansiella institut, ha en minimiuppsättning befogenheter över holdingbolag, inbegripet de allmänna tillsynsbefogenheter som gäller för försäkrings- och återförsäkringsföretag vid grupptillsyn.

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder (EUT L 150, 7.6.2019, s. 253).

- (76) I syfte att upprätthålla lika villkor på global nivå samt skyddet av försäkringstagare bör alla försäkringsgrupper som bedriver verksamhet i unionen, oavsett var huvudkontoret för deras moderföretag med det yttersta ägarintresset är beläget, behandlas lika vid tillämpningen av grupp tillsyn enligt avdelning III i direktiv 2009/138/EG. Om försäkrings- och återförsäkringsföretag ingår i en grupp vars moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland vars tillsynsordning inte anses vara likvärdig eller tillfälligt likvärdig i enlighet med artikel 260 i det direktivet, är det svårare att utöva grupp tillsyn. Grupptillsynsmyndigheterna får besluta att tillämpa ”andra metoder” i enlighet med artikel 262 i det direktivet på sådana grupper. Dessa metoder är dock inte tydligt definierade och osäkerhet råder om de mål som sådana andra metoder ska uppnå. Om detta inte åtgärdas skulle det kunna leda till oönskade effekter på de likvärdiga villkoren för grupper vilkas moderföretag med det yttersta ägarintresset finns i unionen och grupper vilkas moderföretag med det yttersta ägarintresset finns i ett icke-likvärdigt tredjeland. Således bör syftet med de andra metoderna specificeras ytterligare, inbegripet en minimiuppsättning åtgärder som grupp tillsynsmyndigheterna bör överväga. I synnerhet bör dessa metoder garantera samma skyddsnivå för alla försäkringstagare hos försäkringsföretag eller återförsäkringsföretag som har sina huvudkontor i unionen, oavsett platsen för huvudkontoret för moderföretaget med det yttersta ägarintresset i den grupp till vilken ett sådant försäkringsföretag eller återförsäkringsföretag hör.

- (77) Genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/981¹⁴ infördes en förmånsbehandling för långfristiga aktieinvesteringar. Undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker, som också syftar till att återspegla den lägre risken hos investeringar med en längre tidshorisont men vars användning i unionen är mycket begränsad, omfattas av kriterier som är strängare än de som gäller för långfristiga aktieinvesteringar. Den nya tillsynskategorin långfristiga aktieinvesteringar verkar därför undanröja behovet av den befintliga undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker. Eftersom det inte finns något behov av att behålla två olika förmånsbehandlingar som har samma syfte att belöna långsiktiga investeringar, bör undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker utgå. För att undvika att dessa ändringar får negativa effekter bör dock en bestämmelse om tillämpning av äldre regler införas med avseende på försäkringsgivare som i nuläget tillämpar undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker.

¹⁴ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/981 av den 8 mars 2019 om ändring av delegerad förordning (EU) 2015/35 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 161, 18.6.2019, s. 1).

- (78) För att uppnå miljö- och klimatambitionerna i den gröna given krävs att stora investeringsbelopp från den privata sektorn, inbegripet från försäkrings- och återförsäkringsföretag, kanaliseras till hållbara investeringar. Bestämmelserna i direktiv 2009/138/EG om kapitalkrav bör inte hindra försäkrings- och återförsäkringsföretag från att göra hållbara investeringar, utan bör återspegla hela risken hos investeringar i miljöskadliga verksamheter. Även om det i detta skede inte finns tillräcklig bevisning för riskskillnader mellan miljöskadliga eller socialt skadliga investeringar och andra investeringar, kan sådan bevisning bli tillgänglig under de kommande åren. För att säkerställa en lämplig bedömning av relevant bevisning bör Eiopa övervaka och senast 2023 rapportera om bevisningen för miljöskadliga eller socialt skadliga investeringars riskprofil. Om det är lämpligt bör Eiopas rapport ge råd om ändringar av direktiv 2009/138/EG och de delegerade akter och genomförandeakter som antagits i enlighet med det direktivet. Eiopa kan också undersöka om det vore lämpligt att ta hänsyn till vissa miljörisker, andra än klimatförändringsrelaterade, och på vilket sätt. Om bevisningen tyder på detta skulle Eiopa till exempel kunna analysera behovet av att utvidga de scenarioanalyser som i fråga om klimatförändringsrelaterade risker införs i detta direktiv till att även omfatta andra miljörisker.

- (79) Klimatförändringarna påverkar och kommer åtminstone under de kommande årtiondena att påverka naturkatastrofers frekvens och allvarlighetsgrad, som sannolikt kommer att förvärras ytterligare på grund av miljöförstöring och föroreningar. Detta kan också förändra försäkrings- och återförsäkringsföretagens exponering för naturkatastrofrisk och innebära att de standardparametrar för naturkatastrofrisk som anges i delegerad förordning (EU) 2015/35 blir ogiltiga. För att säkerställa att det inte finns någon bestående diskrepans mellan standardparametrarna för naturkatastrofrisk och försäkrings- och återförsäkringsföretagens faktiska exponering för sådana risker bör Eiopa regelbundet se över omfattningen av riskmodulen för naturkatastrofrisk och kalibreringarna av dess standardparametrar. För detta ändamål bör Eiopa beakta den senast tillgängliga bevisningen från klimatvetenskap och, om diskrepanser upptäcks, avge ett yttrande till kommissionen om detta.
- (80) Kraven i artikel 308b.12 i direktiv 2009/138/EG bör ändras för att säkerställa överensstämmelse med bankregelverket och lika villkor när det gäller behandlingen av exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker vilka uttrycks och finansieras i en medlemsstats nationella valuta. I detta syfte bör det införas en ordning för tillämpning av äldre regler för sådana exponeringar för att undanta sådana exponeringar från kapitalkraven för spread- och marknadskoncentrationsrisk, förutsatt att exponeringarna uppstod före den 1 januari 2023.

- (81) I vissa fall använder försäkrings- eller återförsäkringsgrupper i stor utsträckning övergångsbestämmelserna för riskfria räntesatser och övergångsåtgärden för försäkringstekniska avsättningar. Detta kan ge en felaktig bild av gruppens faktiska solvenssituation. Försäkrings- eller återförsäkringsgrupper bör därför vara skyldiga att offentliggöra information om effekterna på deras solvenssituation av ett antagande om att den kapitalbas som härrör från dessa övergångsbestämmelser och denna övergångsåtgärd inte är tillgänglig för att uppfylla solvenskapitalkravet på gruppnivå. Tillsynsmyndigheterna bör också få befogenhet att vidta lämpliga åtgärder för att användningen av dessa övergångsbestämmelser och denna övergångsåtgärd på lämpligt sätt ska återspegla gruppens finansiella ställning. Dessa åtgärder bör dock inte inverka på anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretags användning av dessa övergångsbestämmelser och denna övergångsåtgärd vid beräkningen av deras individuella solvenskapitalkrav.
- (82) I direktiv 2009/138/EG föreskrivs övergångsbestämmelser för riskfria räntesatser och en övergångsåtgärd för försäkringstekniska avsättningar, vilka får användas med tillsynsmyndighetens godkännande och som gäller för kontrakt som genererar försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser och som ingåtts före 2016. Dessa övergångsbestämmelser bör uppmuntra företagen att så snart som möjligt börja följa direktivet, men tillämpningen av övergångsbestämmelser och övergångsåtgärder som godkänts för första gången långt efter 2016 kommer sannolikt att bromsa vägen mot efterlevnad av direktivet. Ett sådant godkännande av användningen av dessa övergångsbestämmelser bör därför begränsas till fall där ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag för första gången omfattas av reglerna i direktiv 2009/138/EG och om ett företag har accepterat ett bestånd av försäkrings- eller återförsäkringsavtal och det överlåtande företaget tillämpade övergångsbestämmelser eller en övergångsåtgärd för de förpliktelser som hänför sig till detta bestånd före överlåtelsen.

- (82a) Tillsynen av infasningsplaner för övergångsbestämmelserna för riskfria räntesatser och för försäkringstekniska avsättningar bör förbättras, i synnerhet genom att man stärker tillsynsmyndighetens befogenhet att återkalla dessa övergångsbestämmelser om det inte har skett några framsteg avseende efterlevnaden av solvenskapitalkravet vid övergångsperiodens slut eller om sådan efterlevnad är orealistisk. I synnerhet kan efterlevnaden anses orealistisk om den grundas på antagandet att situationen på finansmarknaderna vid övergångsperiodens slut har förbättrats jämfört med situationen vid tidpunkten för bedömningen.
- (82b) I syfte att beakta marknadsutvecklingen och komplettera vissa detaljerade tekniska aspekter av detta direktiv bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på kriterierna för att identifiera små och icke-komplexa företag och grupper, kriterierna för begränsad tillsynsrapportering för captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring, en försiktig deterministisk beräkning av den bästa skattningen, tillämpningen av den förenklade metoden vid beräkningen av solvensen på gruppnivå och vilken information som ska ingå i regelbundna tillsynsrapporter på gruppnivå. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (82c) För att säkerställa en harmoniserad tillämpning av detta direktiv bör Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera de faktorer som tillsynsmyndigheterna ska beakta i syfte att identifiera förhållandet mellan olika företag som skulle kunna ingå i en grupp. Kommissionen bör komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av Eiopa genom delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010. Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande som utarbetats av Eiopa vad gäller vissa specifika metodkomponenter som avser den försiktiga deterministiska beräkningen av den bästa skattningen av livförsäkringsförpliktelser, genom genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.
- (82d) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (83) Förenade kungariket blev ett tredjeland den 1 februari 2020 och unionsrätten upphörde att gälla för och i landet den 31 december 2020. Direktiv 2009/138/EG innehåller flera bestämmelser som särskilt rör vissa medlemsstater och de bestämmelser som särskilt rör Förenade kungariket har blivit föråldrade och bör därför utgå.

(84) Direktiv 2009/138/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2009/138/EG

Direktiv 2009/138/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.3 a ska led iv ersättas med följande:

”iv) Den typ av permanenta, inte uppsägningsbara sjukförsäkring som finns i Irland.”.

2. I artikel 4.1 ska leden a, b och c ersättas med följande:

”a) Företagets årliga tecknade bruttopremieinkomster överstiger inte 15 000 000 EUR.

b) Företagets totala försäkringstekniska avsättningar brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76, överstiger inte 50 000 000 EUR.”.

c) Gruppens totala försäkringstekniska avsättningar brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, överstiger inte 50 000 000 EUR om företaget ingår i en grupp.”.

3. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led a ersättas med följande:

”a) Assistans tillhandahålls i händelse av olyckor eller maskinhaverier med vägfordon när olyckorna eller maskinhaverierna inträffar inom den medlemsstat där försäkringsgivaren är verksam eller i ett grannland.”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. I de fall som avses i punkt 1 b i och ii ska villkoret att olyckan eller maskinhaveriet måste ha inträffat inom den medlemsstat där försäkringsgivaren är verksam inte gälla i fall där förmånstagaren är medlem i den organisation som är försäkringsgivare, och där maskinskadeservice eller borttransport av fordonet tillhandahålls av en liknande organisation i respektive land inom ramen för ett ömsesidigt avtal, mot företeende enbart av ett medlemskort och utan att någon tilläggspremie betalas.”.

c) Punkt 3 ska utgå.

4. I artikel 8 ska punkt 3 utgå.

5. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 7 ska led b utgå.

b) Följande punkter ska införas som punkterna 10a, 10b, 10c och 10d:

”10a. *litet och icke-komplext företag*: ett försäkrings- och återförsäkringsföretag, inbegripet ett captivebolag för försäkring eller ett captivebolag för återförsäkring, som uppfyller villkoren i artikel 29a och som har klassificerats som ett sådant i enlighet med artikel 29b.

10b. *revisionsföretag*: ett revisionsföretag i den mening som avses i artikel 2.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG*.

10c. *lagstadgad revisor*: en lagstadgad revisor i den mening som avses i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG*.

10d. *liten och icke-komplex grupp*: en grupp som uppfyller villkoren i artikel 213a och som har klassificerats som en sådan av grupp tillsynsmyndigheten i enlighet med punkt 2 i den artikeln.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87).”.

- c) Punkterna 15 och 16 ska ersättas med följande:

”15. *moderföretag*: ett moderföretag som avses i artikel 22.1 och 22.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU* samt ett företag som tillsynsmyndigheterna ska betrakta som ett moderföretag i enlighet med artikel 212.2, 214.5 eller 214.6 i det här direktivet.

”16. *dotterföretag*: ett dotterföretag som avses i artikel 22.1 och 22.2 i direktiv 2013/34/EU, inbegripet dotterföretag till ett sådant företag, samt ett företag som tillsynsmyndigheterna ska betrakta som ett dotterföretag i enlighet med artikel 212.2, 214.5 eller 214.6 i det här direktivet.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).”

- d) I punkt 18 ska ”artikel 1 i direktiv 83/349/EG” ersättas med ”artikel 22.1 och 22.2 i direktiv 2013/34/EU”.

- e) Punkt 19 ska ersättas med följande:

”19. *transaktion inom gruppen*: en transaktion där ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag direkt eller indirekt förlitar sig på ett annat företag inom samma grupp, eller på en fysisk eller juridisk person som har en nära koppling till företag inom denna grupp, för att fullgöra ett åtagande, oavsett om det är kontraktsbundet eller inte och oavsett om det innebär en betalning eller inte.”.

- f) Punkt 22 ska ändras på följande sätt:

- i) I led a ska ”artikel 4.1.14 i direktiv 2004/39/EG” ersättas med ”artikel 4.1.21 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU*.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).”.

- ii) I led b i ska ”direktiv 2004/39/EG” ersättas med ”direktiv 2014/65/EU”.

g) Punkt 25 ska ändras på följande sätt:

- i) I led a ska ”artikel 4.1, 4.5 och 4.21 i direktiv 2006/48/EG” ersättas med ”artikel 4.1.1, 4.1.18 och 4.1.26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013*.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).”.

- ii) I led c ska ”direktiv 2004/39/EG” ersättas med ”direktiv 2014/65/EU”.

h) Punkt 27 ska ändras på följande sätt:

- i) I led c ska led ii ersättas med följande:

”ii) Nettoomsättning: 13 600 000 EUR i den mening som avses i artikel 2.5 i direktiv 2013/34/EU.”.

- ii) Orden ”direktiv 83/349/EEG” ska ersättas med orden ”direktiv 2013/34/EU”.

i) Följande punkt ska läggas till som punkt 41:

”41. *reglerat företag*: en reglerad enhet i den mening som avses i artikel 2.4 i direktiv 2002/87/EG eller ett tjänstepensionsinstitut i den mening som avses i artikel 6.1 i direktiv (EU) 2016/2341.”.

6. I artikel 18.1 ska följande led läggas till som led i:

”i) ange om en ansökan om auktorisation att utöva direkt försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet eller att utöva verksamhet som ett annat reglerat företag eller en försäkringsdistributör har ingetts i en annan medlemsstat och har avslagits eller dragits tillbaka, samt skälen till att den avslogs eller drogs tillbaka.”.

7. I artikel 23.1 ska följande led läggas till som led f:

”f) Den marknad där det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget avser att bedriva verksamhet.”.

8. I artikel 24.2 andra stycket ska ”direktiv 2004/39/EG” ersättas med ”direktiv 2014/65/EU”.

9. Artikel 25 ska ändras på följande sätt:

a) Tredje stycket ska ersättas med följande:

”Sådan rätt till domstolsprövning ska även finnas i de fall där tillsynsmyndigheterna inte behandlat en ansökan om auktorisation inom sex månader, eller inom åtta månader vid gemensam bedömning i enlighet med artikel 26.4, från den dag då ansökan mottogs.”.

b) Följande stycke ska läggas till:

”Varje avslag på en ansökan om auktorisation, inbegripet namnet på det ansökande företaget och skälen att den avslogs, ska anmälas till den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010*. Eiopa ska ha en uppdaterad databas med sådan information och ge tillsynsmyndigheterna tillgång till databasen.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).”.

10. I artikel 25a ska ”Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 (6)” ersättas med ”Eiopa”.

11. I artikel 26 ska följande punkt läggas till som punkt 4:

”4. Om samråd enligt punkt 1 behöver ske med flera tillsynsmyndigheter får varje berörd tillsynsmyndighet, inom en månad från den dag då begäran om samråd mottogs, rikta en begäran till den tillsynsmyndighet som beviljar auktorisationen om en gemensam bedömning av ansökan om auktorisation. Tillsynsmyndigheten som beviljar auktorisationen ska beakta slutsatserna av den gemensamma bedömningen när den fattar sitt slutliga beslut.”.

12. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska säkerställa att kraven i detta direktiv tillämpas på ett sätt som står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags verksamhet, särskilt när det gäller företag som klassificeras som små och icke-komplexa företag.

4. Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn och genomförande som antas av kommissionen ska ta hänsyn till proportionalitetsprincipen för att säkerställa att detta direktiv tillämpas proportionerligt, särskilt när det gäller små och icke-komplexa företag.

Förslag till tekniska standarder för tillsyn som överlämnas av Eiopa i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010, förslag till tekniska standarder för genomförande som överlämnas i enlighet med artikel 15 i samma förordning samt riktlinjer och rekommendationer som utfärdas i enlighet med artikel 16 i samma förordning ska säkerställa att detta direktiv tillämpas proportionerligt, särskilt när det gäller små och icke-komplexa företag.”.

- b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 5 och 6:

”5. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a i syfte att specificera kriterierna i artiklarna 29a.1 och 213a.1, inbegripet att specificera vilka investeringar, på grundval av risk eller komplexitet, som ska anses vara traditionella eller icke-traditionella placeringar enligt artiklarna 29a.1 och 213a.1.

6. För att säkerställa enhetlig tillsynspraxis vid tillämpningen av proportionalitetsprincipen ska Eiopa utarbeta riktlinjer där det specificeras vilken metod som ska användas för att

- a) klassificera företag eller grupper som små eller och icke-komplexa företag eller små och icke-komplexa grupper, och
- b) bevilja eller dra tillbaka tillsynsmyndighetens godkännande för proportionalitetsåtgärder som ska användas av företag som inte klassificeras som små och icke-komplexa företag och som avses i artikel 29d eller grupper som inte klassificeras som små och icke-komplexa grupper.”.

13. Följande artiklar ska införas som artiklarna 29a–29e:

”Artikel 29a

Kriterier för identifiering av små och icke-komplexa företag

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag klassificeras som små och icke-komplexa företag enligt förfarandet i artikel 29b om företagen under två på varandra följande räkenskapsår före en sådan klassificering uppfyller följande kriterier:

- a) För företag som bedriver livverksamhet och företag som bedriver både liv- och skadeverksamhet, vars försäkringstekniska avsättningar avseende livverksamheten utgör minst 20 % av de totala försäkringstekniska avsättningar brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76, och vars årliga tecknade bruttopremieinkomster avseende skadeverksamheten utgör mindre än 40 % av de totala årliga tecknade bruttopremieinkomsterna, ska samtliga följande kriterier vara uppfyllda:
 - i) Undergruppen ränterisk som avses i artikel 105.5 a utgör inte mer än 5 % av de försäkringstekniska avsättningar brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76.
 - ii) De årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från försäkringar som utfärdas i andra medlemsstater än den hemmedlemsstat där företaget erhållit auktorisation i enlighet med artikel 14 är lägre än någon av följande två trösklar:
 - = 15 000 000 EUR.
 - = 5 % av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.

- iii) Försäkringstekniska avsättningar från livverksamhet brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76, överstiger inte 1 000 000 000 EUR.
 - iv) Investeringar i traditionella placeringar utgör över 80 % av de totala investeringarna.
 - v) Företagets verksamhet innefattar inte återförsäkringsverksamhet som svarar för mer än 50 % av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.
- b) För företag som bedriver livverksamhet och företag som bedriver både liv- och skadeverksamhet, vars årliga tecknade bruttopremieinkomster avseende skadeverksamheten utgör minst 40 % av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster och vars försäkringstekniska avsättningar avseende livverksamheten utgör mindre än 20 % av de totala försäkringstekniska avsättningar brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76, ska samtliga följande kriterier vara uppfyllda:
- i) Den genomsnittliga kombinerade kvoten för skadeverksamhet netto efter avdrag för återförsäkring för de tre senaste åren är mindre än 100 %.
 - ii)

De årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från försäkringar som utfärdas i andra medlemsstater än den hemmedlemsstat där företaget erhållit auktorisation i enlighet med artikel 14 är lägre än någon av följande två trösklar:

- = 15 000 000 EUR.
- = 5 % av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.

- iii) Gruppens årliga tecknade bruttopremieinkomster från skadeverksamhet överstiger inte 100 000 000 EUR.
 - iv) Summan av de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna i klasserna 5–7, 11, 12, 14 och 15 i avsnitt A i bilaga I utgör inte mer än 30 % av de totala årliga tecknade premieinkomsterna för skadeförsäkring.
 - v) Investeringar i traditionella placeringar utgör över 80 % av de totala investeringarna.
 - vi) Företagets verksamhet innefattar inte återförsäkringsverksamhet som svarar för mer än 50 % av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.
- c) För försäkringsföretag som bedriver både liv- och skadeverksamhet, vars försäkringstekniska avsättningar avseende livverksamheten utgör minst 20 % av de totala försäkringstekniska avsättningar brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76, och vars årliga tecknade bruttopremieinkomster avseende skadeverksamheten utgör minst 40 % av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster, ska samtliga följande kriterier vara uppfyllda:
- i) Undergruppen ränterisk som avses i artikel 105.5 a utgör inte mer än 5 % av de försäkringstekniska avsättningar brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76.
 - ii) Den genomsnittliga kombinerade kvoten för skadeverksamhet netto efter avdrag för återförsäkring för de tre senaste åren är mindre än 100 %.
 - iii) Försäkringstekniska avsättningar från livverksamhet brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76, överstiger inte 1 000 000 000 EUR.

- iv) Gruppens årliga tecknade bruttopremieinkomster från skadeverksamhet överstiger inte 100 000 000 EUR.
- v) De årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från försäkringar som utfärdas i andra medlemsstater än den hemmedlemsstat där företaget erhållit auktorisation i enlighet med artikel 14 är lägre än någon av följande två trösklar:
- = 15 000 000 EUR.
 - = 5 % av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.
- vi) Summan av den årliga tecknade bruttopremieinkomsten i klasserna 5–7, 11, 12, 14 och 15 i avsnitt A i bilaga I utgör inte mer än 30 % av de totala årliga tecknade premieinkomsterna för skadeförsäkring.
- vii) Investeringar i traditionella placeringar utgör över 80 % av de totala investeringarna.
- viii) Företagets verksamhet innefattar inte återförsäkringsverksamhet som svarar för mer än 50 % av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.

Kriterierna i leden a ii och v, b ii och vi samt c v och viii i första stycket ska inte tillämpas på captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring.

2. För företag som har haft auktorisation i enlighet med artikel 14 i mindre än två år ska uppfyllandet av kriterierna i punkt 1 i den här artikeln bedömas endast med avseende på det senaste räkenskapsår som föregår klassificeringen, eller om de har haft auktorisationen i mindre än ett år med avseende på den verksamhetsplan som avses i artikel 23.

3. Följande företag ska aldrig klassificeras som små och icke-komplexa företag:

- a) Företag som använder en godkänd partiell eller fullständig intern modell för att beräkna solvenskapitalkravet, i enlighet med kraven på fullständiga och partiella interna modeller i kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3.
- b) Företag som är moderföretag i ett finansiellt konglomerat i den mening som avses i artikel 2.14 i direktiv 2002/87/EG eller en försäkringsgrupp i den mening som avses i artikel 212 och som omfattas av grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a eller b, såvida inte gruppen klassificeras som en liten och icke-komplex grupp.
- c) Företag som är moderföretag till ett företag som avses i artikel 228.1.
- d) Företag som förvaltar pensionsfonder i den mening som avses i artikel 2.3 b iii och 2.3 b iv om värdet av pensionsfondens tillgångar överstiger 500 000 000 EUR.

Artikel 29b

Klassificeringsförfarande för företag som uppfyller kriterierna

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag som uppfyller villkoren i artikel 29a kan anmäla detta till tillsynsmyndigheten i syfte att klassificeras som små och icke-komplexa företag.
2. Företag ska lämna in den anmälan som avses i punkt 1 till tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där den tidigare auktorisation som avses i artikel 14 beviljades.
Anmälan ska innehålla följande:
 - a) Bevis för att alla villkor i artikel 29a som är tillämpliga på företaget är uppfyllda.
 - b) En försäkran om att företaget inte planerar några strategiska förändringar som skulle leda till att något av villkoren i artikel 29a inte uppfylls under de närmaste tre åren.
 - c) Uppgift om vilka proportionalitetsåtgärder företaget kommer att använda, särskilt om det planerar att tillämpa förenklade bästa skattningar, samt om företaget planerar att tillämpa den förenklade metoden för att beräkna försäkringstekniska avsättningar enligt artikel 77.7.

3. Tillsynsmyndigheten får inom två månader från mottagandet av den anmälan som avses i punkt 1 motsätta sig att ett företag klassificeras som ett litet eller icke-komplext företag av skäl som uteslutande gäller något av följande:
- a) Bristande uppfyllande av de villkor som anges i artikel 29a.
 - b) Underskridande av solvenskapitalkravet, bedömt med och utan användning av någon av de övergångsbestämmelser eller den övergångsåtgärd som avses i artiklarna 77a.2, 308c, 308d och, i relevanta fall, artikel 111.1 [andra stycket].
 - c) Företaget står för över 5 % av livförsäkringsmarknaden eller, i tillämpliga fall, skadeförsäkrings- och återförsäkringsmarknaden i företagets hemmedlemsstat ("marknadsandel").

Ett beslut av tillsynsmyndigheten om att motsätta sig klassificeringen ska vara skriftligt och ange skälen till att tillsynsmyndigheten motsätter sig klassificeringen. I avsaknad av ett sådant beslut ska företaget klassificeras som ett litet och icke-komplext företag från och med utgången av invändningsperioden på två månader eller tidigare om tillsynsmyndigheten innan dess har utfärdat ett beslut som bekräftar att kriterierna är uppfyllda.

Bedömningen av ett företags marknadsandel vid tillämpning av led c ska baseras på tecknade bruttopremieinkomster för en skadeförsäkrings- och återförsäkringsmarknad och försäkringstekniska avsättningar brutto för en livförsäkringsmarknad. Vid bedömningen ska hänsyn tas till de riktlinjer som avses i artikel 35a.6.

4. När det gäller begäranden som tas emot av tillsynsmyndigheterna inom de första sex månaderna från [publikationsbyrå: ange datum = den dag då direktivet ska börja tillämpas] ska den period som avses i punkt 3 förlängas till fyra månader.
5. Ett företag ska vara klassificerat som litet och icke-komplext så länge klassificeringen inte upphör i enlighet med denna punkt.

Om ett litet och icke-komplext företag inte längre uppfyller något av kriterierna i artikel 29a.1 ska det utan dröjsmål informera tillsynsmyndigheten. Om villkoren kontinuerligt inte uppfylls under två på varandra följande år ska företaget anmäla denna situation till tillsynsmyndigheten och upphöra att klassificeras som ett litet och icke-komplext företag från och med det tredje räkenskapsåret.

Om ett litet och icke-komplext företag inte längre uppfyller något av villkoren i artikel 29a.3 ska det utan dröjsmål anmäla detta till tillsynsmyndigheten och upphöra att klassificeras som ett litet och icke-komplext företag från och med påföljande räkenskapsår.

6. Ett litet och icke-komplext företag ska anmäla till tillsynsmyndigheten om det avser att använda fler proportionalitetsåtgärder än vad som tidigare anmälts i enlighet med punkt 2 c eller om det avser att avstå från att använda en eller flera proportionalitetsåtgärder som tidigare anmälts i enlighet med punkt 2 c.

Artikel 29c

Användning av proportionalitetsåtgärder av företag som klassificeras som små och icke-komplexa

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda krav som anges i varje proportionalitetsåtgärd ska medlemsstaterna säkerställa att företag som klassificeras som små och icke-komplexa företag får använda alla de proportionalitetsåtgärder som föreskrivs i artikel 35.5a, artikel 41, artikel 45.1b, artikel 45.5, artikel 45a.5, artikel 51.6, artikel 51a.1, artikel 77.7 och artikel 144a.4 samt de proportionalitetsåtgärder som föreskrivs i delegerade akter som antas enligt detta direktiv.
2. Genom undantag från punkt 1 får tillsynsmyndigheten om den hyser allvarliga farhågor när det gäller riskprofilen för ett litet och icke-komplext företag begära att det berörda företaget avstår från att använda en eller flera av proportionalitetsåtgärderna i punkt 1, förutsatt att detta motiveras skriftligen med hänvisning till de specifika farhågorna om företagets riskprofil. Denna befogenhet får utövas om de allvarliga farhågorna avser något av följande:
 - Företagets solvenssituation, bedömd med och utan användning av någon av de övergångsbestämmelser eller den övergångsåtgärd som avses i artiklarna 77a.2, 308c, 308d och, i relevanta fall, artikel 111.1 [andra stycket].
 - Brister i företagets företagsstyrningssystem.
 - Väsentliga förändringar i företagets verksamhet som påverkar företagets fullgörande av något av kriterierna i artikel 29a.1.

Artikel 29d

Användning av proportionalitetsåtgärder av företag som inte klassificeras som små och icke-komplexa

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag som inte klassificeras som små och icke-komplexa företag får använda de proportionalitetsåtgärder som föreskrivs i artikel 35.5a, artikel 41, artikel 45.1b, artikel 45.5, artikel 77.7 och artikel 144a.4 samt de proportionalitetsåtgärder som föreskrivs i delegerade akter som antas enligt detta direktiv efter förhandsgodkännande från tillsynsmyndigheten.

Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ska lämna in en skriftlig begäran om godkännande till tillsynsmyndigheten. Denna begäran ska inbegripa följande:

- a) En förteckning över de proportionalitetsåtgärder som företaget avser att använda och skälen till att de är motiverade med tanke på arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i företags verksamhet.
- b) All annan väsentlig information om företags riskprofil.
- c) En försäkran om att företaget inte planerar några strategiska förändringar som skulle inverka på företags riskprofil under de närmaste tre åren.

2. Tillsynsmyndigheten ska inom två månader från mottagandet bedöma begäran och informera företaget om sitt godkännande eller avslag samt om de beviljade proportionalitetsåtgärderna. Om tillsynsmyndigheten godkänner användningen av proportionalitetsåtgärder på vissa villkor ska villkoren motiveras i beslutet om godkännande. Tillsynsmyndighetens beslut att motsätta sig användningen av en eller flera av de proportionalitetsåtgärder som anges i företagets begäran ska vara skriftligt och ange skälen till tillsynsmyndighetens beslut. Sådana skäl ska ha anknytning till företagets riskprofil.
3. Tillsynsmyndigheten får begära ytterligare information som är nödvändig för att slutföra bedömningen. Den bedömningsperiod som avses i punkt 2 ska upphöra att löpa från och med dagen för tillsynsmyndighetens begäran till och med dagen för mottagandet av det berörda företagets svar på begäran. Eventuella ytterligare begäranden från tillsynsmyndigheten ska inte leda till att bedömningsperioden upphör att löpa.
4. När det gäller begäranden som tas emot av tillsynsmyndigheterna inom de första sex månaderna från [publikationsbyrå: ange datum = den dag då direktivet ska börja tillämpas] ska den period som avses i punkt 2 vara fyra månader.
5. Ett godkännande att använda proportionalitetsåtgärder får ändras eller återkallas när som helst om försäkrings- eller återförsäkringsföretagets riskprofil har ändrats. Myndigheten ska skriftligen ange skälen till sitt beslut om detta.
6. Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ska anmäla till tillsynsmyndigheten om det avser att avstå från att använda en eller flera proportionalitetsåtgärder som tidigare anmälts i enlighet med punkt 1 a.

Artikel 29e

Övervakning av användningen av proportionalitetsåtgärder

1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder proportionalitetsåtgärder årligen rapporterar till sina tillsynsmyndigheter om denna användning som en del av den information som ska lämnas till tillsynsmyndigheterna enligt artikel 35.
2. Försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder någon av de proportionalitetsåtgärder som avses i artikel 29c.1 eller artikel 29d.1 senast den [publikationsbyrå: ange datum = ikraftträdande av direktivet] får fortsätta att använda sådana åtgärder utan tillämpning av de krav som anges i artiklarna 29b, 29c och 29d, under en period på högst fyra räkenskapsår.”.

14. Utgår

15. Följande artikel ska införas som artikel 33a:

”Artikel 33a

Tillsynssamarbete mellan hemlandets och värdlandets tillsynsmyndigheter

1. Om försäkrings- och återförsäkringsföretag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster ska tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten samarbeta med tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten för att bedöma om företaget är väl medvetet om de risker som det exponeras för eller kan exponeras för i värdmedlemsstaten.

Detta samarbets frekvens och intensitet ska stå i proportion till de risker som den betydande gränsöverskridande verksamheten medför och ska omfatta åtminstone följande aspekter:

- a) Företagsstyrningssystemet, inbegripet förmåga hos förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet att förstå de gränsöverskridande marknadernas särdrag, riskhanteringsverktyg, befintliga interna kontroller och efterlevnadsrutiner för den gränsöverskridande verksamheten.
- b) Uppdragsavtal och distributionspartner.
- c) Affärsstrategi och skadereglering.
- d) Konsumentskydd.

2. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska utan onödigt dröjsmål informera tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten om resultatet av sin samlade tillsynsbedömning när det gäller gränsöverskridande verksamhet där potentiella problem med efterlevnaden av tillämpliga bestämmelser i värd- eller hemmedlemsstaten har identifierats, förutsatt att dessa problem kan påverka den gränsöverskridande verksamhet som bedrivs i värdmedlemsstaten.

3. Vid tillämpning av denna artikel ska med betydande gränsöverskridande verksamhet avses försäkrings- och återförsäkringsverksamhet som bedrivs av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med stöd av etableringsfriheten och sådan verksamhet som bedrivs inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster i en viss värdmedlemsstat, och som uppfyller något av följande två krav:

- a) Ett företags totala årliga tecknade bruttopremieinkomster, motsvarande den verksamhet som bedrivs i en viss värdmedlemsstat med stöd av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster, överstiger 15 000 000 EUR.
- b) Den verksamhet som bedrivs med stöd av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster är relevant när det gäller värdmedlemsstatens marknad, i synnerhet när värdmedlemsstatens tillsynsmyndighet anser att verksamheten är relevant.

Vid tillämpning av led b ska Eiopa utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att ytterligare specificera de villkor och fall som ska användas vid fastställandet av vilka försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är relevanta när det gäller värdmedlemsstatens marknad.

Vid tillämpning av led b ska värdmedlemsstatens tillsynsmyndighet, om den anser att verksamhet som bedrivs med stöd av etableringsfriheten eller av friheten att tillhandahålla tjänster är relevant när det gäller värdmedlemsstatens marknad, anmäla detta till hemmedlemsstatens tillsynsmyndighet och ange skälen till detta.

Om hemmedlemsstatens tillsynsmyndighet inte instämmer i att den verksamhet som bedrivs med stöd av etableringsrätten eller av friheten att tillhandahålla tjänster är relevant ska den anmäla detta till värdmedlemsstatens tillsynsmyndighet inom en månad och ange skälen till detta.

I händelse av oenighet om relevansen hos den verksamhet som bedrivs med stöd av etableringsfriheten eller av friheten att tillhandahålla tjänster får tillsynsmyndigheterna hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I ett sådant fall får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter som det tilldelats genom den artikeln.”.

16. Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska första meningen ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag till tillsynsmyndigheterna lämnar de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen, med hänsyn till de tillsynsmål som fastställs i artiklarna 27 och 28, de allmänna principer för tillsyn som fastställs i artikel 29.1 och 29.2 och proportionalitetsprincipen som fastställs i artikel 29.3.”.

- b) Följande punkt ska införas som punkt 5a:

”5a. Med beaktande av de uppgifter som krävs enligt punkterna 1, 2 a i och 3 och de principer som anges i punkt 4 ska medlemsstaterna säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag till tillsynsmyndigheterna lämnar en regelbunden tillsynsrapport som omfattar uppgifter om företagets verksamhet och resultat, företagsstyrningssystem, riskprofil, värdering för solvensändamål och kapitalförvaltning under rapporteringsperioden.

Den regelbundna tillsynsrapporten ska ha följande frekvens:

- a) Vart tredje år för små och icke-komplexa företag.
- b) För försäkrings- och återförsäkringsföretag som inte är små och icke-komplexa företag, minst vart tredje år.”.
- c) Punkterna 6, 7 och 8 ska utgå.

d) Punkt 9 ska ersättas med följande:

”9. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att specificera

- a) de uppgifter som avses i punkterna 1–4 i den här artikeln,
- b) kriterierna för begränsad tillsynsrapportering för captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring med hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna i dessa specifika typer av företag, i syfte att nå en lämplig grad av enhetlighet i tillsynsrapporteringen.”.

e) I punkt 10 ska första stycket ersättas med följande:

”För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av den regelbundna tillsynsrapporteringen med avseende på mallar för överlämnande av uppgifter till de tillsynsmyndigheter som avses i punkterna 1 och 2, inbegripet de riskbaserade tröskelvärden som fastställer utlösande faktorer för rapporteringskrav i tillämpliga fall eller undantag för specifika uppgifter för vissa typer av företag, såsom captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring, med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna i vissa typer av företag.”.

f) Punkt 11 ska utgå.

g) Följande punkt ska läggas till som punkt 12:

”12. Senast den [publikationsbyrå: ange datum = 2 år efter dagen för offentliggörande] ska Eiopa lämna en rapport till kommissionen om möjliga åtgärder, inklusive lagstiftningsändringar, för att utveckla en integrerad datainsamling i syfte att

- a) minska överlappning och bristande överensstämmelse mellan rapporteringsramarna inom försäkringssektorn och andra finansiella sektorer, och
- b) förbättra standardisering av data och effektivisera utbyte och användning av data som redan rapporterats enligt unionens rapporteringsramar av en relevant behörig myndighet, både på unionsnivå och nationell nivå.

Eiopa ska prioritera, men inte begränsa sig till, uppgifter som rör rapportering om företag för kollektiva investeringar och derivat.

Vid utarbetandet av den rapport som avses i första stycket ska Eiopa ha ett nära samarbete med övriga europeiska tillsynsmyndigheter och Europeiska centralbanken och i relevanta fall involvera de nationella behöriga myndigheterna.”.

17. Följande artikel ska införas som artikel 35a:

”Artikel 35a

Undantag från och begränsningar av regelbunden tillsynsrapportering som beviljas av tillsynsmyndigheter

1. Om den i förväg fastställda periodicitet som avses i artikel 35.2 a i är kortare än ett år kan de berörda tillsynsmyndigheterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 129.4, begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen om

- a) rapporteringen av dessa uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i företagets verksamhet,
- b) uppgifterna rapporteras minst årligen.

Denna begränsning av den regelbundna tillsynsrapporteringen ska endast beviljas företag som inte representerar mer än 20 % av en medlemsstats livförsäkrings- och skadeförsäkringsmarknad eller dess återförsäkringsmarknad, varvid andelen av skadeförsäkringsmarknaden ska baseras på bruttopremieinkomster och andelen av livförsäkringsmarknaden på försäkringstekniska avsättningar brutto.

När tillsynsmyndigheterna fastställer huruvida företag är berättigade till dessa begränsningar ska de prioritera små och icke-komplexa företag.

2. De berörda tillsynsmyndigheterna får begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen eller bevilja försäkrings- och återförsäkringsföretag undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post, om

- a) rapporteringen av dessa uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i företagets verksamhet,
- b) rapporteringen av dessa uppgifter inte är nödvändig för en ändamålsenlig tillsyn av företaget,
- c) undantaget inte undergräver stabiliteten i de berörda finansiella systemen i unionen, och
- d) företaget kan tillhandahålla uppgifterna på begäran.

Undantaget från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post ska endast beviljas företag som inte representerar mer än 20 % av en medlemsstats livförsäkrings- och skadeförsäkringsmarknad eller dess återförsäkringsmarknad, varvid andelen av skadeförsäkringsmarknaden ska baseras på bruttopremieinkomster och andelen av livförsäkringsmarknaden på försäkringstekniska avsättningar brutto. När tillsynsmyndigheterna fastställer huruvida företag är berättigade till dessa begränsningar eller undantag ska de prioritera små och icke-komplexa företag.

3. Captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring ska undantas från regelbunden tillsynsrapportering där tillgångarna redovisas post för post om den i förväg fastställda periodicitet som avses i artikel 35.2 a i är kortare än ett år, förutsatt att de uppfyller båda följande villkor:

- a) Alla försäkrade och förmånstagare är något av följande:
- Juridiska personer i den grupp där captivebolaget för försäkring eller captivebolaget för återförsäkring ingår.
 - Fysiska personer som får omfattas av gruppens försäkringsavtal, förutsatt att den verksamhet som omfattar dessa fysiska personer kontinuerligt understiger 5 % av de försäkringstekniska avsättningarna.

- b) Försäkringsförpliktelseerna och de försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelseerna för captivebolaget för försäkring eller captivebolaget för återförsäkring avser inte någon obligatorisk ansvarsförsäkring.

4. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska tillsynsmyndigheterna, som ett led i den samlade tillsynsbedömningen och när det gäller företag som klassificeras som små och icke-komplexa företag, bedöma huruvida överlämnandet av uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten hos företagets risker, med beaktande av åtminstone följande:

- a) De marknadsrisker som företagets investeringar ger upphov till.
- b) Riskkoncentrationer.
- c) Möjliga effekter av förvaltningen av företagets tillgångar på den finansiella stabiliteten.
- d) Företagets system och strukturer för att lämna uppgifter för tillsynsändamål och det styrdokument som avses i artikel 35.5.

5. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska tillsynsmyndigheterna, som ett led i den samlade tillsynsbedömningen och när det gäller företag som inte klassificeras som små och icke-komplexa företag, bedöma huruvida överlämnandet av uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten hos företagets risker, med beaktande av åtminstone de parametrar som avses i punkt 4 a–d och följande:

- a) Volymen av företagets premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.
- b) Volatiliteten i de anspråk och förmåner som företaget täcker.
- c) Det totala antalet livförsäkrings- och skadeförsäkringsklasser för vilka auktorisation beviljats.
- d) Lämpligheten hos företagets företagsstyrningssystem.
- e) Storleken på den kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet.
- f) Huruvida företaget är ett captivebolag för försäkring eller captivebolag för återförsäkring som endast täcker risker förknippade med den industri- eller handelsgrupp som det tillhör.

6. För att säkerställa en sammanhängande och konsekvent tillämpning av punkterna 1–5 i denna artikel ska Eiopa utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att ytterligare specificera

- a) metoderna för att fastställa de marknadsandelar som avses i punkt 1 andra stycket och i punkt 2 andra stycket i denna artikel,
- b) det förfarande som tillsynsmyndigheterna ska använda för att informera försäkrings- och återförsäkringsföretag om de begränsningar eller undantag som avses i denna artikel.”.

18. Följande artikel ska införas som artikel 35b:

”Artikel 35b

Tidsfrister för rapportering

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag lämnar de uppgifter som avses i artikel 35.1–35.4 på årsbasis eller mer sällan senast 16 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag lämnar de uppgifter som avses i artikel 35.1–35.4 på kvartalsbasis senast fem veckor efter utgången av respektive kvartal.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag lämnar in den regelbundna tillsynsrapport som avses i artikel 35.5a senast 18 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår.
4. Utan att det påverkar Eiopas befogenheter enligt artikel 18 i förordning (EU) nr 1094/2010 får Eiopa, på begäran av en eller flera nationella tillsynsmyndigheter eller på eget initiativ, förklara att en händelse som medför avbrott i verksamheten är exceptionell. En händelse som medför avbrott i verksamheten får förklaras som exceptionell endast om den orsakas av en sanitär nödsituation, en naturkatastrof eller någon annan extrem händelse och om den väsentligt påverkar den operativa kapaciteten hos försäkrings- och återförsäkringsföretag som står för en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser i en eller flera medlemsstater.

Om Eiopa har förklarat att en händelse som medför avbrott i verksamheten är exceptionell får de berörda nationella tillsynsmyndigheterna inom tre månader från förklaringen tillfälligt förlänga de tidsfrister som avses i punkterna 1, 2 eller 3 med upp till 10 veckor för berörda företag. På grundval av Eiopas förklaring om att en händelse som medför avbrott i verksamheten är exceptionell får de berörda nationella tillsynsmyndigheterna om så krävs förlänga dessa tidsfrister för rapporteringsskyldigheter som infaller inom sex månader efter förklaringen från Eiopa. Om de berörda företagen ingår i en grupp som omfattas av grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 ska de nationella tillsynsmyndigheterna utan dröjsmål informera grupp tillsynsmyndigheten om denna förlängning.”.

19. I artikel 36.2 ska led a ersättas med följande:

”a) Företagsstyrningssystem, inklusive lämplighetskraven enligt artikel 42 och den egna risk- och solvensbedömningen enligt kapitel IV avsnitt 2.”.

20. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led läggas till som led e:

”e) Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpar någon övergångsbestämmelse eller övergångsåtgärd som avses i artiklarna 308c och 308d och samtliga följande villkor är uppfyllda:

i) Företaget skulle inte efterleva solvenskapitalkravet utan tillämpning av övergångsbestämmelsen eller övergångsåtgärden.

ii) Företaget har underlåtit att till tillsynsmyndigheten lämna in antingen den ursprungliga infasningsplanen inom den period som föreskrivs i artikel 308e andra stycket eller den årliga rapport som krävs enligt tredje stycket i den artikeln.”.

b) I punkt 2 ska tredje stycket ersättas med följande:

”I de fall som beskrivs under punkt 1 d och e ska kapitaltillägget stå i proportion till de betydande risker som uppstått på grund av den avvikelse respektive den bristande efterlevnad som avses i de leden.”.

21. Artikel 41 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Företagsstyrningssystemet ska regelbundet ses över internt. En sådan intern översyn ska innefatta en lämplighetsbedömning av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets sammansättning, ändamålsenlighet och interna styrning med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i företagets verksamhet.”.

b) Följande punkt ska införas som punkt 2a:

”2a. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag utser olika personer att utföra centrala funktioner som riskhantering, aktuariehantering, regelefterlevnad och internrevision, och att varje sådan funktion utförs på ett oberoende sätt i förhållande till de andra för att undvika intressekonflikter.

Om ett företag har klassificerats som ett litet och icke-komplext företag i enlighet med artikel 29b, och om ett företag har fått tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande i enlighet med artikel 29d får personer som ansvarar för centrala funktioner som riskhantering, aktuariehantering och regelefterlevnad också utföra andra centrala funktioner än internrevision, kritiska funktioner eller ingå i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Potentiella intressekonflikter hanteras på ett lämpligt sätt.

b) Kombinationen av funktioner eller kombinationen av en funktion med ett medlemskap i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet äventyrar inte personens förmåga att fullgöra sina uppdrag.”.

- c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska ha utarbetat styrdokument för åtminstone riskhantering, internkontroll, internrevision, ersättningar och, i tillämpliga fall, verksamhet som omfattas av uppdragsavtal. De ska säkerställa att dessa styrdokument följs.

Styrdokumentet ska ses över minst en gång per år. Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets förhandsgodkännande ska krävas för styrdokumentet, som ska anpassas när väsentliga förändringar av det berörda systemet eller inom det berörda området inträffar. Små och icke-komplexa företag får göra översynen mer sällan, dock minst vart tredje år, såvida inte tillsynsmyndigheten på grundval av de särskilda omständigheterna i det företaget drar slutsatsen att det behövs en mer frekvent översyn.”.

22. Artikel 42 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska underrätta tillsynsmyndigheten om varje förändring i fråga om de personer som i praktiken leder företaget eller ansvarar för andra centrala funktioner och därvid uppge skälen till förändringarna och alla uppgifter som är nödvändiga för att man ska kunna bedöma om nytillkomna medlemmar som utsetts att ingå i företagsledningen har den lämplighet som krävs.

3. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska underrätta sin tillsynsmyndighet om någon av de personer som avses i punkterna 1 och 2 inte längre uppfyller de krav som avses i punkt 1 eller har bytts ut av det skälet.”.

- b) Följande punkt ska läggas till som punkt 4:

”4. Om en person som i praktiken leder företaget eller utför andra centrala funktioner inte uppfyller kraven i punkt 1 ska tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretaget entledigar denna person från sin befattning.”.

23. Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led e ska ersättas med följande:

”e) Hantering av operativ risk, inbegripet cybersäkerhet enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/881*.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/881 av den 17 april 2019 om Enisa (Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå) och om cybersäkerhetscertifiering av informations- och kommunikationsteknik och om upphävande av förordning (EU) nr 526/2013 (cybersäkerhetsakten) (EUT L 151, 7.6.2019, s. 15).”.

ii) Följande stycke ska läggas till:

”Om försäkrings- eller återförsäkringsföretag tillämpar den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d ska deras likviditetsplaner beakta användningen av volatilitetsjusteringen och bedöma huruvida likviditetsbegränsningar kan uppstå som inte är förenliga med användningen av volatilitetsjusteringen.”.

b) Punkt 2a ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ändras på följande sätt:

– I led b ska led i ersättas med följande:

”i) hur känsliga deras försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbasmedel är för de antaganden som ligger till grund för beräkningen av matchningsjusteringen, inbegripet beräkningen av den grundläggande räntedifferens (spread) som avses i artikel 77c.1 b,”.

– I led b ska led iii utgå.

– Led c ska ersättas med följande:

”c) Om den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d tillämpas, hur känsliga deras försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbasmedel är för förändringar i de ekonomiska förhållandena som skulle påverka den riskkorrigerade spread som avses i artikel 77d.3.”.

ii) Tredje stycket ska ersättas med följande:

”Om den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d tillämpas ska det styrdokument för riskhantering som avses i artikel 41.3 ta hänsyn till volatilitetsjusteringen.”.

24. Artikel 45 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 andra stycket ska följande led läggas till som leden d, e och f:

”d) Överväganden och analyser av den makroekonomiska situationen och möjlig makroekonomisk utveckling och utveckling på finansmarknaderna.

e) På begäran av tillsynsmyndigheten, överväganden och analys av följande:

i) Förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt och som kan påverka företagets specifika riskprofil, godkända risktoleransgränser, affärsstrategi, försäkringsverksamhet eller placeringsbeslut och det totala solvenskrav som avses i led a.

ii) Företagets verksamhet som kan påverka den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna och som kan ge upphov till systemrisk.

f) Företagets samlade förmåga att reglera sina finansiella förpliktelser gentemot försäkringstagare och andra motparter när de förfaller till betalning, även under stressade förhållanden.”.

b) Följande punkter ska införas som punkterna 1a och 1b:

”1a. Vid tillämpning av punkt 1 d och e ska den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna åtminstone omfatta frågor som rör följande:

- a) Nivån på räntesatser och spreadar.
- b) Nivån på finansmarknadsindex.
- c) Inflation.
- d) Inbördes sammanlänkning med andra finansmarknadsaktörer.
- e) Klimatförändringar, pandemier, andra storskaliga händelser och katastrofer som kan påverka försäkrings- och återförsäkringsföretag.

Vid tillämpning av punkt 1 e ska åtminstone rimliga ogynnsamma framtidsscenarier och risker som rör kreditcykeln och konjunkturedgångar, flockbeteende i fråga om investeringar eller alltför höga exponeringskoncentrationer på sektorsnivå räknas som förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt.

1b. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag som klassificeras som små och icke-komplexa företag inte är skyldiga att enligt artikel 29c utföra den analys som avses i punkt 1 e.”.

- c) Punkt 2a ska ersättas med följande:

”2a. Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpar den matchningsjustering som avses i artikel 77b, den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d eller de övergångsbestämmelser eller den övergångsåtgärd som fastställs i artiklarna 77a.2, 308c och 308d, och i relevanta fall, artikel 111.1 [andra stycket] ska det utföra den bedömning av efterlevnad av de kapitalkrav som avses i punkt 1 b både genom att beakta och inte beakta de justeringarna och övergångsbestämmelserna eller övergångsåtgärden.

Genom undantag ska dock bedömningskravet för de övergångsåtgärder som avses i artikel 77a inte gälla en valuta i något av följande fall:

- i. Den andel av framtida kassaflöden som avser försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser överstiger inte 5 %.
- ii. När det gäller framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta överstiger den andel av framtida kassaflöden som avser löptider där de riskfria räntesatserna för relevanta durationer extrapoleras i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser inte 10 %.

- d) Följande punkt ska införas som punkt 2b:

”2b. Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpar den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d ska den bedömning som avses i punkt 1 dessutom omfatta hur betydande avvikelser är mellan det berörda företags riskprofil och de antaganden som ligger till grund för volatilitetsjusteringen.”.

- e) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska genomföra den bedömning som avses i punkt 1 årligen och utan dröjsmål efter varje väsentlig förändring av deras riskprofil.

Genom undantag från första stycket i denna punkt får försäkrings- och återförsäkringsföretag utföra den bedömning som avses i punkt 1 minst vartannat år och utan dröjsmål efter varje väsentlig förändring av deras riskprofil, såvida inte tillsynsmyndigheten på grundval av företagets särskilda omständigheter drar slutsatsen att det behövs en mer frekvent bedömning, om något av följande villkor är uppfyllt:

- a) Företaget är klassificerat som litet och icke-komplext företag.
- b) Företaget är ett captivebolag för försäkring eller ett captivebolag för återförsäkring som uppfyller samtliga följande kriterier:
 - i) Alla försäkrade och förmånstagare är juridiska personer i den grupp där captivebolaget för försäkring eller captivebolaget för återförsäkring ingår eller fysiska personer som får omfattas av gruppens försäkringsavtal och den verksamhet som omfattar dessa fysiska personer understiger kontinuerligt 5 % av de försäkringstekniska avsättningarna.
 - ii) Försäkringsförpliktelserna och de försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelserna för captivebolaget för försäkring eller captivebolaget för återförsäkring avser inte någon obligatorisk ansvarsförsäkring.

Undantaget från den årliga bedömningen ska inte hindra företaget från att fortlöpande identifiera, mäta, övervaka, hantera och rapportera risker.”.

f) Följande punkt ska läggas till som punkt 8:

”8. Vid tillämpning av punkt 1 d och e ska medlemsstaterna, om andra myndigheter än tillsynsmyndigheterna har ett makrotillsynsuppdrag, säkerställa att tillsynsmyndigheterna delar resultaten av sina makrotillsynsbedömningar av försäkrings- och återförsäkringsföretags egna risk- och solvensbedömningar enligt denna artikel med relevanta nationella myndigheter med ett makrotillsynsuppdrag.

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna samarbetar med nationella myndigheter med ett makrotillsynsuppdrag när det gäller att analysera resultaten och, i tillämpliga fall, identifiera förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt när det gäller hur företagets verksamhet påverkar den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna.

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna informerar det berörda företaget om eventuella förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt och relevanta indataparametrar som är av betydelse för bedömningen.”.

g) Följande punkt ska läggas till som punkt 9:

”9. Vid beslut om begäran om någon av de analyser som avses i punkt 1 e till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är ett dotterföretag som omfattas av tillämpningsområdet för grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a och b ska tillsynsmyndigheten avgöra om någon av de analyser som avses i punkt 1 e utförs på grupp nivå av deltagande försäkrings- eller återförsäkringsföretag, försäkringsholdingbolaget eller blandade finansiella holdingföretag som har huvudkontoret i unionen, och omfattar det dotterföretagets särdrag.

De nationella tillsynsmyndigheterna ska årligen till Eiopa och ESRB lämna förteckningen över försäkrings- och återförsäkringsföretag och förteckningen över grupper för vilka de begär ytterligare makrotillsynsåtgärder.”

25. Följande artikel ska införas som artikel 45a:

”Artikel 45a

Analyser av klimatförändringsscenarier

1. Vid den identifiering och bedömning av risker som avses i artikel 45.2 ska det berörda företaget också bedöma om det har någon väsentlig exponering för klimatförändringsrisker. I den bedömning som avses i artikel 45.1 ska företaget påvisa hur väsentlig dess exponering för klimatförändringsrisker är.
2. Om det berörda företaget har en väsentlig exponering för klimatförändringsrisker ska det beskriva minst två långsiktiga klimatförändringsscenarier, däribland följande:

a) Ett långsiktigt klimatförändringsscenario där den globala temperaturökningen ligger under två grader Celsius.

b) Ett långsiktigt klimatförändringsscenario där den globala temperaturökningen blir minst två grader Celsius.

3. Den bedömning som avses i artikel 45.1 ska regelbundet innehålla en analys av hur de långsiktiga klimatförändringsscenarier som anges i punkt 2 i denna artikel påverkar företagets verksamhet. Hur ofta analysen ska ingå ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende klimatförändringsriskerna i företagets verksamhet, men den ska åtminstone ingå vart tredje år.

4. De långsiktiga klimatförändringsscenarier som avses i punkt 2 ska ses över minst vart tredje år och vid behov uppdateras.

5. Genom undantag från punkterna 2, 3 och 4 ska små och icke-komplexa företag varken vara skyldiga att beskriva klimatförändringsscenarier eller bedöma deras inverkan på företagets verksamhet, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 29c.”.

26. Artikel 51 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska, med beaktande av de uppgifter som krävs enligt artikel 35.3 och principerna i artikel 35.4, kräva att varje försäkrings- och återförsäkringsföretag årligen offentliggör en lägesrapport beträffande sin solvenssituation och finansiella ställning.

Lägesrapporten om solvens och finansiell ställning ska innehålla två separata delar som är tydligt identifierade och som offentliggörs tillsammans. Den första delen ska bestå av information riktad till försäkringstagare och förmånstagare, den andra delen av information riktad till andra marknadsaktörer.”.

- b) Punkt 1a ska ersättas med följande:

”1a. Den del av lägesrapporten om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till försäkringstagare och förmånstagare ska innehålla följande information:

- a) En kortfattad beskrivning av företagets verksamhet och resultat.
- b) En kort beskrivning av företagets kapitalförvaltning och riskprofil.”.

- c) Följande punkter ska införas som punkterna 1b och 1c:

”1b. Den del av lägesrapporten om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till andra marknadsaktörer ska innehålla följande information, i fullständig form eller genom hänvisning till information som i fråga om både art och omfattning är likvärdig och som offentliggjorts för att uppfylla andra rättsliga eller administrativa krav:

- a) En beskrivning av företagets verksamhet och resultat.
- b) En beskrivning av företagsstyrningssystemet.
- c) En beskrivning, med separat behandling av tillgångar, försäkringstekniska avsättningar och andra skulder, av de underlag och metoder som använts för värderingen av dessa.
- d) En beskrivning av kapitalförvaltningen och riskprofilen, som minst tar upp följande:

- i) Kapitalbasens sammansättning och belopp samt kvalitet.
- ii) Beloppen för solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet.
- iii) För försäkrings- och återförsäkringsföretag som är relevanta för den finansiella stabiliteten i unionens finansiella system: information om riskkänslighet.
- iv) Det alternativ för att beräkna solvenskapitalkravet som anges i artikel 304.
- v) Information som klargör de huvudsakliga skillnaderna mellan de antaganden som ligger till grund för standardformeln och de som ligger till grund för den eventuella interna modell som företaget använder vid beräkningen av sitt solvenskapitalkrav.
- vi) Storleken på eventuella underskridanden av minimikapitalkravet eller eventuella väsentliga underskridanden av solvenskapitalkravet under rapporteringsperioden, även om dessa senare rättats till, samt en redogörelse för deras orsaker och konsekvenser samt eventuella korrigerande åtgärder som vidtagits.

1c. Om den matchningsjustering som avses i artikel 77b tillämpas ska den beskrivning som avses i punkt 1b c, d i och d ii i denna artikel också innehålla en beskrivning av matchningsjusteringen och den portfölj med förpliktelser och avsatta tillgångar på vilken matchningsjusteringen tillämpas, samt en kvantifiering av vilka effekter en ändring av matchningsjusteringen till noll får på företagets finansiella ställning.

Den beskrivning som avses i punkt 1b b, c i och c ii i denna artikel ska också innehålla ett uttalande om huruvida företaget använder den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d och, om volatilitetsjustering används, innehålla följande information:

- a) En kvantifiering av vilka effekter en ändring av volatilitetsjusteringen till noll får på företagets finansiella ställning.
- b) För varje relevant valuta eller, i tillämpliga fall, land, en volatilitetsjustering som beräknats i enlighet med artikel 77d och motsvarande bästa skattningar av försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser.”.

- d) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Den beskrivning som avses i punkt 1b c i ska innehålla en analys av eventuella väsentliga förändringar som inträffat sedan den föregående rapporteringsperioden och en förklaring av eventuella större skillnader i förhållande till värderingen av sådana delar i den finansiella rapporteringen samt en kort beskrivning av i vilken mån kapital kan överföras.

I den uppgift om solvenskapitalkravet som avses i punkt 1b d ii i denna artikel ska separat anges det belopp som beräknats enligt kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 2 och 3 och eventuellt kapitaltillägg som ålagts enligt artikel 37 eller effekten av de specifika parametrar som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ska använda i enlighet med artikel 110, tillsammans med kortfattad information om den berörda tillsynsmyndighetens skäl för detta.

Offentliggörandet av solvenskapitalkravet ska i tillämpliga fall åtföljas av en uppgift om att beloppet blir slutgiltigt först efter det att tillsynsmyndigheten gjort sin bedömning.”.

- e) Följande punkter ska läggas till som punkterna 3–10:

”3. Captivebolag för försäkring ska inte vara skyldiga att offentliggöra den del som är riktad till försäkringstagare och förmånstagare och ska inte vara skyldiga att i den del som är riktad till andra marknadsaktörer ta med annan information än de kvantitativa uppgifter som krävs enligt de tekniska standarder för genomförande som avses i artikel 56, förutsatt att dessa företag uppfyller följande villkor:

- a) Alla försäkrade och förmånstagare är juridiska personer i den grupp där captivebolaget för försäkring ingår eller fysiska personer som får omfattas av gruppens försäkringsavtal och den verksamhet som omfattar dessa fysiska personer understiger kontinuerligt 5 % av de försäkringstekniska avsättningarna.
- b) Försäkringsförpliktelserna för captivebolaget för försäkring avser inte någon obligatorisk ansvarsförsäkring.

4. Captivebolag för återförsäkring ska inte vara skyldiga att offentliggöra den del som är riktad till försäkringstagare och förmånstagare och de ska inte vara skyldiga att i den del som är riktad till andra marknadsaktörer ta med annan information än de kvantitativa uppgifter som krävs enligt de tekniska standarder för genomförande som avses i artikel 56, förutsatt att dessa företag uppfyller följande villkor:

- a) Alla försäkrade och förmånstagare är juridiska personer i den grupp där captivebolaget för återförsäkring ingår eller fysiska personer som får omfattas av gruppens försäkringsavtal och den verksamhet som omfattar dessa fysiska personer understiger kontinuerligt 5 % av de försäkringstekniska avsättningarna.
- b) De försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelserna för captivebolaget för återförsäkring avser inte någon obligatorisk ansvarsförsäkring.
- c) Lån till moderföretaget eller något annat företag inom gruppen, inklusive kontantpooler på gruppnivå, överstiger inte 20 % av de totala tillgångar som innehas av captivebolaget för återförsäkring.
- d) Den maximala förlusten till följd av försäkringstekniska avsättningar brutto kan bedömas deterministiskt utan stokastiska metoder.

5. Genom undantag från punkt 1 får återförsäkringsföretag välja att inte offentliggöra den del av lägesrapporten om solvens och finansiell ställning som är riktad till försäkringstagare och förmånstagare.

6. Genom undantag från punkt 1b får små och icke-komplexa företag endast offentliggöra de kvantitativa uppgifter som krävs enligt de tekniska standarder för genomförande som avses i artikel 56 i den del av lägesrapporten om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till andra marknadsaktörer, förutsatt att de vart tredje år offentliggör en fullständig rapport som innehåller all den information som krävs enligt denna artikel.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag lämnar de uppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel senast 18 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår och att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att vid behov tillfälligt förlänga denna tidsfrist med upp till 10 veckor för berörda företag i händelse av ett avbrott i verksamheten som av Eiopa i enlighet med artikel 35b.4 har förklarats vara en exceptionell händelse. Dessa tidsfrister får förlängas om så krävs för rapporteringsskyldigheter som ska vara uppfyllda inom 6 månader efter förklaringen från Eiopa. Om de berörda företagen ingår i en grupp som omfattas av grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 ska de nationella tillsynsmyndigheterna utan dröjsmål informera grupp tillsynsmyndigheten om denna förlängning.

8. Som en del av den rapport som avses i punkt 1 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag offentliggöra effekterna av att vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna enligt artikel 77 använda de riskfria räntesatser för relevanta durationer som fastställts utan tillämpning av den övergångsmekanism för extrapolering som avses i artikel 77e.1 aa i stället för de riskfria räntesatserna för relevanta durationer.

Genom undantag från första stycket ska dock kravet på offentliggörande inte gälla en valuta i något av följande fall:

- i) Den andel av framtida kassaflöden som avser försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser överstiger inte 5 %.
- ii) När det gäller framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta överstiger den andel av framtida kassaflöden som avser löptider där de riskfria räntesatserna för relevanta durationer extrapoleras i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser inte 10 %.

9. I förekommande fall ska försäkrings- och återförsäkringsföretag, i den rapport som avses i punkt 1, offentliggöra effekterna på deras finansiella ställning av en eventuell övergångsåtgärd som vidtas enligt artikel 111.1 [andra] stycket och artikel 77a.2.

10. I den rapport som avses i punkt 1 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag offentliggöra de kombinerade effekterna på deras finansiella ställning om de övergångsåtgärder som anges i artiklarna 77a, 308c och 308d och, i förekommande fall, artikel 111.1 [andra] stycket inte vidtas.”.

27. Följande artikel ska införas som artikel 51a:

”Artikel 51a

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning: revisionskrav

1. För andra försäkrings- och återförsäkringsföretag än små och icke-komplexa företag captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring ska den balansräkning som offentliggörs som en del av lägesrapporten om solvens och finansiell ställning eller som en del av den enda lägesrapporten om solvens och finansiell ställning vara föremål för en revision.
2. Genom undantag från artikel 29c får medlemsstaterna utöka den skyldighet som föreskrivs i punkt 1 till företag som klassificeras som små och icke-komplexa företag, captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring.
3. Medlemsstaterna får utöka tillämpningsområdet för revisionskravet till andra delar av lägesrapporten om solvens och finansiell ställning.
4. Revisionen ska utföras av en lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag, i enlighet med tillämpliga revisionsstandards enligt artikel 26 i direktiv 2006/43/EG. Lagstadgade revisorer och revisionsföretag ska fullgöra sitt uppdrag med iakttagande av de skyldigheter för revisorer som anges i artikel 72.

I Portugal får delar av revisionen utföras av enheter som registrerats som *Atuário Responsável* enligt nationell rätt, förutsatt att de utför denna revision i enlighet med bindande standarder som säkerställer en hög kvalitet på revisionen och omfattar åtminstone området revisionspraxis, opartiskhet och självständighet och intern kvalitetskontroll och i överensstämmelse med de skyldigheter som avses i artikel 72.

5. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska lämna en separat rapport med en beskrivning av typen av revision och granskningsresultat som utarbetats av den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget, tillsammans med lägesrapporten om solvens och finansiell ställning till tillsynsmyndigheten.”.

28. Artikel 52 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led läggas till som leden e och f:

”e) Det totala antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag, uppdelat på små och icke-komplexa företag och andra företag, som använder förenklingar eller andra proportionalitetsåtgärder och antalet företag som använder vissa proportionalitetsåtgärder.

f) Antalet grupper, uppdelat på små och icke-komplexa grupper och andra grupper, som använder förenklingar eller andra proportionalitetsåtgärder och antalet företag som använder vissa proportionalitetsåtgärder.”.

b) I punkt 2 ska följande led läggas till som leden f och g:

”f) För varje medlemsstat, det totala antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag och antalet grupper, uppdelat på små och icke-komplexa företag eller grupper och andra företag eller grupper, som använder förenklingar eller andra proportionalitetsåtgärder och antalet företag eller grupper som använder vissa förenklingar och andra proportionalitetsåtgärder.

g) För varje medlemsstat separat, antalet små och icke-komplexa försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper och de bruttopremieinkomster som tecknats i andra medlemsstater än hemmedlemsstaterna och procentandelen av de senare i förhållande till de totala årliga tecknade bruttopremieinkomsterna.”.

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Eiopa ska lämna de uppgifter som avses i punkt 2 till Europaparlamentet, rådet och kommissionen tillsammans med en rapport som redogör för graden av enhetlighet mellan de olika medlemsstaternas tillsynsmyndigheter när det gäller användningen av kapitaltillägg och av proportionalitetsåtgärder.”.

d) Följande punkt ska läggas till som punkt 4:

”4. Eiopa ska övervaka att kriterierna för att identifiera små och icke-komplexa företag och grupper är lämpliga och sunda och bedöma effekterna av att dessa kriterier tillämpas, åtminstone med avseende på målen om skydd av försäkringstagare, finansiell stabilitet och lika villkor. Eiopa ska lämna en rapport om sina resultat till kommissionen senast den [publikationsbyrån: ange datum = tre år efter att direktivet börjar tillämpas].”.

29. I artikel 53 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. Punkterna 1 och 2 i denna artikel ska inte tillämpas på de uppgifter som avses i artikel 51.1b d.”.

30. Artikel 56 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ersättas med följande:

”Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att ytterligare specificera vilka uppgifter som försäkrings- och återförsäkringsföretag måste offentliggöra.”.

b) Följande stycke ska läggas till i slutet av denna artikel:

”För att säkerställa en enhetlig och konsekvent tillämpning av artikel 51.1b d iii ska Eiopa utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att ytterligare specificera de metoder som ska användas för att fastställa vilka försäkrings- och återförsäkringsföretag som är relevanta för den finansiella stabiliteten i unionens finansiella system. Eiopa ska, för utförandet av sina uppgifter enligt förordning (EU) nr 1094/2010, säkerställa att riktlinjerna är förenliga med andra verktyg som används för att identifiera försäkrings- och återförsäkringsföretag som är relevanta för den finansiella stabiliteten i unionens finansiella system.”.

31. I artikel 58.3 ska leden a och b ersättas med följande:

”a) belägen eller reglerad utanför unionen, eller

b) en fysisk eller juridisk person som inte står under tillsyn enligt det här direktivet, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG*, direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).”.

32. I artikel 60.1 a ska ”artikel 1a.2 i direktiv 85/611/EEG” ersättas med ”artikel 2.1 b i direktiv 2009/65/EG”.
33. I artikel 62 första stycket ska första meningen ersättas med följande:
- ”I fall då de personer som avses i artikel 57 utövar sitt inflytande på ett sätt som är ägnat att vara till förfång för en sund och ansvarsfull ledning av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska medlemsstaterna kräva att tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten för det företag i vilket ett kvalificerat innehav innehas, eftersträvas eller utökas vidtar lämpliga åtgärder för att få detta förhållande att upphöra.”.
34. I artikel 63 andra stycket ska ”direktiv 2004/39/EG” ersättas med ”direktiv 2014/65/EU”.
35. I artikel 72.1 ska ”artikel 51 i direktiv 78/660/EEG, artikel 37 i direktiv 83/349/EEG eller artikel 31 i direktiv 85/611/EEG” ersättas med ”artikel 34 eller artikel 35 i direktiv 2013/34/EU eller artikel 73 i direktiv 2009/65/EG”.
36. I artikel 77 ska följande punkter läggas till som punkterna 6 och 7:
- ”6. Om försäkrings- och återförsäkringsavtal innehåller finansiella optioner och garantier ska de metoder som används för att beräkna bästa skattning på lämpligt sätt återspegla att nuvärdet av kassaflöden som härrör från sådana avtal kan bero både på det förväntade resultatet av framtida händelser och utveckling och på potentiella avvikelser mellan det faktiska resultatet och det förväntade resultatet i vissa scenarier.
7. Utan hinder av punkt 6 får små och icke-komplexa företag, i enlighet med artikel 29b, göra en försiktig deterministisk beräkning av en bästa skattning av livförsäkringsförpliktelser med optioner och garantier som inte anses väsentliga.”.

37. Artikel 77a ska ersättas med följande:

”Artikel 77a

Extrapolering av riskfria räntesatser för relevanta durationer

1. Fastställandet av de riskfria räntesatser för relevanta durationer som avses i artikel 77.2 ska utgå från och överensstämma med information som härleds från relevanta finansiella instrument. Vid fastställandet ska hänsyn tas till relevanta finansiella instrument med motsvarande löptider om marknaderna för dessa finansiella instrument är djupa, likvida och transparenta. De riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska extrapoleras för längre löptider än den första utjämningspunkten. Den första utjämningspunkten för en valuta ska vara den längsta löptid för vilken samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Marknaderna för finansiella instrument med denna löptid är djupa, likvida och transparenta.
- b) Procentandelen utestående obligationer med denna eller en längre löptid av alla utestående obligationer uttryckta i denna valuta är tillräckligt hög.

Den extrapolerade delen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska grundas på terminskurser som konvergerar i jämn takt från den terminskurs som är tillämplig vid den första utjämningspunkten till en slutlig terminskurs.

Den extrapolerade delen av de relevanta riskfria räntesatserna ska beakta information från andra finansiella instrument än obligationer när det gäller löptider där de riskfria räntesatserna för relevanta durationer extrapoleras och marknaderna för dessa finansiella instrument är djupa, likvida och transparenta.

2. Vid tillämpning av punkt 1 andra stycket får de parametrar som bestämmer hastigheten för terminskursernas konvergens mot extrapoleringens slutliga terminskurs väljas på ett sådant sätt att de riskfria räntesatserna för relevanta durationer den [publikationsbyrån: ange datum = tillämpningsdatum] är tillräckligt lika de riskfria räntesatser för relevanta durationer som på den dagen fastställs i linje med de regler för extrapolering som är tillämpliga den [publikationsbyrån: ange datum = en dag före tillämpningsdatum]. Dessa parametrar för extrapolering ska under en övergångsperiod minskas linjärt i början av varje kalenderår. De slutliga parametrarna för extrapolering ska tillämpas från och med den 1 januari 2032.

Den övergångsmekanism som beskrivs i första stycket ska inte inverka på fastställandet av finansmarknadernas djup, likviditet och transparens eller den första utjämningspunkt som avses i punkt 1.”.

38. Artikel 77d ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett försäkrings- och återförsäkringsföretag kan tillämpa en volatilitetsjustering av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer vid beräkningen av den bästa skattning som avses i artikel 77.2, efter ett förhandsgodkännande från tillsynsmyndigheterna och om åtminstone följande villkor är uppfyllda:

a) Volatilitetsjusteringen för en viss valuta tillämpas vid beräkningen av en bästa skattning av företagets samtliga försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser uttryckta i den valutan, om de riskfria räntesatser för relevanta durationer som används för att beräkna en bästa skattning av dessa förpliktelser inte inbegriper en matchningsjustering enligt artikel 77b.

b) Företaget visar på ett för tillsynsmyndigheten tillfredsställande sätt att det har infört lämpliga förfaranden för att beräkna volatilitetsjusteringen i enlighet med punkterna 3 och 4 i denna artikel.”.

b) Följande punkter ska införas som punkterna 1a, 1b och 1c:

”1a. Utan hinder av punkt 1 i denna artikel får försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpade en volatilitetsjustering av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer vid beräkningen av den bästa skattning som avses i artikel 77.2 före den [publikationsbyrån: ange datum = ett år före tillämpningsdatum] fortsätta att tillämpa en volatilitetsjustering utan förhandsgodkännande från tillsynsmyndigheten, förutsatt att de uppfyller de villkor som tillsynsmyndigheten har fastställt i enlighet med punkt 1 i denna artikel från och med den [publikationsbyrån: ange datum = tillämpningsdatum].

1b. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag upphör att tillämpa en volatilitetsjustering av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer vid beräkningen av den bästa skattning som avses i artikel 77.2 om de inte längre uppfyller de villkor som tillsynsmyndigheten har fastställt i enlighet med punkt 1 i den här artikeln. När ett företag på nytt uppfyller de villkor som tillsynsmyndigheten har fastställt i enlighet med punkt 1 i denna artikel får det begära ett förhandsgodkännande från tillsynsmyndigheterna om att tillämpa en volatilitetsjustering av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer vid beräkningen av en bästa skattning i enlighet med punkt 1 i denna artikel.”.

1c. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får, efter förhandsgodkännande från tillsynsmyndigheten, tillämpa en företagsspecifik justering av denna riskkorrigerade spread i den valuta som avses i punkt 3, på villkor att de uppgifter som avser företagets relevanta tillgångar och som företaget rapporterar i enlighet med artikel 35.1–35.4 är av tillräcklig kvalitet för att möjliggöra en gedigen och tillförlitlig beräkning.

Denna justering ska motsvara det lägsta värdet mellan 100 % och kvoten av den riskkorrigerade spreaden beräknad på grundval av företagets portfölj av investeringar i skuldinstrument och den riskkorrigerade spreaden beräknad på grundval av referensportföljen för den relevanta valutan. Den riskkorrigerade spreaden på grundval av företagets portfölj av investeringar i skuldinstrument ska beräknas på samma sätt som den riskkorrigerade spreaden på grundval av referensportföljen för den relevanta valutan, men med hjälp av företagsspecifika uppgifter om vikter och genomsnittlig löptid för relevanta underklasser i företagets portfölj av investeringar i skuldinstrument för den relevanta valutan. Om justeringen är lägre än 100 % ska volatilitetsjusteringen inte ökas med en makrovolatilitetsjustering enligt punkt 4.”.

c) Punkterna 2–4 ska ersättas med följande:

”2. För varje relevant valuta ska volatilitetsjusteringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer grundas på spreaden mellan den ränta som skulle kunna fås på en referensportfölj med placeringar i skuldinstrument i denna valuta och de riskfria basräntesatserna för relevanta durationer i denna valuta.

Referensportföljen med placeringar i skuldinstrument i en valuta ska vara representativ för de tillgångar som är uttryckta i denna valuta och som försäkrings- och återförsäkringsföretag investerar i för att täcka en bästa skattning av försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser uttryckta i denna valuta.

3. Volatilitetsjusteringen av riskfria räntesatser i en valuta ska beräknas enligt följande:

$$VA_{cu} = 85\% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu}$$

där

- a) VA_{cu} är volatilitetsjusteringen för en valuta cu ,
- b) $CSSR_{cu}$ är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags kreditspreadkänslighet för valutan cu ,
- c) RCS_{cu} är den riskkorrigerade spreaden för valutan cu .

$CSSR_{cu}$ får inte vara negativ och inte högre än ett. Den ska ha värden som är lägre än ett om känsligheten hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags tillgångar i en viss valuta för förändringar i kreditspreadar är lägre än känsligheten för ränteförändringar hos företagets försäkringstekniska avsättningar i samma valuta.

RSC_{cu} ska beräknas som skillnaden mellan den spread som avses i punkt 2 och den andel av denna spread som följer av en realistisk bedömning av förväntade förluster eller oförutsedda kreditrisker eller andra risker för tillgångarna.

VA_{cu} ska tillämpas på de riskfria räntesatser för relevanta durationer som inte härleds genom extrapolering i enlighet med artikel 77a. Om den extrapolerade delen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer beaktar information från andra finansiella instrument än obligationer i enlighet med artikel 77a.1, ska VA_{cu} också tillämpas på de riskfria räntesatser som härleds från dessa finansiella instrument. Extrapoleringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska baseras på dessa justerade riskfria räntesatser.

Genom undantag från första stycket ska försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor i en medlemsstat med en valuta som är knuten till euron och som uppfyller de detaljerade justeringskriterierna för valutor som är knutna till euron, i syfte att underlätta beräkningen av undergruppen valutarisk i enlighet med artikel 111.1 p, vid beräkning av volatilitetsjusteringen till riskfria räntesatser för den knutna valutan och volatilitetsjusteringen till riskfria räntesatser för euron tillåtas beräkna en gemensam $CSSR_{cu}$ för både sin lokala valuta och euron, genom att beakta tillgångar och skulder i euro och deras lokala valuta tillsammans.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1c ska volatilitetsjusteringen för euron ökas genom en makrovolatilitetsjustering. Makrovolatilitetsjusteringen ska beräknas enligt följande:

$$VA_{Euro,macro} = 85\% \cdot CSSR_{Euro} \cdot \max(RCS_{co} - 1,3 \cdot RCS_{Euro}; 0) \cdot \omega_{co}$$

där

- a) $VA_{Euro,macro}$ är makrovolatilitetsjusteringen för ett land co ,
- b) $CSSR_{Euro}$ är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags kreditspreadkänslighet för euron,
- c) RCS_{co} är den riskkorrigerade spreaden för landet co ,
- d) RCS_{Euro} är den riskkorrigerade spreaden för euron,
- e) ω_{co} är landjusteringsfaktorn för landet co .

$CSSR_{Euro}$ ska beräknas som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags kreditspreadkänslighet för euron i enlighet med punkt 3.

RCS_{co} ska beräknas på samma sätt som den riskkorrigerade spreaden för euron enligt punkt 3, men på grundval av en referensportfölj som är representativ för de tillgångar som försäkrings- och återförsäkringsföretag placerar i för att täcka en bästa skattning av försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser för produkter som säljs på det landets försäkringsmarknad och är uttryckta i euro.

RCS_{Euro} ska beräknas som den riskkorrigerade spreaden för euron i enlighet med punkt 3.

Den landjusteringsfaktor som avses i led e ska beräknas enligt följande:

$$\omega_{co} = \max\left(\min\left(\frac{RCS_{co}^* - 0,6 \%}{0,3 \%}; 1\right); 0\right)$$

där RCS_{co}^* är den riskkorrigerade spreaden för landet co enligt första stycket c multiplicerad med procentandelen placeringar i skuldinstrument av de totala tillgångar som innehas av försäkrings- och återförsäkringsföretag som är auktoriserade i land co .”.

39. Artikel 77e ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska införas som led aa och ab:

”aa) Den uppsättning scenarier som ska användas för en försiktig deterministisk beräkning av en bästa skattning av livförsäkringsförpliktelser enligt artikel 77.6.

ab) För offentliggöranden enligt artikel 51.8, riskfria räntesatser för relevanta durationer utan någon matchnings- eller volatilitetsjustering vilka fastställts utan tillämpning av den övergångsmekanism för extrapolering som avses i artikel 77a.2.”.

ii) Led c ska ersättas med följande:

”c) För varje relevant valuta och nationell försäkringsmarknad, en riskkorrigerad spread som avses i artikel 77d.3 respektive 77d.4.”.

iii) Följande led ska läggas till som led d:

”d) För varje relevant medlemsstat, procentandelen placeringar i skuldinstrument av de totala tillgångar som innehas av försäkrings- och återförsäkringsföretag som är auktoriserade i landet enligt artikel 77d.4.”.

- b) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. Eiopa ska minst en gång om året, för varje relevant valuta och varje löptid där marknaderna för relevanta finansiella instrument eller obligationer med denna löptid är djupa, likvida och transparenta, fastställa och offentliggöra procentandelen obligationer med denna eller en längre löptid av alla de obligationer som är uttryckta i den valutan enligt artikel 77a.1.”.

- c) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

”I syfte att säkerställa enhetliga villkor för beräkning av försäkringstekniska avsättningar och primärkapital får kommissionen anta genomförandeakter, i vilka det för varje relevant valuta anges de tekniska uppgifter som avses i punkt 1 a och ab–c i denna artikel och den första utjämningspunkten i enlighet med artikel 77a.1. Dessa genomförandeakter får bygga på de uppgifter som offentliggjorts av Eiopa i enlighet med punkt 1 i denna artikel.”.

- d) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”När det gäller valutor där den riskkorrigerade spread som avses i punkt 1 c inte anges i de genomförandeakter som avses i punkt 2 ska någon volatilitetsjustering inte tillämpas på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer vid beräkningen av en bästa skattning. När det gäller medlemsstater som har euron som valuta och där den riskkorrigerade spread som avses i punkt 1 c och den procentandel som avses i punkt 1 d inte anges i de genomförandeakter som avses i punkt 2, ska en makrovolatilitetsjustering inte läggas till volatilitetsjusteringen.”.

- e) Följande punkt ska läggas till som punkt 4:

”4. Vid tillämpning av punkt 2 i denna artikel får den första utjämningspunkt för en valuta som anges i en genomförandeakt inte ändras, såvida inte en bedömning av procentandelarna för obligationer med en löptid som är längre än eller lika med en given löptid av alla obligationer som är uttryckta i den valutan tyder på att det under minst två på varandra följande år föreligger en annan första utjämningspunkt i enlighet med artikel 77a.1.”.

40. Artikel 86 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

- i) Följande led ska införas som led aa:

”aa) Den försiktiga deterministiska beräkning som avses i artikel 77.7 samt på vilka villkor denna beräkning får användas för att fastställa en bästa skattning av försäkringstekniska avsättningar med optioner och garantier.”.

- ii) Led b ska ersättas med följande:

”b) Metoder, principer och tekniker för att fastställa de riskfria räntesatser för relevanta durationer som ska användas vid beräkningen av en bästa skattning enligt artikel 77.2, i synnerhet

- i) formeln för den extrapolering som avses i artikel 77a.1, inklusive de parametrar som bestämmer extrapoleringens konvergenshastighet,

ii) metoden för att fastställa obligationsmarknadens djup, likviditet och transparens enligt artikel 77a.1,

iii) den procentandel under vilken andelen obligationer med en löptid som är längre än eller lika med en given löptid av alla obligationer ska anses vara låg vid tillämpningen av artikel 77a.1.”.

iv) Den övergångsmekanism som avses i artikel 77a.2.”.

iii) Led i ska ersättas med följande:

”i) Metoder och antaganden för beräkning av den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d, inbegripet följande:

i) En formel för beräkning av den spread som avses i punkt 2 i den artikeln.

ii) En formel för beräkning av den kreditspreadkänslighet som avses i punkterna 3 och 4 i den artikeln.

iii) För varje relevant tillgångsklass: den procentandel av spreaden som utgör den andel som kan tillskrivas en realistisk bedömning av förväntade förluster eller oförutsedda kreditrisker eller andra risker för tillgångarna enligt artikel 77d.3.

”.

- b) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. Kommissionen får anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att fastställa kriterier för att tillgångar ska kunna räknas med i den tillgångsportfölj som avses i artikel 77b.1 a.”.

- c) Följande punkt ska införas som punkt 2a:

”2a. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av artikel 77.7 ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande som specificerar metoden för att fastställa den uppsättning scenarier som ska användas för en försiktig deterministisk beräkning av en bästa skattning av livförsäkringsförpliktelser enligt den punkten.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den [publikationsbyrån: ange datum = 12 månader efter ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta dessa tekniska standarder för genomförande.”.

41. Artikel 92 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1a ska ersättas med följande:

”1a. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att specificera behandlingen av ägarintressen, i den mening som avses i artikel 212.2 tredje stycket, i finansiella institut och kreditinstitut när det gäller fastställandet av kapitalbas, inbegripet metoder för hur ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag kan dra av väsentliga ägarintressen i kreditinstitut och finansiella institut från sitt primärkapital.

Utan hinder av avdrag av ägarintressen från medräkningsbara kapitalbasmedel för att uppfylla solvenskapitalkravet enligt vad som anges i en delegerad akt som antas enligt första stycket får tillsynsmyndigheterna i syfte att fastställa primärkapitalet enligt artikel 88 tillåta att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag inte drar av värdet av sina ägarintressen i ett kreditinstitut eller finansiellt institut, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget befinner sig i någon av de omständigheter som beskrivs nedan i led i eller led ii:

- i) Kreditinstitutet eller det finansiella institutet och försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillhör samma grupp enligt definitionen i artikel 212 och omfattas av grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a, b och c, och det anknutna kreditinstitutet eller finansiella institutet omfattas inte av det avdrag som avses i artikel 228.5.
- ii) Tillsynsmyndigheterna kräver eller tillåter att försäkrings- eller återförsäkringsföretag tillämpar tekniska beräkningsmetoder i enlighet med del II i bilaga I till direktiv 2002/87/EG, och kreditinstitutet eller det finansiella institutet omfattas av samma extra tillsyn enligt det direktivet som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

b) Tillsynsmyndigheterna är förvissade om att nivån på den integrerade förvaltningen av och den integrerade riskhanteringen och internkontrollen hos de företag som omfattas av den grupp tillsyn som avses i led a i i detta stycke eller den extra tillsyn som avses i led a ii i detta stycke är tillfredsställande.

c) Det berörda ägarintresset i kreditinstitutet eller det finansiella institutet är en aktieplacering av strategisk natur enligt vad som anges i en delegerad akt som antas enligt artikel 111.1 m.”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. De ägarintressen i finansiella institut och kreditinstitut som avses i punkt 1a ska omfatta följande:

a) Ägarintressen som försäkrings- och återförsäkringsföretag har i

i) kreditinstitut och finansiella institut i den mening som avses i artikel 4.1.1 och 4.1.26 i förordning (EU) nr 575/2013,

ii) värdepappersföretag i den mening som avses i artikel 4.1.1 i direktiv 2014/65/EU.

b) Primärkapitaltillskott som avses i artikel 52 i förordning (EU) nr 575/2013 och supplementärkapitalinstrument som avses i artikel 63 i den förordningen samt primärkapitaltillskott och supplementärkapital i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) 2019/2033, som försäkrings- och återförsäkringsföretag innehar i sådana enheter som avses i led a i denna punkt och i vilka de har ett ägarintresse.”.

42. I artikel 95 ska andra stycket ersättas med följande:

”För detta ändamål ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen i tillämpliga fall referera till den förteckning över kapitalbasposter som avses i artikel 97.1.”.

43. I artikel 96 ska första stycket ersättas med följande:

”Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 95 och 97.1 ska vid tillämpning av detta direktiv följande klassificeringar gälla:

1. Överskottsmedel enligt artikel 91.2 ska klassificeras som tillhörande nivå 1.
2. Bankkreditiv och garantier som förvaras som säkerhet för försäkringsgivares borgenärer av en oberoende förvaltare och är utfärdade av kreditinstitut som är auktoriserade enligt direktiv 2013/36/EU ska klassificeras som tillhörande nivå 2.
3. Varje framtida fordring som fartygsägares ömsesidiga associationer eller liknande företag med variabla bidrag, vilka endast försäkrar risker inom klasserna 6, 12 och 17 i del A i bilaga I, kan ställa på sina medlemmar efter en infordran av ytterligare bidrag under de kommande tolv månaderna ska klassificeras som tillhörande nivå 2.”.

44. Utgår

45. Artikel 109 ska ersättas med följande:

”Artikel 109

Förenklingar av standardformeln

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får använda en förenklad beräkning för en specifik undergrupp eller riskmodul, om det är motiverat med hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten hos de risker de står inför och det vore oproportionerligt att kräva att alla försäkrings- och återförsäkringsföretag ska tillämpa standardberäkningen.

Vid tillämpning av denna punkt ska förenklade beräkningar kalibreras i enlighet med artikel 101.3.

2. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag beräknar solvenskapitalkravet och en riskmodul eller undergrupp inte motsvarar en andel på mer än 5 % av det primära solvenskapitalkravet enligt artikel 103 a får företaget, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 i denna artikel och artikel 102.1, använda en förenklad beräkning för den riskmodulen eller undergruppen under en period på högst tre år efter denna beräkning av solvenskapitalkravet.

3. Vid tillämpning av punkt 2 får summan av andelarna, i förhållande till det primära solvenskapitalkravet, för varje riskmodul eller undergrupp för vilka förenklade beräkningar enligt punkt 2 tillämpas inte överstiga 10 %.

Den andel som en riskmodul eller undergrupp motsvarar av det primära solvenskapitalkravet och som avses i första stycket ska vara den andel som blev resultatet senaste gången riskmodulen eller undergruppen beräknades utan en förenklad beräkning enligt punkt 2.”.

46. I artikel 111 ska punkt 1 ändras på följande sätt:

a) Leden l och m ska ersättas med följande:

”l) De förenklade beräkningar för specifika riskmoduler och undergrupper som avses i artikel 109.1 och för de riskmoduler och undergrupper med icke-betydande risk som avses i artikel 109.2 samt de kriterier som försäkrings- och återförsäkringsföretag, inklusive captivebolag för försäkring eller captivebolag för återförsäkring, måste uppfylla för att ha rätt att använda förenklingar enligt artikel 109.1.

m) Det angreppssätt som ska användas för kvalificerade innehav i den mening som avses i artikel 13.21 vid beräkningen av solvenskapitalkravet, särskilt beräkningen av den undergrupp för aktiekursrisker som avses i artikel 105.5, med beaktande av den förmodat minskade volatiliteten för värdet på dessa kvalificerade innehav till följd av de placeringarnas strategiska natur och det inflytande som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget har över dessa investeringsobjekt.”.

b) Följande stycken ska läggas till:

”Om kommissionen antar delegerade akter enligt punkt 1 c för att specificera de metoder, antaganden och standardparametrar som ska användas för att beräkna undergruppen ränterisk enligt artikel 105.5 a i syfte att förbättra kapitalkravens känslighet i linje med ränteutvecklingen, får sådana justeringar av undergruppen ränterisk fasas in under en övergångsperiod på upp till fem år. En sådan infasning ska vara obligatorisk och gälla för alla försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

Vid tillämpning av första stycket h ska de metoder och justeringar som ska användas för att återspegla det minskade utrymmet för riskdiversifiering för försäkrings- och återförsäkringsföretag när det gäller separata fonder inte tillämpas på portföljer med tillgångar som inte är separata fonder och som är avsatta för att täcka en motsvarande bästa skattning av försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser enligt artikel 77b.1 a.”.

47. I artikel 112 ska punkt 7 ersättas med följande:

”7. Efter det att tillsynsmyndigheterna givit dem sitt godkännande att använda en intern modell ska försäkrings- och återförsäkringsföretag till tillsynsmyndigheterna lämna en skattning, på årsbasis, av solvenskapitalkravet som utarbetats i enlighet med standardformeln så som anges i underavsnitt 2.”.

48. I artikel 122 ska följande punkt läggas till som punkt 5:

”5. Medlemsstaterna får tillåta försäkrings- och återförsäkringsföretag att beakta effekten av kreditspreadfluktuationer på den volatilitetsjustering som beräknats i enlighet med artikel 77d i deras interna modell endast om

a) metoden för att beakta effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen för en valuta varken tar hänsyn till den företagsspecifika justeringen av den riskkorrigerade spreaden enligt artikel 77d.1c eller, för euro, en eventuell ökning av volatilitetsjusteringen genom en makrovolatilitetsjustering enligt artikel 77d.4,

b) solvenskapitalkravet inte är lägre än något av följande:

i) Ett teoretiskt solvenskapitalkrav beräknat som solvenskapitalkravet, med undantag för att effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen beaktas i enlighet med den metod som Eiopa använder för offentliggörandet av tekniska uppgifter enligt artikel 77e.1 c.

ii) Ett teoretiskt solvenskapitalkrav beräknat i enlighet med led i, med undantag för att den representativa portfölj för en valuta som avses i artikel 77d.2 andra stycket fastställs på grundval av de tillgångar som försäkrings- och återförsäkringsföretaget investerar i och inte på grundval av tillgångarna hos alla försäkrings- eller återförsäkringsföretag med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser uttryckta i den valutan.

Vid tillämpning av första stycket b ska fastställandet av den representativa portföljen för en viss valuta baseras på de av företagets tillgångar som är uttryckta i den valutan och som används för att täcka en bästa skattning av försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser uttryckta i den valutan.”.

49. Artikel 132 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 3 andra stycket ska ”direktiv 85/611/EEG” ersättas med ”direktiv 2009/65/EG”.
- b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 5, 6, 7 och 8:

”5. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska beakta möjlig makroekonomisk utveckling och utveckling på finansmarknaderna när de fastställer sin investeringsstrategi.

6. På tillsynsmyndighetens begäran ska försäkrings- och återförsäkringsföretag beakta förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt när de fastställer sin investeringsstrategi och bedöma i vilken utsträckning deras investeringsstrategi kan påverka den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna och ge upphov till systemrisk, och införliva sådana överväganden i sina investeringsbeslut.

7. Vid tillämpning av punkterna 5 och 6 ska makroekonomisk utveckling och utveckling på finansmarknaderna samt förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt ha samma betydelse som i artikel 45.

8. Vid beslut om sådan begäran som avses i punkt 6 till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är ett dotterföretag som omfattas av tillämpningsområdet för grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a och b ska tillsynsmyndigheten avgöra om den bedömning som avses i punkt 6 utförs på grupp nivå av deltagande försäkrings- eller återförsäkringsföretag, försäkringsholdingbolaget eller blandade finansiella holdingföretag som har huvudkontoret i unionen, och omfattar det dotterföretagets särdrag.”.

50. I artikel 133.3 ska ”direktiv 85/611/EEG” ersättas med ”direktiv 2009/65/EG”.
51. I artikel 138 ska punkt 4 ändras på följande sätt:
- a) Första stycket ska ersättas med följande:
- ”Om Eiopa förklarar att det råder exceptionellt svåra förhållanden som påverkar försäkrings- och återförsäkringsföretag som står för en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser, får tillsynsmyndigheten förlänga den period som anges i punkt 3 andra stycket för berörda företag med högst sju år, med beaktande av alla relevanta faktorer, inbegripet de försäkringstekniska avsättningarnas genomsnittliga löptid.”.
- b) I andra stycket ska första meningen ersättas med följande:
- ”Utan att det påverkar Eiopas befogenheter enligt artikel 18 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska Eiopa enligt denna punkt, på begäran av den berörda tillsynsmyndigheten och vid behov efter samråd med ESRB, förklara att det råder exceptionellt svåra förhållanden.”.
52. Artikel 139 ska ersättas med följande:

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten om de konstaterar att minimikapitalkravet inte längre efterlevs eller att det finns en risk för detta under de närmaste tre månaderna.

Vid tillämpning av första stycket i denna punkt ska kravet på att underrätta tillsynsmyndigheten gälla oavsett om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget konstaterar att minimikapitalkravet inte efterlevs eller att det finns en risk för detta vid en beräkning av minimikapitalkravet i enlighet med artikel 129.4 eller vid en beräkning av minimikapitalkravet mellan två datum då en sådan beräkning ska rapporteras till tillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 129.4.

2. Inom en månad från konstaterandet av att minimikapitalkravet inte efterlevs eller av att det finns en risk för detta ska det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget överlämna en realistisk kortfristig finansiell saneringsplan till tillsynsmyndigheten för godkännande vars syfte är att inom tre månader från konstaterandet återställa det medräkningsbara primärkapitalet till en nivå som minst motsvarar minimikapitalkravet eller reducera företagets riskprofil för att säkerställa att minimikapitalkravet efterlevs.

3. Om ett likvidationsförfarande inte inleds inom två månader efter mottagandet av den information som avses i punkt 1 ska tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten överväga att inskränka eller helt förbjuda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets rätt att fritt förfoga över sina tillgångar. Den ska underrätta tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaterna om alla åtgärder den har vidtagit. På begäran av tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska dessa myndigheter vidta samma åtgärder. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska ange vilka tillgångar som ska omfattas av dessa åtgärder.

4. Eiopa får utarbeta riktlinjer för de åtgärder som tillsynsmyndigheterna bör vidta när de konstaterar bristande efterlevnad av minimikapitalkravet eller en risk för bristande efterlevnad på det sätt som avses i punkt 1.”.

53. I artikel 144 ska följande punkt läggas till som punkt 4:

”4. Om en auktorisation återkallas ska medlemsstaterna säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag fortsätter att omfattas av de allmänna regler och mål för försäkringstillsyn som anges i avdelning I kapitel III, i tillämpliga fall, till dess att alla försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser har reglerats eller till dess att ett likvidationsförfarande inleds.”.

54. I avdelning I ska följande kapitel införas:

”KAPITEL VIIA

Makrotillsynsverktyg

Artikel 144a

Likviditetsriskhantering

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretagens likviditetsriskhantering enligt artikel 44.2 d säkerställer att företagen upprätthåller tillräcklig likviditet för att kunna reglera sina finansiella förpliktelser gentemot försäkringstagare och andra motparter när de förfaller till betalning, även under stressade förhållanden.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att begära att försäkrings- och återförsäkringsföretagen upprättar och upprätthåller en plan för likviditetsriskhantering. Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska på begäran beräkna inkommande och utgående kassaflöden i förhållande till sina tillgångar och skulder för att bedöma nivån av potentiell bristande matchning på kort och medellång sikt, och utarbeta en uppsättning likviditetsriskindikatorer för att identifiera, övervaka och hantera potentiell likviditetsstress.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag lämnar in planen för likviditetsriskhantering till tillsynsmyndigheterna som en del av de uppgifter som avses i artikel 35.1.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 29c.2 ska medlemsstaterna säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag som klassificeras som små och icke-komplexa företag i enlighet med artikel 29b inte är skyldiga att upprätta en plan för likviditetsriskhantering.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar den matchningsjustering som avses i artikel 77b eller den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d får kombinera den plan för likviditetsriskhantering som avses i punkt 2 i den här artikeln med den plan som krävs i enlighet med artikel 44.2 tredje stycket.

6. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Eiopa utarbeta riktlinjer för att ytterligare specificera innehållet, inbegripet den kombination av planer som avses i punkt 5, och frekvensen för uppdatering av planen för likviditetsriskhantering.

Artikel 144b

Tillsynsmyndigheters befogenheter att under exceptionella omständigheter vidta åtgärder för att rätta till en situation med likviditetssvaghet

1. Som en del av den regelbundna tillsynsbedömningen ska tillsynsmyndigheterna övervaka försäkrings- och återförsäkringsföretagens likviditetssituation. Om de identifierar betydande likviditetsrisker ska de informera det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget om denna bedömning. Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ska beskriva hur det avser att hantera dessa likviditetsrisker.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har de befogenheter som behövs för att kräva att företag stärker sin likviditetssituation när likviditetsrisker eller likviditetsbrister identifieras. Sådana befogenheter ska tillämpas om det finns tillräckliga bevis för att det föreligger likviditetsrisker och att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget inte har vidtagit effektiva åtgärder.

De åtgärder som tillsynsmyndigheterna vidtar på grundval av denna punkt ska ses över minst en gång om året av dessa myndigheter och upphävas när företaget har vidtagit effektiva åtgärder.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser som medlemsstaterna antagit enligt avdelning IV i detta direktiv ska medlemsstaterna säkerställa att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att tillfälligt upphäva försäkringstagares inlösenrätt avseende vissa eller alla livförsäkringsavtal hos företag som står inför betydande likviditetsrisker som kan hota skyddet av försäkringstagare eller det finansiella systemets stabilitet.

En sådan befogenhet får endast utövas under exceptionella omständigheter som påverkar företagen och i sista hand. Innan tillsynsmyndigheten utövar en sådan befogenhet ska den ta hänsyn till potentiella oavsiktliga effekter på finansmarknaderna samt på rättigheterna och det kollektiva intresset för företagets försäkringstagare och förmånstagare, även i ett gränsöverskridande sammanhang.

Den åtgärd som avses i första stycket ska tillämpas i upp till tre månader. Medlemsstaterna ska säkerställa att åtgärden kan förlängas om de underliggande skäl som motiverar den fortfarande föreligger och att den upphör att tillämpas när dessa skäl inte längre föreligger.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 144c.6 ska medlemsstaterna säkerställa att de berörda försäkrings- och återförsäkringsföretagen inte gör några utdelningar eller andra betalningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer, inte gör aktieåterköp eller återbetalar eller inlöser någon kapitalbaspost och inte betalar ut bonusar eller annan rörlig ersättning förrän tillsynsmyndigheterna har avbrutit upphävandet av inlösenrätten. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har nödvändiga befogenheter för detta ändamål.

Medlemsstaterna ska säkerställa att myndigheter med ett makrotillsynsuppdrag, om det handlar om andra myndigheter än tillsynsmyndigheterna, vederbörligen informeras om tillsynsmyndigheternas avsikt att utöva den befogenhet som avses i denna punkt och på lämpligt sätt involveras i bedömningen av de potentiella oavsiktliga effekter som avses i andra stycket.

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna underrättar Eiopa och ESRB närhelst den befogenhet som avses i denna punkt utövas för att hantera en risk för det finansiella systemets stabilitet.

4. Om det under exceptionella omständigheter finns tillräckliga bevis för att det föreligger likviditetsrisker som påverkar hela eller en betydande del av marknaden, får befogenheten att tillfälligt upphäva försäkringstagares inlösenrätt utövas i enlighet med villkoren i punkt 3 med avseende på alla direkt berörda företag som är verksamma i den medlemsstaten.

Medlemsstaterna ska utse en myndighet som ska utöva de befogenheter som avses i denna punkt.

Om den myndighet som utses inte är densamma som tillsynsmyndigheten ska medlemsstaten säkerställa lämplig samordning och lämpligt informationsutbyte mellan de olika myndigheterna. Myndigheterna ska i synnerhet vara skyldiga att ha ett nära samarbete och utbyta all information som kan behövas för att den myndighet som utsetts enligt denna punkt ska kunna utföra sina uppgifter på ett ändamålsenligt sätt.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att den myndighet som avses i punkt 4 andra stycket underrättar Eiopa om utövandet av den befogenhet som avses i punkt 4 och, om åtgärden vidtas för att ta itu med en risk för det finansiella systemets stabilitet, ESRB.

Underrättelsen ska innehålla en beskrivning av den åtgärd som vidtagits, dess varaktighet och en beskrivning av de skäl och risker som motiverade utövandet av befogenheten, inbegripet skälen till att åtgärden ansågs ändamålsenlig och proportionerlig i förhållande till dess negativa effekter på försäkringstagarna.

6. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Eiopa, efter samråd med ESRB, utarbeta riktlinjer för att

- a) ge ytterligare vägledning om åtgärder för att ta itu med brister i likviditetsriskhanteringen och om utformningen, aktiveringen och kalibreringen av de befogenheter som tillsynsmyndigheterna kan utöva för att stärka företagens likviditetssituation när likviditetsrisker identifierats och inte hanteras på lämpligt sätt av dessa företag,

- b) specificera när det föreligger exceptionella omständigheter som kan motivera ett tillfälligt upphävande av inlösenrätten,
- c) specificera villkoren för att säkerställa en konsekvent tillämpning av det tillfälliga upphävandet av inlösenrätten som en sista utväg i hela unionen och de aspekter som bör övervägas för att på ett likvärdigt och lämpligt sätt skydda försäkringstagare i alla hem- och värdjurisdiktioner.

Artikel 144c

Tillsynsåtgärder för att upprätthålla företagens finansiella ställning vid exceptionella sektorsomfattande chocker

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 141 ska medlemsstaterna säkerställa att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att vidta åtgärder för att upprätthålla enskilda försäkrings- eller återförsäkringsföretags finansiella ställning under perioder av exceptionella sektorsomfattande chocker som kan hota det berörda företags finansiella ställning eller det finansiella systemets stabilitet.
2. Under perioder av exceptionella sektorsomfattande chocker ska tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att kräva att företag med en särskilt sårbar riskprofil vidtar åtminstone följande åtgärder:
 - a) Att begränsa eller tillfälligt stoppa utdelningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer.
 - b) Att begränsa eller tillfälligt stoppa andra utbetalningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer.
 - c) Att begränsa eller avbryta aktieåterköp och återbetalning eller inlösen av kapitalbasposter.
 - d) Att begränsa eller tillfälligt stoppa bonusar eller annan rörlig ersättning.

Medlemsstaterna ska säkerställa att relevanta nationella organ och myndigheter med makrotillsynsuppdrag informeras på vederbörligt sätt om den nationella tillsynsmyndighetens avsikt att tillämpa bestämmelserna i denna artikel och på lämpligt sätt involveras i bedömningen av exceptionella sektorsomfattande chocker i enlighet med denna punkt.

3. Vid tillämpning av de åtgärder som avses i punkt 2 ska vederbörlig hänsyn tas till de proportionalitetskriterier som avses i artikel 29.3 samt till förekomsten av risktoleransgränser som godkänts av företaget och tröskelvärden i dess riskhanteringssystem.

4. Vid tillämpning av de åtgärder som avses i punkt 2 i denna artikel ska hänsyn tas till de bevis som framkommit under den samlade tillsynsbedömningen och till en framåtblickande bedömning av de berörda företagens solvens och finansiella ställning, i linje med den bedömning som avses i artikel 45.1 andra stycket a och b.

5. De åtgärder som avses i punkt 2 ska tillämpas så länge de underliggande skäl som motiverar åtgärderna kvarstår. Åtgärderna ska ses över minst var tredje månad och upphävas så snart de underliggande förhållanden som motiverade åtgärderna inte längre föreligger.

6. Vid tillämpning av denna artikel ska sådana betydande transaktioner inom gruppen som avses i artikel 245.2, inbegripet utdelning inom gruppen, endast stoppas tillfälligt eller begränsas om de utgör ett hot mot gruppens eller minst ett gruppföretags solvens- eller likviditetssituation. Tillsynsmyndigheterna för de anknutna företagen ska samråda med grupp-tillsynsmyndigheten innan den tillfälligt stoppar eller begränsar transaktioner med resten av gruppen.

7. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel ska Eiopa, efter samråd med ESRB, utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera när exceptionella sektorsomfattande chocker föreligger.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den [publikationsbyrån: ange datum = 12 månader efter ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta dessa tekniska standarder för genomförande.

Artikel 144d

Tillämpning av ytterligare makrotillsynsverktyg

1. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av de makrotillsynsverktyg som avses i artiklarna 45.1e, 132.6 och 144a.2 ska Eiopa utarbeta två uppsättningar riktlinjer om följande:

a) De kriterier som de nationella tillsynsmyndigheterna ska beakta när de fastställer vilka försäkrings- eller återförsäkringsföretag och försäkrings- eller återförsäkringsgrupper som ska uppmanas att

i) utföra de ytterligare makroanalyser som avses i artikel 45.1 e, med beaktande av de omständigheter som avses i punkt 9 i den artikeln,

ii) införliva överväganden som är av relevans ur makrotillsynssynpunkt som en del av den aktsamhetsprincip som avses i artikel 132.6, med beaktande av de omständigheter som avses i punkt 8 i den artikeln.

b) De kriterier som de nationella tillsynsmyndigheterna ska beakta när de fastställer vilka försäkrings- eller återförsäkringsföretag och försäkrings- eller återförsäkringsgrupper som ska uppmanas att utarbeta och upprätthålla en plan för likviditetshantering i enlighet med artikel 144a.2 samt innehållet i sådana planer och planernas uppdateringsfrekvens, med beaktande av en eventuell kombination av planer enligt punkt 5 i den artikeln.

2. Vid tillämpning av punkt 1 a ska kriterierna stå i proportion till relaterade risker och i synnerhet, tillsammans, beakta omfattningen, arten och komplexiteten, graden av sammanlänkning med finansmarknaderna och den gränsöverskridande karaktären hos försäkringsverksamheten och företagens investeringar.

3. Vid tillämpning av punkt 1 b ska kriterierna stå i proportion till relaterade risker och i synnerhet, tillsammans, beakta tillgångs- och skuldportföljernas sammansättning, försäkringsförpliktelsearnas art och variabilitet samt de marknadsfluktuationer som det förväntade kassaflödet från tillgångar exponeras för.”

55. I artikel 145 ska punkt 2 ändras på följande sätt:

a) Led c ska ersättas med följande:

”c) Namn på en person som har tillräckliga befogenheter att ingå rättshandlingar som binder försäkringsföretaget i förhållande till tredje part.”.

b) Andra stycket ska utgå.

56. Artikel 149 ska ersättas med följande:

”Artikel 149

Ändringar av slaget av risker eller åtaganden

1. Det förfarande som föreskrivs i artiklarna 147 och 148 ska tillämpas på varje ändring som ett försäkringsföretag avser att göra av den information som avses i artikel 147.

2. Om det sker en förändring av den verksamhet som försäkringsföretaget bedriver på grundval av friheten att tillhandahålla tjänster som väsentligt påverkar dess riskprofil eller väsentligt påverkar försäkringsverksamheten i en eller flera värdmedlemsstater, ska försäkringsföretaget underrätta tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten så snart den förändringen konstateras. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska utan dröjsmål informera tillsynsmyndigheterna i de berörda värdmedlemsstaterna.”.

57. I artikel 152a ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska underrätta Eiopa och tillsynsmyndigheten i den berörda värdmedlemsstaten om den konstaterar försämrade finansiella förhållanden eller andra framväxande risker, inbegripet sådana som rör konsumentskyddet, hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som bedriver verksamhet grundad på friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten och som kan ha en gränsöverskridande effekt. Tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten får också underrätta Eiopa och tillsynsmyndigheten i den berörda hemmedlemsstaten om den hyser allvarliga och motiverade farhågor i fråga om konsumentskydd. Tillsynsmyndigheterna får hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp om ingen bilateral lösning kan hittas.”.

58. I artikel 152b ska följande punkter läggas till som punkterna 5 och 6:

”5. Om två eller flera relevanta myndigheter på en samarbetsplattform är oeniga om förfarandet för eller innehållet i en åtgärd som ska vidtas, eller om underlåtenhet att vidta åtgärder, när det gäller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, får Eiopa, på begäran av en relevant myndighet, bistå myndigheterna med att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19.1 i förordning (EU) nr 1094/2010.

6. Om det råder oenighet på plattformen och finns allvarliga farhågor om negativa effekter för försäkringstagare eller om innehållet i en åtgärd som ska vidtas eller om underlåtenhet att vidta åtgärder när det gäller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, får Eiopa, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010, utfärda en rekommendation till tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten om att beakta andra berörda tillsynsmyndigheters synpunkter och inleda en gemensam kontroll på plats tillsammans med andra berörda tillsynsmyndigheter.

Om tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten inleder en gemensam kontroll på plats tillsammans med andra nationella tillsynsmyndigheter ska den också bjuda in Eiopa.

Om de berörda tillsynsmyndigheterna inte lyckas komma fram till en gemensam uppfattning på samarbetsplattformen inom en tidsfrist som fastställts av Eiopa får Eiopa, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010, utfärda en rekommendation till den berörda tillsynsmyndigheten.

Om den berörda tillsynsmyndigheten inte följer rekommendationen inom två månader ska den ange skälen till detta, inbegripet de åtgärder den har vidtagit eller avser att vidta med anledning av de övriga berörda tillsynsmyndigheternas synpunkter.

Eiopa ska utvärdera dessa åtgärder och avgöra om de är tillräckliga och lämpliga. ”.

59. Artikel 153 ska ersättas med följande:

”Artikel 153

Tidsfrist och språk för begäran om information

Tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten får begära sådan information som den har rätt att begära beträffande den verksamhet som ett försäkringsföretag bedriver på den medlemsstatens territorium från tillsynsmyndigheten i det företags hemmedlemsstat eller, om tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten inte svarar inom två veckor, från försäkringsföretaget. Denna information ska lämnas inom rimlig tid på värdmedlemsstatens officiella språk eller på ett annat språk som godtas av tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten. Om tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten vänder sig direkt till försäkringsföretaget ska den informera tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten om denna begäran om information.”.

60. Följande artikel ska införas som artikel 159a:

”Artikel 159a

Ytterligare krav avseende betydande gränsöverskridande verksamhet

1. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska, på begäran av tillsynsmyndigheten i en värdmedlemsstat, lämna samtliga följande uppgifter som mottagits i enlighet med artikel 35 när det gäller försäkrings- eller återförsäkringsföretag med betydande gränsöverskridande verksamhet på den värdmedlemsstatens territorium:

- a) Solvenskapitalkravet.
- b) Minimikapitalkravet.
- c) Medräkningsbara kapitalbasmedel för att uppfylla solvenskapitalkravet.
- d) Medräkningsbart primärkapital för att uppfylla minimikapitalkravet.

1a. Vid tillämpning av denna artikel ska *betydande gränsöverskridande verksamhet* ha samma betydelse som i artikel 33a.3 och oenigheter ska lösas i enlighet med de bestämmelser som avses i den artikeln.

2. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag inte uppfyller eller sannolikt inte kommer att uppfylla minimikapitalkravet under de följande tre månaderna, eller om det föreligger ett väsentligt underskridande av solvenskapitalkravet, och om tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten inte vidtar lämpliga åtgärder för att åtgärda denna situation, får tillsynsmyndigheten i den värdmedlemsstat där företaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet rikta en begäran till tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten om att en gemensam inspektion ska utföras på plats hos försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, med angivande av skälen till denna begäran.

Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska godta eller avslå den begäran som avses i första stycket inom en månad från mottagandet.

3. Om tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten godtar att utföra en gemensam inspektion på plats ska den inbjuda Eiopa att delta i denna inspektion.

När den gemensamma inspektionen på plats har genomförts ska de berörda tillsynsmyndigheterna inom två månader komma fram till gemensamma slutsatser. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska beakta sådana gemensamma slutsatser när den fattar beslut om lämpliga tillsynsåtgärder.

Om tillsynsmyndigheterna är oeniga om slutsatserna av den gemensamma inspektionen på plats får var och en av dem, inom två månader efter utgången av den period som avses i andra stycket, och utan att det påverkar de tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter som ska vidtas respektive utövas av tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten för att hantera underskridandet av solvenskapitalkravet eller underskridandet eller det sannolika underskridandet av minimikapitalkravet, hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. Ärendet får inte hänskjutas till Eiopa efter det att den tvåmånadersperiod som avses i detta stycke har löpt ut och inte heller efter det att tillsynsmyndigheterna har nått en överenskommelse om gemensamma slutsatser i enlighet med andra stycket.

Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna inom den tvåmånadersperiod som avses i tredje stycket har hänskjutit ärendet till Eiopa i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten uppskjuta antagandet av de slutgiltiga slutsatserna av den gemensamma inspektionen på plats och invänta ett beslut som eventuellt fattas av Eiopa i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska anta slutsatserna i enlighet med Eiopas beslut. Alla berörda tillsynsmyndigheter ska betrakta dessa slutsatser som avgörande.

4. Om tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten avslår begäran om en gemensam inspektion på plats ska den skriftligen ange skälen till avslaget för den begärande tillsynsmyndigheten.

Om tillsynsmyndigheterna är oeniga om skälen till avslaget får de hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010 inom en månad efter det att tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten meddelat sitt beslut. I ett sådant fall får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter myndigheten tilldelats genom den artikeln. ”.

61. Artikel 212 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) I led a ska ”artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG” ersättas med ”artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU”.

ii) I led b ska ”artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG” ersättas med ”artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU”.

iii) Led c ska ändras på följande sätt:

– Led i ska ersättas med följande:

”i) som består av ett företag med ägarintresse, dess dotterföretag, enheter i vilka företaget med ägarintresse eller dess dotterföretag har ett innehav, företag som leds av företaget med ägarintresse eller dess dotterföretag tillsammans med ett eller flera företag som inte ingår i gruppen och företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU samt deras anknutna företag, eller”.

– Följande led ska läggas till som led iii:

”iii) som består av en kombination av leden i och ii.”.

iv) Led f ska ersättas med följande:

”f) *försäkringsholdingbolag*: ett företag som uppfyller samtliga följande villkor:

a) Företaget är ett moderföretag.

aa) Företaget är inte ett reglerat företag, såvida det inte är ett kapitalförvaltningsbolag eller en förvaltare av alternativa investeringsfonder i den mening som avses i artikel 2.5 och 2.5a i direktiv 2002/87/EG.

b) Företaget är inte ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag i den mening som avses i artikel 4.20 i förordning (EU) nr 575/2013.

c) Minst ett dotterföretag till det företaget är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

ca) Företagets huvudsakliga verksamhet är något av följande, oavsett vad företaget självt har uppgett som sitt föremål:

– Att förvärva och ha ägarintressen i försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

– Att tillhandahålla anknutna tjänster till ett eller flera anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretags huvudsakliga verksamhet.

– Att bedriva en eller flera av de verksamheter som förtecknas i punkterna 2–12 och punkt 15 i bilaga I till direktiv 2013/36/EU, eller att utföra en eller flera av de tjänster eller bedriva en eller flera av de verksamheter som förtecknas i avsnitt 1 eller B i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU med avseende på finansiella instrument som förtecknas i avsnitt C i den bilagan till det direktivet.

d) Mer än 50 % av någon av följande indikatorer har en fast anknytning till dotterföretag som är försäkrings- eller återförsäkringsföretag, försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag, holdingbolag till försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland eller företag som tillhandahåller anknutna tjänster till den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera försäkrings- eller återförsäkringsföretag i gruppen, samt till verksamhet som bedrivs av företaget självt och som inte har anknytning till förvärv eller innehav av ägarintressen i dotterföretag som är försäkrings- eller återförsäkringsföretag, eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, om denna verksamhet är av samma art som den som bedrivs av försäkrings- eller återförsäkringsföretag:

- i) Företagets egna kapital på grundval av dess konsoliderade ställning.
- ii) Företagets tillgångar på grundval av dess konsoliderade ställning.
- iii) Företagets intäkter på grundval av dess konsoliderade ställning.
- iv) Företagets personal på grundval av dess konsoliderade ställning.
- v) Någon annan indikator som den nationella tillsynsmyndigheten anser vara relevant.”.

v) Följande led ska införas som led fa:

”fa) holdingbolag till försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland: ett moderföretag som inte är ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag i den mening som avses i artikel 2.15 i direktiv 2002/87/EG och vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva och ha ägarintressen i dotterföretag, om dotterföretagen enbart eller huvudsakligen är försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland,”.

b) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

”Vid tillämpning av denna avdelning ska tillsynsmyndigheterna även betrakta varje företag som enligt deras uppfattning i praktiken utövar ett dominerande inflytande över ett annat företag som ett moderföretag, inbegripet om detta inflytande utövas genom en centraliserad samordning på nivån över det andra företags beslut.”.

- c) Följande punkter ska läggas till som punkterna 3 och 4:

”3. Vid tillämpning av denna avdelning ska tillsynsmyndigheterna också anse att två eller flera företag utgör en grupp i den mening som avses i punkt 1 c, om tillsynsmyndigheterna anser att dessa företag står under gemensam ledning.

Om de företag som avses i första stycket inte har huvudkontor i samma medlemsstat ska medlemsstaterna säkerställa att endast den nationella tillsynsmyndighet som agerar grupp tillsynsmyndighet enligt artikel 247, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter, får fastställa att sådana företag utgör en grupp om den anser att dessa företag står under gemensam ledning.

4. Vid identifiering av ett förhållande mellan minst två företag som avses i punkterna 2 och 3 ska tillsynsmyndigheterna beakta samtliga följande faktorer:

- a) En fysisk persons eller ett företags kontroll över eller förmåga att påverka beslut, även finansiella beslut, i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, i synnerhet om det är en följd av innehav av kapital eller rösträtter, representation i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet eller därför att personen är en av de personer som i praktiken leder ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller som har andra centrala, kritiska eller viktiga funktioner.
- b) Ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags starka beroende av ett annat företag eller en annan juridisk eller fysisk person, på grund av förekomsten av väsentliga finansiella eller icke-finansiella transaktioner eller väsentlig finansiell eller icke-finansiell verksamhet, inbegripet uppdragsavtal och gemensam personal mellan företag.

- c) Bevis för att finansiella beslut eller investeringsbeslut, inbegripet gemensamma investeringar i anknutna företag, samordnas mellan två eller flera företag.
- d) Bevis för samordnade och konsekventa strategier, operationer eller processer mellan två eller flera företag, inbegripet i samband med försäkringsdistributionskanaler, försäkringsprodukter eller försäkringsvarumärken, kommunikation eller marknadsföring.

Om en grupp identifieras på grundval av punkterna 2 eller 3 ska den tillsynsmyndighet som agerar grupp tillsynsmyndighet i enlighet med artikel 247 till det företag som utsetts till moderföretag i enlighet med artikel 214.5 eller 214.6 och till de berörda tillsynsmyndigheterna tillhandahålla en ingående redogörelse för de faktorer som ligger till grund för en sådan identifiering.

I syfte att säkerställa konsekvent tillämpning av denna artikel ska Eiopa utarbeta tekniska standarder för tillsyn för att komplettera eller ytterligare specificera de faktorer som tillsynsmyndigheterna ska beakta för att identifiera ett förhållande mellan minst två företag som avses i punkterna 2 och 3 i denna artikel.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [publikationsbyrå: ange datum = 12 månader efter ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket.”.

62. Artikel 213 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska den inledande frasen ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att grupp tillsyn tillämpas när en grupp omfattar något av följande:”.

[b) I punkt 5 ska ”direktiv 2006/48/EG” ersättas med ”direktiv 2013/36/EU”.

63. Följande artikel ska införas som artikel 213a:

”Artikel 213a

Användning av proportionalitetsåtgärder på grupp nivå

1. Grupper i den mening som avses i artikel 212 och som omfattas av grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a och b ska av sin grupp tillsynsmyndighet klassificeras som små och icke-komplexa grupper enligt det förfarande som anges i punkt 2 i den här artikeln, om de uppfyller samtliga följande kriterier på grupp nivå för de två senaste räkenskapsåren:

a) Om minst ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som räknas in i gruppen inte är ett skadeförsäkringsföretag ska samtliga följande kriterier vara uppfyllda:

i) Undergruppen ränterisk som avses i artikel 105.5 a, beräknad med utgångspunkt i sammanställda uppgifter, överstiger inte 5 % av gruppens sammanställda försäkringstekniska avsättningar brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76, undantaget företag på vilka metod 2 tillämpas.

ii) Gruppens totala sammanställda försäkringstekniska avsättningar från livförsäkringsverksamhet brutto inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag överstiger inte 1 000 000 000 EUR.

b) Om minst ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som räknas in i gruppen inte är ett livförsäkringsföretag ska samtliga följande kriterier vara uppfyllda:

i) Den genomsnittliga kombinerade kvoten för skadeförsäkringsverksamhet netto efter avdrag för återförsäkring för de tre senaste räkenskapsåren är mindre än 100 %.

ii) Gruppens årliga tecknade bruttopremieinkomster överstiger inte 100 000 000 EUR.

iii) Summan av de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna i klasserna 5–7, 11, 12, 14 och 15 i avsnitt A i bilaga I överstiger inte 30 % av gruppens totala årliga tecknade premieinkomster för skadeförsäkringsverksamhet.

c) Årliga tecknade bruttopremieinkomster från försäkringar som utfärdas av försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i gruppen och vars huvudkontor är beläget i andra medlemsstater än grupp tillsynsmyndighetens medlemsstat är lägre än någon av följande två trösklar:

– 15 000 000 EUR.

– 5 % av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.

d) Årliga tecknade bruttopremieinkomster från försäkringar som utfärdas av gruppen i andra medlemsstater än grupp tillsynsmyndighetens medlemsstat är lägre än någon av följande två trösklar:

– 15 000 000 EUR.

– 5 % av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.

e) Investeringar i traditionella placeringar utgör mer än 80 % av de totala investeringarna, undantaget de investeringar som görs av företag på vilka metod 2 tillämpas.

f) Gruppens verksamhet innefattar inte återförsäkringsverksamhet som svarar för mer än 50 % av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.

g) Om metod 2 eller en kombination av metoderna 1 och 2 används är varje företag på vilket metod 2 tillämpas ett litet och icke-komplext företag.

De kriterier som fastställs i leden a i) och e ska inte tillämpas på gruppen om endast metod 2 används.

2. Artikel 29b ska i tillämpliga delar tillämpas på det försäkrings- eller återförsäkringsföretag, försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag som är moderföretag med det yttersta ägarintresset.

3. Grupper som omfattats av grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a och b i mindre än två år ska endast beakta det senaste räkenskapsåret när de bedömer om de uppfyller kriterierna i punkt 1 i den här artikeln.

3a. Följande grupper ska aldrig klassificeras som små och icke-komplexa grupper:

- a) Grupper som är finansiella konglomerat i den mening som avses i artikel 2.14 i direktiv 2002/87/EG.
- b) Grupper där minst ett dotterföretag är ett företag som avses i artikel 228.1.
- c) Grupper som använder en godkänd partiell eller fullständig intern modell för att beräkna sitt solvenskapitalkrav på grupp nivå.

5. Försäkrings- eller återförsäkringsföretag, försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag som utgör moderföretag med det yttersta ägarintresset ska i sin bedömning av uppfyllandet av de kriterier som anges i punkt 1 beakta affärsplanerna för de kommande tre räkenskapsåren.

6. Artiklarna 29c, 29d och 29e ska gälla i tillämpliga delar.”.

[63a. Följande artikel ska införas som artikel 213b:

”Artikel 213b

Tillsynsbefogenheter att undanröja hinder för grupp tillsyn

1. I de fall som avses i artikel 213.2 b ska försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget säkerställa att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Gruppens interna arrangemang och ansvarsfördelning är tillräckliga för att efterleva bestämmelserna i denna avdelning och i synnerhet ändamålsenliga när det gäller att
 - i) samordna alla dotterföretag till försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget, inbegripet när så krävs genom en lämplig fördelning av arbetsuppgifter mellan dessa företag,
 - ii) förebygga eller hantera konflikter inom gruppen, och
 - iii) se till att de styrdokument på gruppnivå som har fastställts av det försäkringsholdingbolag eller det blandade finansiella holdingföretag som är moderföretag efterlevs i hela gruppen.
- b) Organisationsstrukturen för den grupp som försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ingår i motverkar inte och hindrar inte på annat sätt en ändamålsenlig tillsyn över gruppen och dess försäkringsdotter- och återförsäkringsdotterföretag, med särskilt beaktande av
 - i) försäkringsholdingbolagets eller det blandade finansiella holdingföretagets ställning inom en grupp med flera nivåer,
 - ii) aktieägarstrukturen, och

- iii) den roll som försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har inom gruppen.

2. Om de villkor som anges i punkt 1 a inte är uppfyllda ska grupp tillsynsmyndigheten ha befogenhet att kräva att försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ändrar de interna arrangemangen och ansvarsfördelningen inom gruppen.

Om de villkor som anges i punkt 1 b inte är uppfyllda ska försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget bli föremål för lämpliga tillsynsåtgärder från grupp tillsynsmyndighetens sida i syfte att säkerställa eller, i tillämpliga fall, återställa kontinuiteten och integriteten i grupp tillsynen och efterlevnaden av bestämmelserna i denna avdelning. I synnerhet ska medlemsstaterna säkerställa att tillsynsmyndigheterna, när de agerar grupp tillsynsmyndighet i enlighet med artikel 247, har befogenhet att kräva att försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag organiserar gruppen på ett sätt som gör det möjligt för den berörda tillsynsmyndigheten att utöva en ändamålsenlig grupp tillsyn. En sådan befogenhet ska endast utövas under exceptionella omständigheter och efter samråd med Eiopa och, i tillämpliga fall, övriga berörda tillsynsmyndigheter, och ska motiveras för gruppen på ett vederbörligt sätt.

3. I de fall som avses i artikel 213.2 a och b och om organisationsstrukturen för en grupp bestående av företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU och deras anknutna företag, eller som identifieras på grundval av artikel 212.3 i detta direktiv, är sådan att den motverkar eller hindrar en ändamålsenlig tillsyn över gruppen eller hindrar gruppen från att efterleva bestämmelserna i denna avdelning, ska gruppen bli föremål för lämpliga tillsynsåtgärder för att säkerställa eller, i tillämpliga fall, återställa kontinuiteten och integriteten i grupp tillsynen och efterlevnaden av bestämmelserna i denna avdelning. I synnerhet ska medlemsstaterna säkerställa att tillsynsmyndigheterna, när de agerar grupp tillsynsmyndighet i enlighet med artikel 247, har befogenhet att kräva etablering av ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i unionen, eller etablering av ett företag i unionen som genom centraliserad samordning i praktiken utövar ett dominerande inflytande över de beslut, inbegripet finansiella beslut, som fattas av de försäkrings- eller återförsäkringsföretag som ingår i gruppen.

I sådana fall ska försäkringsholdingbolaget, det blandade finansiella holdingföretaget eller det företag som i praktiken utövar centraliserad samordning ansvara för att bestämmelserna i denna avdelning efterlevs.”.]

64. Artikel 214 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Att grupp tillsyn utövas i enlighet med artikel 213 ska inte innebära något krav på tillsynsmyndigheterna att utföra en tillsynsuppgift i fråga om det enskilda försäkringsföretaget i tredjeland, det enskilda återförsäkringsföretaget i tredjeland eller det enskilda försäkringsholdingbolaget med blandad verksamhet.

Endast i syfte att säkerställa efterlevnad av bestämmelserna i denna avdelning får utövande av grupp tillsyn innebära direkt tillsyn och utövande av tillsynsbefogenheter över försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag av tillsynsmyndigheter.”.

b) I punkt 2 ska följande stycke införas efter första stycket:

”Vid bedömningen av huruvida ett företag är av ringa intresse med hänsyn till grupp tillsynens syfte enligt första stycket b ska grupp tillsynsmyndigheten säkerställa att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- i) Företaget är litet sett till totala tillgångar och försäkringstekniska avsättningar i förhållande till andra företag i gruppen och gruppen som helhet.
 - ii) Ett undantagande av företaget från grupp tillsyn skulle inte ha någon väsentlig inverkan på solvensen på grupp nivå.
 - iii) De kvalitativa och kvantitativa risker, inbegripet risker som härrör från transaktioner inom gruppen, som företaget utgör eller kan utgöra för hela gruppen är icke-betydande.”.
- c) Följande punkter ska läggas till som punkterna 3, 4, 5 och 6:

”3. Om undantagandet av ett eller flera företag från grupp tillsyn i enlighet med punkt 2 i denna artikel skulle leda till ett fall som inte skulle utlösa tillämpningen av grupp tillsyn enligt artikel 213.2 a, b och c, ska grupp tillsynsmyndigheten samråda med övriga berörda tillsynsmyndigheter innan den fattar beslut om undantagande. Ett sådant beslut får endast fattas under exceptionella omständigheter, ska utan dröjsmål anmälas till Eiopa och ska motiveras på vederbörligt sätt för övriga berörda tillsynsmyndigheter. Grupp tillsynsmyndigheten ska åtminstone årligen ompröva huruvida dess beslut fortfarande är lämpligt. Om så inte längre är fallet ska grupp tillsynsmyndigheten underrätta Eiopa och, i tillämpliga fall, övriga berörda tillsynsmyndigheter om att den kommer att börja utöva grupp tillsyn.

Innan ett moderföretag med det yttersta ägarintresset undantas från grupp tillsyn enligt punkt 2 b ska grupp tillsynsmyndigheten samråda med övriga berörda tillsynsmyndigheter, och ska bedöma effekterna av att utöva grupp tillsyn på nivån för ett mellanliggande företag med ägarintresse på gruppens solvenssituation. I synnerhet ska ett sådant undantagande inte vara möjligt om det skulle leda till en väsentlig förbättring av gruppens solvenssituation. Grupp tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål anmäla sitt beslut till Eiopa. Grupp tillsynsmyndigheten ska också åtminstone årligen ompröva huruvida dess beslut fortfarande är lämpligt.

För att säkerställa en sammanhängande och konsekvent tillämpning av punkt 3 ska Eiopa utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att ytterligare specificera de exceptionella omständigheter som avses i första stycket i denna punkt eller de fall då det kan vara motiverat att undanta ett moderföretag med det yttersta ägarintresset, inbegripet försäkringsholdingbolag, från att omfattas av grupp tillsyn.

[4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 2 och 3, ska omfattningen av den grupp som omfattas av grupp tillsyn enligt artikel 213.2 fastställas i enlighet med artikel 212.”.]

[Om en grupp som omfattas av grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a, b och c identifieras i enlighet med artikel 212.2 och 212.3 och om ett moderföretag eller dotterföretag i den gruppen också är ett företag med det yttersta ägarintresset i en annan grupp i den mening som avses i punkt 1 c i den artikeln, ska den andra gruppen anses ingå i den grupp som identifierats i enlighet med punkterna 2 och 3 i den artikeln.

Tillsynsmyndigheterna får tillämpa artikel 212.2 och 212.3 för att utvidga omfattningen av en grupp i den mening som avses i artikel 212.1 c.]

[5. Om en grupp som identifieras i enlighet med artikel 212.3 omfattas av grupptillsyn i enlighet med artikel 213.2 a, b och c ska gruppen utse ett av de företag som står under gemensam ledning till moderföretag, vilket ska ansvara för efterlevnaden av bestämmelserna i denna avdelning. Övriga företag som avses i artikel 212.3 första stycket ska betraktas som dotterföretag.]

6. Om utseendet av moderföretag i enlighet med punkt 5 skulle innebära väsentliga hinder för utövandet av grupptillsyn, särskilt i fall då företagets huvudkontor inte är etablerat på territoriet för den medlemsstat vars tillsynsmyndighet agerar grupptillsynsmyndighet i enlighet med artikel 247, eller om utseendet skulle leda till att gruppen i praktiken inte skulle kunna efterleva bestämmelserna i denna avdelning, ska medlemsstaterna säkerställa att den tillsynsmyndighet som agerar grupptillsynsmyndighet har befogenhet att, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter, kräva att ett annat moderföretag utses. Beslutet att utse ett annat moderföretag ska vederbörligen motiveras för gruppen och övriga berörda tillsynsmyndigheter av den tillsynsmyndighet som agerar grupptillsynsmyndighet.

[Om en grupp som identifieras enligt artikel 212.3, och som omfattas av grupp tillsyn enligt artikel 213.2 a, b och c, underlåter att utse ett moderföretag i enlighet med punkt 5 ska den tillsynsmyndighet som agerar grupp tillsynsmyndighet i enlighet med artikel 247, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter, utse ett moderföretag som ska ansvara för efterlevnaden av bestämmelserna i denna avdelning. Övriga företag i denna grupp ska betraktas som dotterföretag.

När ett moderföretag utses i enlighet med första eller andra stycket ska den tillsynsmyndighet som agerar grupp tillsynsmyndighet i enlighet med artikel 247 beakta följande faktorer:

- a) Storleken på de försäkringstekniska avsättningarna i respektive företag.
- b) Årliga tecknade bruttopremieinkomster för respektive företag.
- c) Antalet anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag till respektive företag.

Tillsynsmyndigheterna ska åtminstone årligen bedöma om det moderföretag som utsetts fortfarande är lämpligt. Om så inte är fallet ska den tillsynsmyndighet som agerar grupp tillsynsmyndighet i enlighet med artikel 247, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter, utse ett annat moderföretag. Detta andra moderföretag ska då ansvara för att bestämmelserna i denna avdelning efterlevs.”].

65. Artikel 220 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska ”i artiklarna 221–233” ersättas med ”i artiklarna 221–233a”.
- b) I punkt 2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska dock tillåta att deras tillsynsmyndigheter, när de tar på sig uppgiften att vara grupp-tillsynsmyndighet för en viss grupp, beslutar, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och gruppen, att på denna grupp tillämpa metod 2 i enlighet med artiklarna 233 och 234 eller, om en tillämpning uteslutande av metod 1 inte skulle vara lämplig, en kombination av metoderna 1 och 2 i enlighet med artiklarna 233a och 234.”.

- c) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:

”3. Utan att det påverkar behandlingen av de företag som avses i artikel 228.1 får tillsynsmyndigheterna bara besluta att tillämpa metod 2 enligt punkt 2 andra stycket i den här artikeln på försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland, försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag.”.

66. Artikel 221 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. ”Genom undantag från punkt 1 i denna artikel och endast vid tillämpning av artikel 228, oavsett om metod 1 eller metod 2 används, ska med proportionell andel avses den andel av det tecknade bolagskapitalet som, direkt eller indirekt, innehas av företaget med ägarintresse i det anknutna företaget.”.

b) I punkt 2 ska följande läggas till som led d:

”d) När en tillsynsmyndighet har fastställt att två eller flera försäkrings- eller återförsäkringsföretag utgör en grupp enligt artikel 212.3 eftersom de står under gemensam ledning.”.

67. Artikel 222 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Summan av de poster i kapitalbasen som avses i punkterna 2 och 3 får inte överstiga det anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagets bidrag till solvenskapitalkravet på gruppnivå.”.

b) Följande punkt ska läggas till som punkt 6:

”6. Vid tillämpningen av artiklarna 230.1, 233.2 och 233a.1 a ska [en kapitalbaspost som emitterats av ett företag med ägarintresse inte anses vara fri från belastningar i den mening som avses i artikel 93.2 andra stycket c, om återbetalning av denna post inte kan vägras dess innehavare när ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är ett dotterföretag träder i likvidation.]”.

68. Artikel 226 ska ändras på följande sätt:

a) Artikelrubriken ska ersättas med följande: ”Mellanliggande holdingföretag”.

b) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:

”3. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska holdingbolag till försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland också betraktas som försäkrings- eller återförsäkringsföretag.”.

69. I artikel 227.1 första stycket ska ”och artikel 233a” införas efter ”artikel 233”.

70. Artikel 228 ska ersättas med följande:

”Artikel 228

Behandling av specifika anknutna företag inom andra finansiella sektorer

1. Oberoende av vilken metod som används i enlighet med artikel 220 i detta direktiv ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse vid beräkningen av solvensen på gruppnivå ta hänsyn till följande företags bidrag till gruppens medräkningsbara kapitalbas och till solvenskapitalkravet på gruppnivå:

- a) Kreditinstitut och värdepappersföretag i den mening som avses i artikel 4.1.1 och 4.1.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Förvaltningsbolag för fondföretag i den mening som avses i artikel 2.1 b i direktiv 2009/65/EG och investeringsbolag som auktoriserats i enlighet med artikel 27 i det direktivet, förutsatt att de inte har utsett något förvaltningsbolag i enlighet med det direktivet.
- c) AIF-förvaltare i den mening som avses i artikel 4.1 b i direktiv 2011/61/EU.
- d) Andra företag än reglerade företag som bedriver en eller flera av de verksamheter som avses i bilaga I till direktiv 2013/36/EU, om dessa verksamheter utgör en betydande del av deras samlade verksamhet.
- e) Tjänstepensionsinstitut i den mening som avses i artikel 6.1 i direktiv (EU) 2016/2341.

2. Bidraget till gruppens medräkningsbara kapitalbas från de anknutna företag som avses i punkt 1 i denna artikel ska beräknas som summan av de proportionella andelarna av respektive företags kapitalbas, om denna kapitalbas beräknas på följande sätt:

- a) För varje företag som avses i punkt 1 a i denna artikel, i enlighet med de relevanta särreglerna enligt definitionen i artikel 2.7 i direktiv 2002/87/EG.

- b) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 b i denna artikel, i enlighet med artikel 2.1 i direktiv 2009/65/EG.
- c) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 c i denna artikel, i enlighet med artikel 4.1 ad i direktiv 2011/61/EU.
- d) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 d i denna artikel, i enlighet med de relevanta särreglerna enligt definitionen i artikel 2.7 i direktiv 2002/87/EG, om de var reglerade enheter i den mening som avses i artikel 2.4 i det direktivet.
- e) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 e i denna artikel, den disponibla solvensmarginalen beräknad i enlighet med artikel 16 i direktiv (EU) 2016/2341.

Vid tillämpning av första stycket i denna punkt ska det belopp för kapitalbasen i varje anknutet företag som motsvarar icke utdelningsbara reserver och andra poster som av grupp tillsynsmyndigheten fastställts ha en minskad förlusttäckningskapacitet, samt preferensaktier, efterställda medlemskonton, efterställda skulder och uppskjutna skattefordringar, som ingår i den kapitalbas som överstiger de kapitalkrav som beräknats i enlighet med punkt 3, inte beaktas, såvida inte försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse på ett för grupp tillsynsmyndigheten tillfredsställande sätt kan styrka att dessa poster kan göras tillgängliga för att uppfylla solvenskapitalkravet på grupp nivå. Vid fastställandet av sammansättningen av den överskjutande kapitalbasen ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse beakta att vissa krav för vissa anknutna företag endast får uppfyllas med kärnprimärkapital eller övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål i den mening som avses i förordning (EU) nr 575/2013.

Genom undantag, efter beslut från grupp tillsynsmyndigheten, ska kraven i andra stycket inte tillämpas på grupper som inte omfattas av extra tillsyn i enlighet med direktiv 2002/87/EG om den summa av kapitalbaserna för anknutna företag som avses i punkt 1 som överstiger kapitalkraven för sådana företag beräknade i enlighet med punkt 3 inte överstiger 1 % av gruppens totala kapitalbas, beräknad i enlighet med artiklarna 230.1 a, 233.2 eller 233a.1 a.

3. Bidraget till solvenskapitalkravet på grupp nivå från de anknutna företag som avses i punkt 1 ska beräknas som summan av den proportionella andelen av kapitalkravet eller det teoretiska kapitalkravet för varje anknutet företag, om detta kapitalkrav eller detta teoretiska kapitalkrav beräknas enligt följande:

- a) För anknutna företag som avses i punkt 1 a i denna artikel, i enlighet med följande:
 - i) För varje värdepappersföretag som omfattas av kapitalbaskrav i enlighet med förordning (EU) 2019/2033, summan av det krav som anges i artikel 11 i den förordningen, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 39.2 a i direktiv (EU) 2019/2034 eller de lokala kapitalbaskraven i tredjeländer.

ii) För varje kreditinstitut, det högsta av följande:

- Summan av det krav som anges i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013, inbegripet de åtgärder som avses i artiklarna 458 och 459 i den förordningen, de särskilda kapitalbaskrav för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkravet enligt definitionen i artikel 128.6 i det direktivet eller eventuella lokala kapitalbaskrav i tredjeländer.
- Summan av de krav som anges i artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, inbegripet de åtgärder som avses i artiklarna 458 och 459 i den förordningen, de särskilda kapitalbaskrav för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det krav på bruttosoliditetsbuffert som anges i artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013 eller av lokala kapitalbaskrav i tredjeländer, i den mån dessa krav ska täckas med primärkapital.

- b) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 b i denna artikel, i enlighet med artikel 7.1 a i direktiv 2009/65/EG.
- c) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 c i denna artikel, i enlighet med artikel 9 i direktiv 2011/61/EU.
- d) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 d i denna artikel, det kapitalkrav som det anknutna företaget skulle behöva uppfylla i enlighet med de relevanta särreglerna enligt definitionen i artikel 2.7 i direktiv 2002/87/EG, om det var en reglerad enhet i den mening som avses i artikel 2.4 i det direktivet.
- e) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 e i denna artikel, den högre av den föreskrivna solvensmarginalen beräknad i enlighet med artikel 17 i direktiv (EU) 2016/2341 och alla kapitalkrav som åläggs enligt nationell lagstiftning i den medlemsstat där företaget är registrerat eller auktoriserat.

4. Om flera anknutna företag som avses i punkt 1 utgör en undergrupp som omfattas av ett sammanställt kapitalkrav i enlighet med ett direktiv eller en förordning som avses i punkt 3, eller om ett finansiellt holdingföretag i den mening som avses i artikel 4.1.20 i förordning (EU) nr 575/2013, eller ett blandat finansiellt holdingföretag är ett dotterföretag i gruppen, får grupp tillsynsmyndigheten kräva att dessa anknutna företags bidrag till gruppens medräkningsbara kapitalbas beräknas som den proportionella andelen av undergruppens kapitalbas i stället för att tillämpa punkt 2 a–e för varje enskilt företag som ingår i den undergruppen. I sådana fall ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse även beräkna bidraget från dessa anknutna företag till solvenskapitalkravet på grupp nivå som den proportionella andelen av undergruppens kapitalkrav, i stället för att tillämpa punkt 3 a–e för varje enskilt företag som ingår i den undergruppen. Alla finansiella institut i den mening som avses i artikel 4.1.26 i förordning (EU) nr 575/2013 och anknutna företag i den mening som avses i led 18 i den artikeln vilka omfattas av undergruppen ska inbegripas i beräkningen av undergruppens kapitalbas och kapitalkrav.

Vid tillämpning av första stycket i denna punkt ska punkterna 2 och 3 tillämpas på den specifika undergruppen, på grundval av dess konsoliderade situation i den mening som avses i artikel 4.1.47 i förordning (EU) nr 575/2013 eller artikel 4.1.11 i förordning (EU) 2019/2033, eller på grundval av dess konsoliderade ställning, beroende på vad som är lämpligt.

5. Utan hinder av punkterna 1–4 ska medlemsstaterna tillåta att deras tillsynsmyndigheter, när de tar på sig uppgiften att vara grupp tillsynsmyndighet för en viss grupp, på begäran av företaget med ägarintresse eller på eget initiativ beslutar att dra av varje sådant ägarintresse för företaget i fråga som avses i punkt 1 a–d från de poster i kapitalbasen som får medräknas vid bestämningen av solvensen på grupp nivå.”.

70a. I artikel 229 ska följande punkter läggas till:

”Första och andra styckena ska inte tillämpas på anknutna företag som avses i artikel 229a.1.

Om det avdrag som avses i första och andra styckena skulle förbättra gruppens solvenssituation jämfört med situationen om företaget fortsätter att tas med i beräkningen av solvensen på gruppnivå får grupptillsynsmyndigheten motsätta sig ett sådant avdrag.”.

71. I avdelning III kapitel II avsnitt I underavsnitt 3 ska följande artikel läggas till som artikel 229a:

”Artikel 229a

Förenklade beräkningar

1. Vid tillämpning av artikel 230 får grupptillsynsmyndigheten, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter, tillåta att försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse tillämpar en förenklad metod för ägarintressen i anknutna företag som inte är väsentliga.

Tillämpningen av den förenklade metod som avses i första stycket på ett eller flera anknutna företag ska på vederbörligt sätt motiveras av företaget med ägarintresse för grupptillsynsmyndigheten, med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna i det eller de anknutna företagen.

Medlemsstaterna ska kräva att företag med ägarintresse årligen bedömer om det fortfarande är motiverat att använda den förenklade metoden och i sin lägesrapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå offentliggör en förteckning över de anknutna företag som omfattas av den förenklade metoden och deras storlek.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska försäkrings- och återförsäkringsföretaget med ägarintresse på ett för grupp tillsynsmyndigheten tillfredsställande sätt visa att tillämpningen av den förenklade metoden på ägarintressen i ett eller flera anknutna företag är tillräckligt ansvarsfull för att undvika en underskattning av risker som härrör från det företaget eller dessa företag vid beräkningen av solvensen på grupp nivå.

När den förenklade metoden tillämpas på ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland som har sitt huvudkontor i ett land vars tillsynsordning inte är likvärdig eller tillfälligt likvärdig i den mening som avses i artikel 227, får den förenklade metoden inte leda till att det anknutna företags bidrag till solvenskapitalkravet på grupp nivå är lägre än det kapitalkrav för företaget som fastställts av det berörda tredjelandet.

Den förenklade metoden får inte tillämpas på ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse inte har någon tillförlitlig information om kapitalkravet i det tredjelandet.

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska anknutna företag inte anses vara väsentliga om det bokförda värdet av vart och ett av dem motsvarar mindre än 0,2 % av gruppens sammanställda tillgångar och summan av de bokförda värdena för alla sådana företag motsvarar mindre än 0,5 % av gruppens sammanställda tillgångar.”.

72. Artikel 230 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Beräkningen av solvensen på grupp nivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse ska göras med utgångspunkt i den sammanställda redovisningen.

Solvensen på grupp nivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse utgörs av skillnaden mellan följande:

- a) Summan av de kapitalbasmedel som får medräknas för att uppfylla solvenskapitalkravet, beräknad med utgångspunkt i sammanställda uppgifter, och bidraget till gruppens medräkningsbara kapitalbas från anknutna företag som avses i artikel 228.1, om bidraget beräknas i enlighet med artikel 228.2 eller 228.4.
- b) Summan av solvenskapitalkravet på gruppnivå, beräknad med utgångspunkt i sammanställda uppgifter, och bidraget till solvenskapitalkravet på gruppnivå från anknutna företag som avses i artikel 228.1, om bidraget beräknas i enlighet med artikel 228.3 eller 228.4.

Vid tillämpning av andra stycket ska innehav i anknutna företag som avses i artikel 228.1 inte tas med i de sammanställda uppgifterna.

Avdelning I kapitel VI avsnitt 3 underavsnitten 1, 2 och 3 och avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1, 2 och 3 ska gälla vid beräkningen av de poster i kapitalbasen som får medräknas för att uppfylla solvenskapitalkravet och av solvenskapitalet på gruppnivå med utgångspunkt i sammanställda uppgifter. ”.

- b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:
 - i) I andra stycket ska följande led läggas till som led c:

”c) Den proportionella andel av de lokala kapitalkrav under vilka auktorisationen skulle återkallas för anknutna försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland.

ii) Följande stycke ska läggas till efter fjärde stycket:

”Genom undantag från det föregående stycket ska artikel 138.1–138.4 tillämpas i stället för artikel 139.1 och 139.2 om en grupp vars kapitalbas som avses i punkt 1 a överstiger det solvenskapitalkrav på gruppnivå som avses i punkt 1 b inte uppfyller det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå. Vid tillämpning av detta stycke ska hänvisningen till ”solvenskapitalkrav” tolkas som en hänvisning till ”minsta sammanställda solvenskapitalkrav på gruppnivå.”.

73. I artikel 232 första stycket den inledande frasen ska ”som avses i artikel 37.1 a–d” ersättas med ”som avses i artikel 37.1 a–e”.

74. Artikel 233 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led b ersättas med följande:

”b) Det värde de anknutna företag som avses i artiklarna 220.3 och 228.1 representerar i redovisningen för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse plus det aggregerade solvenskapitalkravet på gruppnivå enligt punkt 3.”.

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led b ska ersättas med följande:

”b) Den proportionella andel som tillkommer försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse av de kapitalbasmedel hos varje enskilt anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag som får medräknas för att uppfylla solvenskapitalkravet.”.

ii) Följande led ska läggas till som led c:

”c) Bidraget till gruppens medräkningsbara kapitalbas från anknutna företag som avses i artikel 228.1, om bidraget beräknas i enlighet med artikel 228.2 eller artikel 228.4.”.

c) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Led b ska ersättas med följande:

”b) Den proportionella andelen av solvenskapitalkravet för varje enskilt anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag.”.

ii) Följande led ska läggas till som led c:

”c) Bidraget till solvenskapitalkravet på gruppnivå från anknutna företag som avses i artikel 228.1, om bidraget beräknas i enlighet med artikel 228.3 eller artikel 228.4.”.

75. Följande artikel ska införas som artikel 233a:

”Artikel 233a

Kombination av metoderna 1 och 2

1. Solvensen på gruppnivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse ska utgöras av skillnaden mellan följande:

a) Summan av

i) för företag på vilka metod 1 tillämpas, de kapitalbasmedel som får medräknas för att uppfylla solvenskapitalkravet, beräknade i enlighet med artikel 230.1 med utgångspunkt i sammanställda uppgifter,

- ii) för varje anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag på vilket metod 2 tillämpas, den proportionella andelen av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse i de kapitalbasmedel som får medräknas för att uppfylla dess solvenskapitalkrav,
 - iii) bidraget från anknutna företag som avses i artikel 228.1, beräknat i enlighet med artikel 228.2 eller artikel 228.4. och
 - b) summan av
 - i) för företag på vilka metod 1 tillämpas, det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå, beräknat i enlighet med artikel 230.2 med utgångspunkt i sammanställda uppgifter,
 - ii) för varje anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag på vilket metod 2 tillämpas, den proportionella andelen av dess solvenskapitalkrav,
 - iii) bidraget från anknutna företag som avses i artikel 228.1, beräknat i enlighet med artikel 228.3 eller artikel 228.4.
2. Vid tillämpning av punkt 1 a i och b i) i denna artikel ska innehav i anknutna företag som avses i artikel 228.1 inte tas med i de sammanställda uppgifterna.

3. Vid tillämpning av punkt 1 a i och b i) i denna artikel ska innehav i anknutna företag som avses i artikel 220.3 och på vilka metod 2 tillämpas inte tas med i de sammanställda uppgifterna.

Vid tillämpning av punkt 1 b i) i denna artikel ska värdet av innehav i företag som avses i artikel 220.3 och på vilka metod 2 tillämpas, utöver den proportionella andelen av deras eget solvenskapitalkrav, tas med i de sammanställda uppgifterna vid beräkning av tillgångars och skulders känslighet för ändringar i valutakursers nivå eller volatilitet ("valutarisk"). Värdet av dessa innehav ska dock antas inte vara känsligt för ändringar av nivåerna på marknadspriserna för aktier eller dessas volatilitet ("aktiekursrisk").

4. Artikel 233.4 ska gälla i tillämpliga delar vid tillämpning av punkt 1 a ii och b ii i den här artikeln.
5. Artikel 231 ska gälla i tillämpliga delar vid en ansökan om tillstånd att beräkna det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå och solvenskapitalkravet för försäkrings- och återförsäkringsföretagen i gruppen med en intern modell, där ansökan lämnats in av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingbolag.

6. Försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse ska uppfylla sitt minsta sammanställda solvenskapitalkrav på gruppnivå, vilket är resultatet av den beräkning som avses i artikel 230.2 andra stycket. För detta ändamål ska det minimikapitalkrav för försäkrings- eller återförsäkringsföretag på vilket metod 2 tillämpas inte beaktas.

Det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska täckas av det medräkningsbara primärkapital som fastställts i enlighet med artikel 98.4, beräknat med utgångspunkt i sammanställda uppgifter. Vid denna beräkning ska innehav i anknutna företag som avses i artikel 228.1 inte tas med i de sammanställda uppgifterna.

Vid bestämningen av om sådana kapitalbasmedel får medräknas för att uppfylla det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska principerna i artiklarna 221–229 gälla i tillämpliga delar. Artikel 139.1 och 139.2 ska gälla i tillämpliga delar.

”Genom undantag från det föregående stycket ska artikel 138.1–138.4 tillämpas i stället för artikel 139.1 och 139.2 om en grupp vars kapitalbas som avses i punkt 1 a överstiger det solvenskapitalkrav på gruppnivå som avses i punkt 1 b inte uppfyller det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå. Vid tillämpning av detta stycke ska hänvisningen till ”solvenskapitalkrav” tolkas som en hänvisning till ”minsta sammanställda solvenskapitalkrav på gruppnivå.”.

7. Vid bedömningen av om det belopp som beräknats enligt punkt 1 b ii i denna artikel på ett tillfredsställande sätt återspeglar gruppens riskprofil när det gäller företag som avses i artikel 220.3 och på vilka metod 2 tillämpas, ska de berörda tillsynsmyndigheterna särskilt uppmärksamma de eventuella specifika risker på gruppnivå som inte skulle täckas i tillräcklig utsträckning, eftersom de är svåra att kvantifiera.

Om gruppens riskprofil när det gäller företag som avses i artikel 220.3 och på vilka metod 2 tillämpas avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för det aggregerade solvenskapitalkravet på gruppnivå enligt artikel 233.3, får ett kapitaltillägg utöver det belopp som beräknas enligt punkt 1 b ii i denna artikel fastställas för gruppen.

Artikel 37.1–37.5 ska, tillsammans med de delegerade akter och tekniska standarder för genomförande som antas i enlighet med artikel 37.6, 37.7 och 37.8, gälla i tillämpliga delar.”.

76. Artikel 234 ska ersättas med följande:

”Artikel 234

Delegerade akter för försäkringstekniska principer och metoder enligt artiklarna 220–229, den förenklade metoden enligt artikel 229a och tillämpningen av artiklarna 230–233a

Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att specificera följande:

- a) De försäkringstekniska principer och metoder som anges i artiklarna 220–229.
- b) De tekniska detaljerna i den förenklade metod som anges i artikel 229a.1 samt de kriterier på grundval av vilka tillsynsmyndigheterna får godkänna användningen av den förenklade metoden.
- c) Tillämpningen av artiklarna 230–233a, för att återspegla den ekonomiska karaktären hos vissa rättsliga strukturer.

Kommissionen får anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att specificera de kriterier på grundval av vilka grupp tillsynsmyndigheten får godkänna tillämpningen av den förenklade metod som anges i artikel 229a.2.”.

77. I artikel 244.3 ska tredje stycket ersättas med följande:

”För att närmare ange vilka väsentliga riskkoncentrationer som ska rapporteras ska grupp tillsynsmyndigheten efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och gruppen föreskriva lämpliga tröskelvärden som baseras på solvenskapitalkrav, försäkringstekniska avsättningar, medräkningsbar kapitalbas och andra kvantitativa eller kvalitativa riskbaserade kriterier som anses lämpliga, eller en kombination därav.”.

78. Artikel 245 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska ”punkterna 2 och 3” ersättas med ”punkterna 2, 3 och 3a”.

b) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

”3a. Utöver transaktioner inom gruppen i den mening som avses i artikel 13.19 får tillsynsmyndigheterna vid tillämpning av punkterna 2 och 3 i den här artikeln, när så är motiverat, kräva att grupper också rapporterar transaktioner inom gruppen som inbegriper andra företag än försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland, försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag.”.

79. Artikel 246 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Kraven i avdelning I kapitel IV avsnitt 2 ska gälla i tillämpliga delar på gruppnivå. Gruppens företagsstyrningssystem ska omfatta försäkrings- eller återförsäkringsföretagen med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget, det blandade finansiella holdingföretag som utgör moderföretag samt alla anknutna företag som räknas in i gruppen i den mening som avses i artikel 212 och vilka omfattas av grupptillsyn i enlighet med artikel 213.2 a, b och c. Gruppens företagsstyrningssystem ska också omfatta alla företag som leds av företaget med ägarintresse eller dess dotterföretag tillsammans med ett eller flera företag som inte ingår i samma grupp.

Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket i denna punkt ska system för riskhantering och internkontroll samt rapporteringsrutiner genomföras konsekvent i alla företag som omfattas av grupptillsyn enligt artikel 213.2 a och b, så att dessa system och rapporteringsrutiner kan kontrolleras på gruppnivå.

Medlemsstaterna ska säkerställa att förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för det försäkrings- eller återförsäkringsföretag, försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag som utgör moderföretag med det yttersta ägarintresset och som har huvudkontoret i unionen, eller det moderföretag som utsetts i enlighet med artikel 214.5 eller 214.6, har det yttersta ansvaret för att den grupp som omfattas av grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a, b och c följer de lagar och andra författningar som antas enligt detta direktiv. Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i varje försäkrings- och återförsäkringsföretag inom gruppen ska förbli ansvarigt för företagets egna efterlevnad av samtliga krav enligt vad som anges i artikel 40 och artikel 213.1 andra stycket.

Riskhanteringssystemet ska omfatta åtminstone all försäkrings- och återförsäkringsverksamhet som bedrivs inom gruppen samt väsentlig verksamhet som inte är försäkringsverksamhet. Det ska också täcka de risker härrörande från sådan verksamhet som gruppen är eller kan bli exponerad för och dessa riskers inbördes beroende.

”.

- b) I punkt 2 ska följande stycken läggas till:

”Försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag ska regelbundet övervaka verksamheten i sina anknutna företag, inbegripet anknutna företag som avses i artikel 228.1 och icke-reglerade företag. Övervakningen ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos de risker som de anknutna företagen genererar eller skulle kunna generera på gruppnivå.

Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ska ha styrdokument på gruppnivå och ska säkerställa att styrdokumentet för alla reglerade företag som räknas in i gruppen överensstämmer med styrdokumentet på gruppnivå. Det ska också säkerställa att styrdokumentet på gruppnivå genomförs på ett konsekvent sätt av alla reglerade företag som räknas in i gruppen.”.

- c) I punkt 4 första stycket ska andra meningen ersättas med följande:

”Den egna risk- och solvensbedömning som utförs på gruppnivå ska omfatta åtminstone all försäkrings- och återförsäkringsverksamhet som bedrivs inom gruppen samt väsentlig verksamhet som inte är försäkringsverksamhet. Den ska också täcka de risker härrörande från sådan verksamhet som gruppen är eller kan bli exponerad för och dessa riskers inbördes beroende. Den ska bli föremål för tillsynsbedömning av grupp tillsynsmyndigheten i enlighet med kapitel III.”.

d) Följande punkt ska läggas till som punkt 5:

”5. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag säkerställer att gruppen har en robust företagsstyrning som inbegriper en tydlig organisationsstruktur med en väl definierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning och uppdelning av arbetsuppgifter inom gruppen. Gruppens företagsstyrningssystem ska sträva efter att förebygga intressekonflikter eller, om detta inte är möjligt, hantera dem.

De personer som i praktiken leder en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp ska vara de personer som i praktiken leder det moderföretag som avses i punkt 1 tredje stycket.

Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller blandade finansiella holdingföretag identifierar de personer som ansvarar för andra centrala funktioner inom en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp som omfattas av grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a, b och c. Det förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan som avses i punkt 1 tredje stycket i denna artikel ska ansvara för den verksamhet som utförs av dessa personer.

Om de personer som i praktiken leder en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp eller ansvarar för andra centrala funktioner också är de personer som i praktiken leder ett eller flera försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller andra anknutna företag, eller ansvarar för andra centrala funktioner inom något av dessa företag, ska företaget med ägarintresse säkerställa att roller och ansvarsområden på grupp nivå är tydligt åtskilda från de roller och ansvarsområden som gäller på nivån för varje enskilt företag.”.

80. I avdelning III ska följande kapitel införas som kapitel IIA:

”KAPITEL IIA

Makrotillsynsregler på gruppnivå

Artikel 246a

Likviditetsriskhantering på gruppnivå

1. Vad gäller likviditetsriskhantering ska artikel 144a gälla i tillämpliga delar för försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag.
2. Om en plan för likviditetsriskhantering krävs på nivån för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingbolag eller blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i unionen ska medlemsstaterna säkerställa att försäkrings- eller återförsäkringsdotterföretag som omfattas av grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a och b undantas från skyldigheten att upprätta och upprätthålla en plan för likviditetsriskhantering på individuell nivå närhelst planen för likviditetsriskhantering täcker de berörda dotterföretagens likviditetshantering och likviditetsbehov.

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna kan kräva att enskilda försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av undantaget enligt första stycket lämnar in de uppgifter i planen för likviditetsriskhantering som gäller gruppens konsoliderade situation och deras egen situation.³ Utan hinder av punkt 2 får tillsynsmyndigheterna kräva att ett försäkrings- eller återförsäkringsdotterföretag upprättar och upprätthåller en plan för likviditetsriskhantering på individuell nivå när de upptäcker likviditetsrisker eller om planen för likviditetsriskhantering på gruppnivå inte innehåller lämplig information som den tillsynsmyndighet som auktoriserat dotterföretaget kräver att jämförbara företag tillhandahåller för övervakning av deras likviditetssituation.

För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska de riktlinjer som avses i artikel 144a också omfatta krav på gruppnivå.

Artikel 246b

Andra makrotillsynsregler

Artiklarna 144b och 144c ska i tillämpliga delar gälla på nivån för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget.”.

81. I artikel 252 första stycket ska ”ett kreditinstitut enligt definitionen i direktiv 2006/48/EG eller ett värdepappersföretag enligt definitionen i direktiv 2004/39/EG” ersättas med ”ett kreditinstitut enligt definitionen i förordning (EU) nr 575/2013 eller ett värdepappersföretag enligt definitionen i direktiv 2014/65/EU”.

82. I artikel 254 ska följande punkter läggas till som punkterna 3 och 4:

”3. Försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag ska årligen lämna den information som avses i denna artikel till grupp tillsynsmyndigheten senast 22 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår och, när den information som avses i denna artikel krävs kvartalsvis, senast 11 veckor efter utgången av varje kvartal.

4. Om de tidsfrister som avses i artikel 35b.1 och 35b.2 förlängs enligt punkt 4 i den artikeln för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som ingår i en grupp som omfattas av grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 får grupp tillsynsmyndigheten, inom tre månader efter det att Eiopa har förklarat att en händelse medför avbrott i verksamheten är exceptionell enligt artikel 35b.4, för den gruppen tillfälligt förlänga motsvarande tidsfrister för att lämna in de uppgifter som avses i punkt 3 med upp till tio veckor.”.

83. Artikel 256 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag årligen offentliggör en rapport om solvens och finansiell ställning på grupp nivå. Denna rapport ska innehålla den information om gruppen som riktar sig till andra marknadsaktörer, i enlighet med artikel 51.1b. Artiklarna 51, 53, 54 och 55 ska gälla i tillämpliga delar.

Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget offentliggör den information som avses i denna artikel på årsbasis senast 24 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår.

Om den tidsfrist som avses i artikel 51.7 förlängs enligt den artikeln för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som ingår i en grupp som omfattas av grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 får grupp tillsynsmyndigheten, inom tre månader efter det att Eiopa har förklarat att en händelse medför avbrott i verksamheten är exceptionell enligt artikel 35b.4, för den gruppen tillfälligt förlänga motsvarande tidsfrist för det offentliggörande som avses i andra stycket med upp till tio veckor. ”.

b) I punkt 2 ska led b ersättas med följande:

”b) Uppgifter om alla dotterföretag inom gruppen, som ska vara identifierbara per företag, inbegripet båda delarna av rapporten om solvens och finansiell ställning, och som måste offentliggöras i enlighet med artiklarna 51, 53, 54 och 55.”.

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att ytterligare specificera vilka uppgifter som ska offentliggöras i den enda rapport om solvens och finansiell ställning som avses i punkt 2 i den här artikeln och i den rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå som avses i punkt 1 i den här artikeln.”.

d) Utgår

84. Följande artiklar ska införas som artiklarna 256b och 256c:

”Artikel 256b

Regelbunden tillsynsrapport på gruppnivå

1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag årligen lämnar en regelbunden tillsynsrapport på gruppnivå till tillsynsmyndigheterna. Artikel 35.5a ska gälla i tillämpliga delar.

Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag lämnar den information som avses i denna artikel på årsbasis eller mer sällan senast 24 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår.

Om den tidsfrist som avses i artikel 35b.3 förlängs enligt artikel 35b.4 för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som ingår i en grupp som omfattas av grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 får grupp tillsynsmyndigheten, inom tre månader efter det att Eiopa har förklarat att en händelse medför avbrott i verksamheten är exceptionell enligt artikel 35b.4, för den gruppen tillfälligt förlänga motsvarande tidsfrist för att lämna in de uppgifter som avses i andra stycket med upp till tio veckor.

2. Ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse, ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag får, om de berörda tillsynsmyndigheterna godkänner detta, lämna en enda regelbunden tillsynsrapport, som ska innehålla följande:

- a) Den information på grupp nivå som ska rapporteras i enlighet med punkt 1.
- b) Information om alla dotterföretag inom gruppen, som ska vara identifierbar per företag och som ska rapporteras i enlighet med artikel 35.5a, vilket inte får leda till att mindre information lämnas än den som skulle lämnas av försäkrings- och återförsäkringsföretag som lämnar in regelbundna tillsynsrapporter i enlighet med artikel 35.5a.

Innan grupptillsynsmyndigheten ger sitt godkännande enligt första stycket ska den samråda med medlemmarna i tillsynskollegiet och beakta deras synpunkter och reservationer på vederbörligt sätt. Om de berörda nationella tillsynsmyndigheterna inte ger sitt godkännande ska detta motiveras på vederbörligt sätt. Om tillsynskollegiet godkänner den enda regelbundna tillsynsrapporten i enlighet med punkt 2 ska varje enskilt försäkrings- och återförsäkringsföretag lämna in den enda regelbundna tillsynsrapporten till sin tillsynsmyndighet. Varje tillsynsmyndighet ska ha befogenhet att utöva tillsyn över den specifika del av den enda regelbundna tillsynsrapporten som avser det berörda dotterföretaget. [linebreak]

3. Om den enda regelbundna tillsynsrapport som lämnas in inte är tillfredsställande för de nationella tillsynsmyndigheterna får ett godkännande enligt ovan återkallas.

4. Om den rapport som avses i punkt 2 inte innehåller information som den tillsynsmyndighet som auktoriserat ett dotterföretag inom gruppen kräver att jämförbara företag ska lämna och detta utelämnande är av väsentlig betydelse, ska den berörda tillsynsmyndigheten ha befogenhet att kräva att dotterföretaget i fråga rapporterar nödvändig ytterligare information.

5. Om den tillsynsmyndighet som auktoriserat ett dotterföretag inom gruppen konstaterar bristande efterlevnad av artikel 35.5a eller begär ändringar eller förtydliganden avseende den enda regelbundna tillsynsrapporten ska den också informera tillsynskollegiet, och grupptillsynsmyndigheten ska lämna in samma begäran till försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget.

6. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att ytterligare specificera den information som ska rapporteras.

Artikel 256c

Rapport om solvens och finansiell ställning: revisionskrav

1. Medlemsstaterna ska kräva att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse, ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag i en grupp ska låta göra en revision av den gruppbalansräkning som offentliggörs som en del av rapporten om solvens och finansiell ställning på gruppnivå eller som en del av den enda rapporten om solvens och finansiell ställning.
2. En separat rapport, med uppgift om typen av revisionsutlåtande och granskningsresultat, som utarbetats av revisionsföretaget ska lämnas till grupp tillsynsmyndigheten tillsammans med den rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå eller den enda rapport om solvens och finansiell ställning som lämnas av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget.
3. Om det finns en enda rapport om solvens och finansiell ställning ska revisionskraven för ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag uppfyllas och den rapport som avses i artikel 51a.4 ska lämnas till tillsynsmyndigheten för det företaget av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget.
4. Artikel 51a ska gälla i tillämpliga delar.”.

85. Artikel 257 ska ersättas med följande:

”Artikel 257

Lämplighetskrav för personer som i praktiken leder ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag eller som har andra centrala funktioner

Medlemsstaterna ska kräva att personer som i praktiken leder ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och, i tillämpliga fall, personer som ansvarar för andra centrala funktioner, uppfyller de lämplighetskrav som är nödvändiga för att de ska kunna utföra sina uppdrag.

Artikel 42 ska gälla i tillämpliga delar.”.

86. Artikel 258 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Tillsynsmyndigheterna ska ges alla tillsynsbefogenheter att vidta de åtgärder när det gäller försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag som krävs för att säkerställa att grupper som omfattas av grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a, b och c uppfyller alla krav som fastställs i denna avdelning. Dessa befogenheter ska inbegripa de allmänna tillsynsbefogenheter som avses i artikel 34.

Utan att det påverkar tillämpningen av deras straffrättsliga bestämmelser ska medlemsstaterna säkerställa att sanktioner eller andra åtgärder kan åläggas försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag eller personer som i praktiken leder dessa bolag, om de överträder lagar och andra författningar som satts i kraft för att införliva bestämmelserna i denna avdelning.

Tillsynsmyndigheterna ska ha ett nära samarbete för att säkerställa att sådana sanktioner eller åtgärder är effektiva, särskilt när den centrala förvaltningen eller det huvudsakliga etableringsstället för ett försäkringsholdingbolag eller blandat finansiellt holdingföretag inte finns i samma medlemsstat som dess säte.”.

b) Följande punkter ska införas som punkterna 2a och 2b:

”2a. Om grupp tillsynsmyndigheten har fastställt att villkoren i artikel 213b.1 inte är uppfyllda eller inte längre är uppfyllda ska försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget bli föremål för lämpliga tillsynsåtgärder i syfte att säkerställa eller, i tillämpliga fall, återställa kontinuiteten och integriteten i grupp tillsynen och säkerställa efterlevnaden av kraven i denna avdelning. När det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag ska tillsynsåtgärderna i synnerhet beakta effekterna på det finansiella konglomeratet som helhet samt på dess anknutna reglerade företag.

2b. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2a i denna artikel ska medlemsstaterna säkerställa att de tillsynsåtgärder som kan tillämpas på försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag åtminstone omfattar följande:

a) Upphävande av rösträtter som är knutna till de aktier eller andelar i försäkringsdotter- eller återförsäkringsdotterföretagen som innehas av försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget.

b) Utfärdande av förelägganden, sanktioner eller påföljder mot försäkringsholdingbolaget, det blandade finansiella holdingföretaget eller medlemmarna av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i dessa bolag.

- c) Utfärdande av instruktioner eller anvisningar till försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget om att till sina aktieägare överföra ägarintressena i sina försäkringsdotter- eller återförsäkringsdotterföretag.
- d) Utseende på tillfällig basis av ett annat försäkringsholdingbolag, blandat finansiellt holdingföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen som ansvarigt för att säkerställa att kraven i denna avdelning uppfylls.
- e) Begränsning av eller förbud mot utdelningar eller räntebetalningar till aktieägare.
- f) Krav på att försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag avyttrar eller minskar sina innehav i försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller andra anknutna företag som avses i artikel 228.1.
- g) Krav på att försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag ska lägga fram en plan för hur de utan dröjsmål ska återgå till att efterleva kraven.

Grupptillsynsmyndigheten ska samråda med övriga berörda tillsynsmyndigheter och Eiopa innan någon av de åtgärder som avses i första stycket vidtas, om dessa åtgärder påverkar företag med säte i mer än en medlemsstat.”.

87. Artikel 262 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Om en likvärdig tillsyn enligt artikel 260 inte föreligger, eller om en medlemsstat inte tillämpar artikel 261 i samband med tillfällig likvärdighet enligt artikel 260.7, ska den medlemsstaten på försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp i den mening som avses i artikel 212 och på vilka grupp-tillsyn tillämpas i enlighet med artikel 213.2 c tillämpa något av följande:

a) Artiklarna 218–235 och artiklarna 244–258 i tillämpliga delar.

b) En av de metoder som fastställs i punkt 3 för att uppnå målen i punkt 2.”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska tillåta att deras tillsynsmyndigheter tillämpar andra metoder som säkerställer en lämplig tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp i den mening som avses i artikel 212 och på vilka gruppillsyn tillämpas i enlighet med artikel 213.2 c. Dessa metoder ska ha godkänts av den gruppillsynsmyndighet som identifierats i enlighet med artikel 247 efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter.

De metoder som avses i första stycket ska göra det möjligt att uppnå de mål för gruppillsynen som anges i denna avdelning. Dessa mål ska innefatta följande:

a) Att bevara försäkrings- och återförsäkringsföretagens kapitalallokering och sammansättning av kapitalbasen och förhindra ett väsentligt skapande av kapital inom gruppen om ett sådant gruppinternt kapitalskapande finansieras med inkomster från skuldinstrument eller andra finansiella instrument som inte medräknas som kapitalbasposter av moderföretaget.

b) Att bedöma och övervaka risker som härrör från företag både inom och utanför unionen, och begränsa risken för spridning från dessa företag och från andra icke-reglerade företag till försäkrings- och återförsäkringsföretag inom gruppen och till en undergrupp vars moderföretag med det yttersta ägarintresset är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i unionen, enligt artikel 215, om en sådan undergrupp finns.

De metoder som avses i första stycket ska motiveras på vederbörligt sätt, dokumenteras och anmälas till övriga berörda tillsynsmyndigheter, Eiopa och kommissionen.”.

- c) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:

”3. Vid tillämpning av punkt 2 i denna artikel får de berörda tillsynsmyndigheterna särskilt tillämpa en eller flera av följande metoder på försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag som ingår i en grupp som omfattas av grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 c:

- a) Utseende av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som ansvarigt för att kraven i denna avdelning efterlevs, om de försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i gruppen inte har ett gemensamt moderföretag i unionen.
- b) Krav på etablering av ett försäkringsholdingbolag med huvudkontor i unionen eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom unionen, om de försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i gruppen inte har ett gemensamt moderföretag i unionen, och tillämpning av bestämmelserna i denna avdelning på försäkrings- och återförsäkringsföretagen i den grupp som leds av det försäkringsholdingbolaget eller blandade finansiella holdingföretaget.

- c) Om flera försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i gruppen utgör en undergrupp vars moderföretag har sitt huvudkontor i unionen, utöver tillämpning av bestämmelserna i denna avdelning på denna undergrupp, vidtagande av ytterligare åtgärder eller införande av ytterligare krav, inbegripet krav som avses i leden d, e och f i detta stycke, och skärpt tillsyn över riskkoncentrationer i den mening som avses i artikel 244 och över transaktioner inom gruppen i den mening som avses i artikel 245, i syfte att uppnå det mål som avses i punkt 2 andra stycket b i denna artikel.
- d) Krav på att medlemmarna av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för moderföretaget med det yttersta ägarintresset i unionen ska vara oberoende av moderföretaget med det yttersta ägarintresset utanför unionen.
- e) Förbud mot, begränsning, inskränkning eller övervakning av eller krav på förhandsanmälan av transaktioner, inbegripet utdelningar och kupongbetalningar på efterställda skulder, när sådana transaktioner utgör eller skulle kunna utgöra ett hot mot den finansiella ställningen eller solvenssituationen hos försäkrings- och återförsäkringsföretag inom gruppen, och som involverar å ena sidan ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, ett försäkringsholdingbolag med huvudkontor i unionen eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i unionen, och å andra sidan ett företag som ingår i gruppen och som har sitt huvudkontor utanför unionen. Om grupp-tillsynsmyndigheten i unionen inte är en av tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag har sitt huvudkontor, ska grupp-tillsynsmyndigheten i unionen underrätta dessa tillsynsmyndigheter om vad den kommit fram till i syfte att göra det möjligt för dem att vidta lämpliga åtgärder.

- f) Krav på information om solvens och finansiell ställning, riskprofil och risktoleransgränser för moderföretag med huvudkontor utanför unionen, inbegripet, i tillämpliga fall, rapporter om dessa frågor som läggs fram för förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet eller tillsynsmyndigheterna för dessa moderföretag i tredjeland.”.

88. I artikel 265 ska följande punkt införas som punkt 1a:

- ”1a. Om moderföretaget till ett eller flera försäkrings- eller återförsäkringsföretag är ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, ett finansiellt institut, ett förvaltningsbolag för fondföretag, en AIF-förvaltare, ett tjänstepensionsinstitut eller ett icke reglerat företag som bedriver en eller flera av de verksamheter som avses i bilaga I till direktiv 2013/36/EU och om dessa verksamheter utgör en betydande del av deras samlade verksamhet, ska medlemsstaterna, som en del av skyldigheten enligt punkt 1, särskilt säkerställa att tillsynsmyndigheterna med ansvar för tillsynen över dessa försäkrings- eller återförsäkringsföretag utövar allmän tillsyn över transaktioner mellan dessa försäkrings- eller återförsäkringsföretag och moderföretaget och dess anknutna företag.”.

89. Artikel 301a ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska orden ”artiklarna 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 och 308b” ersättas med orden ”artikel 35.9 a, artikel 86.1 a och c–h, artikel 234.1 a och c samt i artiklarna 17, 31, 37, 50, 56, 75, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 och 308b”.

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Den delegering av befogenhet som avses i artikel 35.9 b, artikel 86.1 aa, b och i, artikel 234 b samt i artiklarna 29, 86.1a, 234.2 och 256b ska ges till kommissionen för en period på fyra år från och med den [publikationsbyrån: ange datum = ikraftträdande av detta ändringsdirektiv].”.

iii) Följande stycke ska läggas till:

”Den delegering av befogenhet som avses i första och andra stycket ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.”.

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260 och 308b får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.”.

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260 eller 308b ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”.

90. I artikel 304 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Från och med den [publikationsbyrån: ange datum = den dag då detta ändringsdirektiv ska börja tillämpas] får livförsäkringsföretag fortsätta att tillämpa den metod som avses i punkt 1 i denna artikel endast med avseende på tillgångar och skulder för vilka tillsynsmyndigheterna godkände tillämpningen av undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker före den [publikationsbyrån: ange datum = den dag då detta ändringsdirektiv ska börja tillämpas].”.

91. Följande artiklar ska införas som artiklarna 304a och 304b:

”Artikel 304a

Mandat när det gäller hållbarhetsrisk

1. Eiopa, efter samråd med ESRB och på grundval av tillgängliga uppgifter och slutsatser från den plattform för hållbar finansiering som avses i artikel 20 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852*, och EBA inom ramen för dess arbete enligt det mandat som anges i artikel 501c c i förordning (EU) nr 575/2013, ska bedöma huruvida en särskild tillsynsbehandling av exponeringar med anknytning till tillgångar eller verksamheter som i väsentlig grad är förknippade med miljörelaterade eller sociala mål skulle vara motiverad. Eiopa ska i synnerhet bedöma de potentiella effekterna av en särskild tillsynsbehandling av exponeringar med anknytning till tillgångar och verksamheter som i väsentlig grad är förknippade med miljörelaterade och/eller sociala mål eller som i väsentlig grad är förknippade med skada för sådana mål på skyddet av försäkringstagare och den finansiella stabiliteten i unionen.

Eiopa ska lämna en rapport om sina resultat till kommissionen senast den [28 juni 2023]. Om det är lämpligt ska rapporten överväga en möjlig riskbaserad tillsynsbehandling av exponeringar med anknytning till tillgångar och verksamheter som i väsentlig grad är förknippade med miljörelaterade eller sociala mål eller som i väsentlig grad är förknippade med skada för sådana mål, och åtföljas av en bedömning av möjliga ändringars effekter på försäkrings- och återförsäkringsföretag.

2. När det gäller naturkatastrofrisk ska Eiopa minst vart femte år se över omfattningen och kalibreringen av standardparametrarna för den undergrupp för katastrofrisker inom skadeförsäkring med avseende på solvenskapitalkravet som avses i artikel 105.2 tredje stycket b. Vid dessa översyner ska Eiopa beakta den senaste tillgängliga relevanta bevisningen från klimatvetenskap och riskernas relevans när det gäller de risker som tecknats av försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder standardformeln för beräkning av undergruppen för katastrofrisker inom skadeförsäkring med avseende på solvenskapitalkravet.

Den första översynen enligt första stycket ska vara avslutad senast den [publikationsbyrån: ange datum = två år efter ikraftträdande av detta direktiv].

Om Eiopa vid en översyn enligt första stycket konstaterar att det på grund av omfattningen eller kalibreringen av standardparametrarna för undergruppen för katastrofrisker inom skadeförsäkring finns en betydande diskrepans mellan den del av solvenskapitalkravet som avser naturkatastrofer och den faktiska naturkatastrofrisk som försäkrings- och återförsäkringsföretag står inför, ska Eiopa lämna ett yttrande om naturkatastrofrisk till kommissionen.

Ett yttrande om naturkatastrofrisk som lämnas till kommissionen i enlighet med tredje stycket ska behandla omfattningen eller kalibreringen av standardparametrarna för undergruppen för katastrofrisker inom skadeförsäkring med avseende på solvenskapitalkravet i syfte att åtgärda den konstaterade diskrepansen och åtföljas av en bedömning av föreslagna ändringars effekter på försäkrings- och återförsäkringsföretag.

3. Eiopa ska utvärdera om och i vilken utsträckning försäkrings- och återförsäkringsföretag bedömer sin väsentliga exponering för risker avseende förlust av biologisk mångfald som en del av den bedömning som avses i artikel 45.1. Därefter ska Eiopa bedöma vilka åtgärder som vid behov skulle kunna vidtas för att säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag gör detta, med beaktande av befintliga mätverktyg. Eiopa ska lämna in en rapport om sina resultat till kommissionen senast den ... [ett år efter den dag då denna ändringsförordning träder i kraft].

[4. Eiopa, EBA och Esma ska, genom den gemensamma kommitté som avses i artikel 54 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010, utarbeta riktlinjer för att säkerställa att samstämmighet, långsiktiga överväganden och gemensamma standarder för bedömningsmetoder integreras i stresstesterna av miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker. Tillsynsstresstesterna av miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker bör inledas med klimatrelaterade faktorer. Eiopa, EBA och Esma ska, genom den gemensamma kommitté som avses i artikel 54 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010, undersöka hur sociala och styrningsrelaterade risker kan integreras i stresstesterna.]

Artikel 304b

Översyn av åtskillnaden mellan liv- och skadeförsäkringsverksamhet och kapitalbuffertar

1. Eiopa ska bedöma effekterna av den åtskillnad mellan livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet som avses i artikel 73.1. Eiopa ska särskilt bedöma effekterna av att upprätthålla och de potentiella effekterna av att lätta på principen om åtskillnad mellan livförsäkringsverksamhet och skadeförsäkringsverksamhet, åtminstone när det gäller skydd av försäkringstagare, potentiell korssubventionering mellan livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet, marknadseffektivitet och lika villkor. Eiopa ska lämna in en rapport om sina resultat till kommissionen den ... [ett år efter den dag då detta ändringsdirektiv börjar tillämpas].

2. Eiopa ska till och med den [fem år efter den dag då det börjar tillämpas] övervaka det bidrag till solvenskapitalkravet på gruppnivå som avses i artikel 228.3 a i i detta direktiv från det kombinerade buffertkravet för anknutna kreditinstitut, enligt definitionen i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU. För detta ändamål ska Eiopa samverka med EBA och ta hänsyn till de regler för beräkning av kapitaltäckning som avses i artikel 6 i direktiv 2002/87/EG för finansiella konglomerat. Eiopa ska rapportera alla resultat till kommissionen.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).”.

92. I artikel 305 ska punkterna 2 och 3 utgå.

93. Artikel 308a ska utgå.

94. Artikel 308b ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 5–8 ska utgå.

b) Punkt 12 ska ersättas med följande:

”12. Utan hinder av artikel 100, artikel 101.3 och artikel 104 ska medlemsstaterna säkerställa att de standardparametrar som ska användas vid beräkning av undergrupperna för marknadskoncentrationsrisk och för spreadrisk i enlighet med standardformeln ska vara desamma för exponeringar mot medlemsstaters nationella regeringar eller centralbanker som uppstått före den 1 januari 2023 och som uttrycks och finansieras i vilken medlemsstats som helst nationella valuta som för sådana exponeringar som uttrycks och finansieras i deras nationella valuta.”.

- c) I punkt 17 ska följande stycken införas efter första stycket:

”Om en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp eller något av dess försäkrings- eller återförsäkringsdotterföretag tillämpar de övergångsbestämmelser för riskfria räntesatser som avses i artikel 308c eller den övergångsåtgärd för försäkringstekniska avsättningar som avses i artikel 308d, ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget offentliggöra, som en del av dess rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå som avses i artikel 256 och utöver de offentliggöranden som avses i artiklarna 308c.4 c och 308d.5 c, den kvantifiering av effekten på dess finansiella ställning som blir resultatet av att anta att de kapitalbasmedel som härrör från tillämpningen av dessa övergångsbestämmelser eller denna övergångsåtgärd i praktiken inte kan göras tillgängliga för att uppfylla solvenskapitalkravet för det företag med ägarintresse för vilket solvensen på gruppnivå beräknas.

Om en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp i väsentlig grad förlitar sig på att använda de övergångsbestämmelser eller den övergångsåtgärd som avses i artiklarna 308c och 308d på ett sådant sätt att det ger en felaktig bild av gruppens faktiska solvenssituation, även om solvenskapitalkravet på gruppnivå skulle uppfyllas utan användning av dessa övergångsbestämmelser eller denna övergångsåtgärd, ska grupp tillsynsmyndigheten ha befogenhet att vidta lämpliga åtgärder, inbegripet möjligheten att minska det belopp av kapitalbasen som härrör från användningen av dessa övergångsbestämmelser eller denna övergångsåtgärd och som får medräknas för att uppfylla solvenskapitalkravet på gruppnivå.”.

95. Artikel 308c ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. Efter den [publikationsbyrån: ange datum = den dag då detta ändringsdirektiv ska börja tillämpas] ska tillsynsmyndigheterna endast godkänna en tillfällig justering av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer i följande fall:

a) Under en period av 18 månader före godkännandet blev bestämmelserna i detta direktiv för första gången tillämpliga på det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som begärt ett godkännande, efter att ha varit undantaget från detta direktivs tillämpningsområde i enlighet med artikel 4.

b) Under en period av sex månader före godkännandet erhöll det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som begärt ett godkännande auktorisation att acceptera ett bestånd av försäkringsavtal, på de villkor som föreskrivs i nationell rätt och, i förekommande fall, i enlighet med artikel 39 eller artikel 164, om det överlåtande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpade den tillfälliga justeringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för det beståndet av försäkringsavtal före överlåtelsen.”.

b) I punkt 4 ska led c ersättas med följande:

”c) i den del av sin lägesrapport om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till andra marknadsaktörer och som avses i artikel 51.1b offentliggöra allt av följande:

i) Det faktum att de tillämpar övergångsbestämmelserna för riskfria räntesatser för relevanta durationer.

ii) En kvantifiering av hur deras finansiella ställning skulle påverkas om de inte tillämpade dessa övergångsbestämmelser.

iii) Om företaget skulle efterleva solvenskapitalkravet utan tillämpning av dessa övergångsbestämmelser, skälen till att tillämpa dessa övergångsbestämmelser.

iv) En bedömning av företagets beroende av dessa övergångsbestämmelser och, i tillämpliga fall, en beskrivning av de åtgärder som företaget vidtagit eller planerar att vidta för att minska eller undanröja beroendet.”.

96. Artikel 308d ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. Efter den [publikationsbyrå: ange datum = den dag då detta ändringsdirektiv ska börja tillämpas] ska tillsynsmyndigheterna endast godkänna ett tillfälligt avdrag för försäkringstekniska avsättningar i följande fall:

a) Under en period av 18 månader före godkännandet blev bestämmelserna i detta direktiv för första gången tillämpliga på det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som begärt ett godkännande, efter att ha varit undantaget från detta direktivs tillämpningsområde i enlighet med artikel 4.

b) Under en period av sex månader före godkännandet accepterade det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som begärt ett godkännande ett bestånd av försäkringsavtal, på de villkor som föreskrivs i nationell rätt och, i förekommande fall, i enlighet med artikel 39 eller artikel 164, om det överlåtande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpade den tillfälliga justeringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för det beståndet av försäkringsavtal före överlåtelsen.”.

b) I punkt 5 ska led c ersättas med följande:

”c) i den del av sin lägesrapport om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till andra marknadsaktörer och som avses i artikel 51.1b offentliggöra allt av följande:

i) Det faktum att de tillämpar det tillfälliga avdraget för försäkringstekniska avsättningar.

ii) En kvantifiering av hur deras finansiella ställning skulle påverkas om de inte tillämpade detta tillfälliga avdrag.

iii) Om företaget skulle efterleva solvenskapitalkravet utan tillämpning av denna övergångsåtgärd, skälen till att tillämpa denna övergångsåtgärd.

iv) En bedömning av företagets beroende av dessa övergångsbestämmelser och, i tillämpliga fall, en beskrivning av de åtgärder som företaget vidtagit eller planerar att vidta för att minska eller undanröja beroendet.”.

96a. Artikel 308e ska ersättas med följande:

”Artikel 308e

Infasningsplan om övergångsåtgärder

Försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar de övergångsåtgärder som avses i artiklarna 77a.2, 308c, 308d eller, i förekommande fall, artikel 111.1 [andra/tredje] stycket ska informera tillsynsmyndigheten så snart de konstaterar att de inte skulle uppfylla solvenskapitalkravet utan tillämpning av dessa övergångsåtgärder. Tillsynsmyndigheten ska kräva att de berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagen vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de uppfyller solvenskapitalkravet vid utgången av övergångsperioden.

Inom två månader från det att de konstaterat att de inte uppfyller solvenskapitalkravet utan tillämpning av dessa övergångsåtgärder, ska de berörda försäkrings- och återförsäkringsföretagen till sin tillsynsmyndighet lämna in en infasningsplan i vilken de redogör för de åtgärder som har planerats, inbegripet tidsplanen för dessa åtgärder, för att vid utgången av övergångsperioden återupprätta nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet. Det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget får uppdatera infasningsplanen under övergångsperioden.

De berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagen ska varje år till sin tillsynsmyndighet lämna in en lägesrapport i vilken det redogörs för de åtgärder som har vidtagits för att vid utgången av övergångsperioden uppfylla solvenskapitalkravet.

Tillsynsmyndigheterna får återkalla godkännandet av tillämpningen av den övergångsåtgärd som fastställs i artiklarna 308c och 308d om företaget inte på ett övertygande sätt kan påvisa för tillsynsmyndigheten att det gjort tillräckliga framsteg i uppfyllandet av solvenskapitalkravet utan övergångsåtgärder vid utgången av övergångsperioden.

Tillsynsmyndigheterna ska återkalla godkännandet av tillämpningen av den övergångsåtgärd som fastställs i artiklarna 308c och 308d om uppfyllandet av solvenskapitalkravet vid utgången av övergångsperioden är orealistiskt.”.

97. I artikel 309.1 ska fjärde stycket utgå.
98. I artikel 311 ska andra stycket utgå.
99. Bilaga III ska ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [publikationsbyrå: ange datum = 24 månader efter ikraftträdandet] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den [publikationsbyrå: ange datum = 24 månader plus en dag efter ikraftträdandet].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Bilaga III ska ändras på följande sätt:

- (1) I avsnitt A "Företagsformer för skadeförsäkringsföretag" ska punkt 27 utgå.
 - (2) I avsnitt B "Företagsformer för livförsäkringsföretag" ska punkt 27 utgå.
 - (3) I avsnitt C "Former för återförsäkringsföretag" ska punkt 27 utgå.
-